

NOVI TEDIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Referendum

RES — USPEH!

V nedeljo so občani Celja z veliko udeležbo na voliščih in z veliko večino glasov ZA izrazili enotnost, solirarnost in pripravljenost za skupno reševanje perečih družbenih problemov. Ta, ki ga je izreklo 73 % vseh volilcev, pomeni, da bo Celje dobilo v petih letih dve novi osnovni šoli, telovadnico pri dobrnski osnovni šoli, prizidka pri rojniški in poljski šoli in štiri nove vzgojno-raziskovalne ustanove (na Ostrožnem, v Stora, na Otoku in na Hudinji). Nedeljski referendum pa je po nedavnih pozitivnih odločitvah tudi v Zalcu, Šentjurju in Radečah dokaz, da želi celjsko območje hitreje napredovati.

Ta želja po napredku, to hitreje urejanje razmer na posameznih družbenih področjih je za celjsko občino pomembno še zaradi nečesa drugega. Značilne gospodarske težave, stare že nekaj let, nedvomno posredno vplivajo na politiko razreševanja problemov v šolstvu, varstvu, na področju kulture, v komunali in drugje. Z zbranimi sredstvi samoprispevka bo proračun vsaj malo razbremenjen. Lažje bo odločati o novih načrtih.

Se pomembnejši pa je občutek, da se je Celje resnično združilo v konkretni akciji. To dejstvo mora izvedniti vsaka politična in samoupravna sredina. Kajti zbori občanov so pokazali na mnoge pomanjkljivosti, na počasno odzivanje skupščinskih in drugih organov na želje terena. Drugo je, kadar imamo opraviti z omejenimi finančnimi možnostmi. Spet nekaj drugega pa, če občan ugotovi, da je v svoji nemoči morda ostaj sam.

Janko Zevart, predsednik občinske konference SZDL Celje, je na zaključni seji akcijskega odbora za uvedbo samoprispevka dobro povedal: »Izid referenduma nas vse močno obvezuje. Skupščino, vodstva družbenopolitičnih organizacij, krajevno skupnosti, šole, vse ki vsakodnevno oblikujemo odnose na terenu.«

Uspešni izid referenduma pa Celjane spodbuja k ureditvi novih akcij. Urediti je treba položaj srednjega šolstva in podaljšati družbeni dogovor o financiranju določenih družbenih potreb, dosledno izvajati zahteve srednjeročnega razvoja občine, uresničiti nekatere že dalj časa aktualne integracije in obogatiti delo na področju kadrovske politike.

Posebej izpostavljena naloga pa čaka Celje pri nadaljnjem povezovanju z dejavnimi na celotnem celjskem območju.

J. VOLFAND

Slov. konjice

GOSPODARSTVO HITRO NAPREDUJE

● Gospodarski dosežki delovnih organizacij v občini Slovenske Konjice so bili lani več kot razveseljivi. Vse delovne organizacije stopajo na pot vzpona, ki izhaja predvsem iz nesebičnega prizadevanja kolektivov, odpovedovanja v preteklosti ter velikih naporov vseh zaposlenih.

● Doseženi rezultati pa ne uspavajo nikogar. Zato ni čudno, da so tudi predvidevanja za to leto obetajoča, predvideni proizvodni načrti delovnih organizacij pa sorazmerno zelo zahtevni. Lani je močno porastel izvoz, letos pa ga nameravajo še povečati, k čemur bo zlasti veliko prispeval kolektiv Kovaške industrije iz Zreč, ki namerava svoj izvoz kar podvojiti.

Ze spremljanje gospodarskih gibanj med lanskim letom je dalo slutiti, da se bo poslovno leto 1971 za delovne organizacije iz konjske občine končala zelo ugodno. Skupaj dosežkov v občinskem merilu je zelo razveseljiv in nedvomno kaže na to, da stopa celotna občina zelo hitro po poti strmega gospodarskega razvoja.

Fizični obseg proizvodnje na območju celotne občine se je povečal za 10,1 odstotka, družbeni proizvod pa je porastel v odnosu na prejšnje leto skoraj za eno četrtino, saj so že dosedanj izračuni pokazali, da ne bo manjši od 21 odstotkov povečanja v odnosu do predlani. Se zlasti je razveseljivo, da so močno povečali tudi izvoz, in sicer za 14,5 odstotka, vrednostno pa je izvoženo blago že doseglo skoraj šest in pol milijona dolarjev. Število na novo zaposlenih delavcev se je povečalo skladno z letnim predvidevanjem, in sicer je zaposlenost porastla za 2,7 odstotka, tako da je bilo ob koncu leta v družbenem sektorju že preko 4000 zaposlenih delavcev. Porastli so tudi osebni dohodki delavcev, in sicer za 19,6 odstotka in dosegli v občinskem poprečju 1.405 dinarjev, kar pa je še vedno znatno pod republiškim poprečjem. Upoštevanje dejstva, da so se po nekaterih izračunih življenjski stroški v občini lani dvignili za 15 odstotkov, potem znaša realno povečanje osebnih dohodkov 4 odstotke, kar pa celotno sliko seveda nekoliko spremeni. Močno pa je lani porastel tudi promet v trgovini (kar za 35,3 odstotka). To pa je seveda v veliki meri

tudi rezultat povečevanja cen.

Lanski gospodarski dosežki pa so nedvomno dobri in predstavljajo dovolj trdno osnovo za uspešen štart v tem letu.

Predvidevanja gospodarskega razvoja v tem letu so zasnovana na lanskim dosežkih, na osnovnih izhodiščih stabilizacijskih ukrepov, odvisna pa so predvsem od pospešene modernizacije proizvodnje v nekaterih podjetjih in prilaganja tržnim razmeram. Vse to pa bo spodbudilo tesno poslovno tehnično sodelovanje vseh gospodarskih dejavnikov v občini. Po pripravljene načrtu naj bi se družbeni proizvod v tem letu povečal za 22,4 odstotka, v družbenem sektorju gospodarstva pa celo za 24,7 odstotka. Tudi fizični obseg proizvodnje bo znatno višji in se bo predvidoma povečal za 18,9 odstotka, k čemur bodo največ prispevali kolektivi Kovaške industrije, Cometa in LIP-a. Skladno s stabilizacijskim programom bodo povečali tudi izvoz, in sicer kar za 30 odstotkov. Pri tem bo levji delež odpadel na Kovaško industrijo, ki namerava prihodnje leto izvoziti kar enkrat več kot letos. Celotna vrednost izvoza naj bi narasla na 3,5 milijona dolarjev.

Skladno s temi predvidevanji pa naj bi porastli tudi osebni dohodki zaposlenih delavcev. Dohodki naj bi dosegli občinsko poprečje v višini 1.644 dinarjev, kar znaša 17 odstotkov več, kot so znašali poprečni prejemki v lanskem letu.

BERNI STRMCNIK

O VLOGI ZMS NA DOBRNI

V soboto in nedeljo je bilo na Dobrni precej živahno. Sešla so se namreč vsa predsedstva občinskih konferenc Zveze mladine Slovenije iz celjske regije, na posvetovanju pa so bili prisotni tudi predsednik komisije za družbeno ekonomske odnose pri ZK ZKS Zvone Dragan, predsednik ZMS Živko Pregl, sekretar ZMS Alfred Voh in sekretar medobčinskega sveta Zveze komunistov Janez Za-

hrastnik. Pogovarjali so se o vlogi in pomenu celjske regije v slovenskem prostoru ter o aktualnem položaju v vrstah Zveze mladine in o povezovanju mladinske organizacije z Zvezo komunistov. Posvetovanje je bilo zelo uspešno in člani prisotnih predsedstev so iz razgovorov in referatov dobili nova spoznanja, ki jih bodo lahko koristno uporabili pri delu v mladinski organizaciji.

Med nastopajočimi, ki so v torek na izredno uspeli prireditvi za Prešernov dan v Rimskih Toplicah poleg pevskih in glasbenih točk priredili tudi čudovit recital Prešernovih poezij, je bila tudi odlična dijakinja osmega razreda Dragica Cepuš. Učenci te šole vsako leto presenetijo občane s svojimi prireditvami, čeravno delajo in vadijo v izredno težkih delovnih razmerah. Da bi čimprej mogli v novi šoli pokazati še več, jim bodo starši priskočili na pomoč z glasovi za samoprispevek na referendumu.

J. KRAŠOVEC

KAJ JE POSLOVNA MORALA?

Ko sprejemamo razne odločitve, kaj malo mislimo na poslovno moralo in na njen pomen za gospodarski ter družbeni napredek, čeprav v praksi ne nehajo z negativnimi ocenami na račun poslovnih odnosov, s katerimi posredno izražamo poslovno moralo in poslovno nemoralna dejanja. Tudi na našem območju. Na vprašanje, kaj vse razumemo pod pojmom »poslovna morala«, je težko odgovoriti, bržkone pa poslovna morala presega blagovno-tržna razmerja, ki nastajajo med delovnimi organizacijami, zlasti pri nas, ko na podlagi samoupravnega sistema sprejemamo odločitve, ki opredeljujejo pogoje gospodarjenja. Norme poslovne morale se tudi spremenijo glede na čas in pogoje, v katerih živimo.

Ce se omejimo na nekatere, dokaj jasne in ustaljene norme o poslovnih morali, ki jih moramo oziroma bi jih

morali spoštovati v vsakdanjem poslovnem življenju, bi lahko izpostavili kot poslovno nemoralno dejanje predvsem obnašanje tistih delovnih organizacij, ki neodgovorno razdelijo ustvarjeni dohodek za investicije in osebno potrošnjo, istočasno pa spričo pomanjkanja obratnih sredstev ne plačujejo v pogodbenih rokih računov drugim delovnim organizacijam in jih tako puščajo na cedilu. Tako se začne kovati veriga nelikvidnosti, za kar pa niso vselej odgovorne delovne organizacije. Ampak v znatni meri tudi zunanji vplivi, zlasti inflacija in devalvacija, ki zmanjšujeta možnosti za finančno kritje surovin in finalnih proizvodov. Ker sta oba pojava odvisna od ekonomske politike, lahko tudi na njo leti odtok poslovne nemorale. Zato je nelikvidnost posledica poslovno nemoralnih dejanj.

Pravtako je ne glede na

uzance v blagovnem prometu nemoralno oškodovati sopogodbena s tem, da se ne spoštujejo roki dobav, kakovost blaga in cene. Tovrstnih kršitev načel dobrega poslovanja je zelo veliko zato, ker je preveč udomačeno popuščanje zaradi »objektivnih« pogojev. Nič manj nemoralno pa je, če si delovna organizacija pridobi visok dohodek na račun ugodnih tržnih pogojev, ne pa na račun boljše organiziranosti in produktivnosti. S takšnim ravnanjem povzroča drugim gospodarskim subjektom stroške, potrošnikom pa zmanjšuje kupno moč.

In končno je poslovno, pa tudi sicer nemoralno, če kot samoupravljavci glasujemo v svoji delovni organizaciji za zvišanje cen z namenom, da si pridobimo višji dohodek istočasno pa kot potrošniki kritiziramo raven cen, ko se odločimo za nakupe.

RISTO GAJSEK

z urednikove mize

V današnjem tedniku ne boste našli intervjuja, ki je bil več tednov naš stalni gost. V dosedanjih intervjujih smo vam predstavili vodilne delavce delovnih organizacij na celjskem območju, težave, s katerimi se ubada gospodarstvo, glavne načrte razvoja nekaterih delovnih kolektivov in še marsikaj drugega. Vseh vodilnih delavcev nismo zajeli, ker tega niti nismo nameravali. Res pa je, da se bomo k njim še vrnil. Morda proti koncu leta, ko bo nekoliko bolj jasno, kako bomo uspeli s stabilizacijo.

V uredništvu pa smo se sedaj odločili, da predamo štajetno plico, torej prostor na 6. strani na voljo predsednikom delavskih svetov. Predsednike bomo povprašali, kakšen položaj ima delovni svet v samoupravljanju, v samoupravnem odločanju. Razumljivo je, da bomo za odgovore pobarali predsednike različnih delovnih organizacij.

Ima še nekaj — igra Naš vprašanje, vaš odgovor vas je kar za grela! Pišite nam ali ste z njo zadovoljni.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

UMRL V BOLNIŠNICI

Iz celjske bolnišnice so sporočili, da je zaradi hudih poškodb, ki jih je dobil v prometni nesreči kot sopotnik v osebnem avtomobilu umrl **LOVRO MARČUN**, 69, doma iz Ljubljane.

Januarja meseca letos je na celjskih cestah umrlo že sedem ljudi. Lani v istem obdobju je bilo šest nesreč s smrtnim izidom.

GLADKA GUMA AVTOBUSA

JANKO OZEBEK, iz Kranja, je vozil tovornjak s prikolico proti Slovenjmu gradu, ko mu je pripeljal nasproti voznik avtobusa **ANTON JAMNIKAR**, 33, iz Velenja. Jamnikar je pri srečanju zaviral. Avtobus je zaneslo na spolzki cesti v levi bok tovornjaka. Pri nesreči je dobil voznik Jamnikar lažje poškodbe. Škode na vozilih je za 25.000 dinarjev.

Pri pregledu avtobusa so ugotovili, da je bila prednja leva guma popolnoma gladka. K sreči je bil avtobus, ki drugače vozi šolske otroke, v času nesreče prazen.

NEPREVIDNO PREČKANJE

LJUBOMIR MILENKOVIC, 25, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po Mariborski cesti, ko je neprevidno prečkala cestišče **AMALIJA MLINARIČ** iz Dragomila pri Smarju. Voznik jo je skušal obvoziti po levi, vendar jo je kljub temu zadel. Mlinaričeva je dobila lažje poškodbe.

V VOGAL HIŠE

FRANC SCHILLI, iz Avstrije, je zgodaj zjutraj vozil tovornjak s prikolico po Mariborski cesti v Celju. Pri odcepju ceste za Trnovlje je močno zaviral. Zaneslo ga je v vogal hiše Rudija Vrhovška. V hiši je nastala večja odprtina. Škode je za 30.000 dinarjev.

PREHITEVANJE V LATKOVI VASI

SLAVKO KOLENC, 42, iz Latkove vasi, je med vožnjo proti Celju zaviral na stransko cesto, kar je pravilno nakazal s smerokazom. Za njim je pripeljal **LUDVIK MALI**, 52, iz Velenja, in ga prehitel po levi strani. Pri trčenju je bil lažje poškodovan voznik Kolenc. Škode na osebnih avtomobilih je za 7.000 dinarjev.

S POSTAJALIŠČA NA CESTO

MARIJA PREGELJ, iz Celja, je stala v skupini potnikov na avtobusnem postajališču pri Nevropsihiatrični bolnici in nenadoma prečkala cesto, ne da bi se prepričala, če je prehod varen. V tem trenutku je iz Cojnika pripeljal z osebnim avtomobilom **LUDVIK ŠKOBERNE**, doma iz Slovenske Bistrice, ki jo je zadel in zbil po cesti. Zaradi težjih telesnih poškodb so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

DVA POŠKODOVANA

ANTON MARKAČ, 21, s Suhega vrha, je z osebnim avtomobilom na križišču Partizanske in Celjske ceste v Velenju izsiljeval prednost vozniku tovornega avtomobila s prikolico **MILANU PISKORU**, 29, iz Drožmirja. Pri nesreči sta bila poškodovana voznik Markač in njegov sopotnik **DANIJELO MARKAČ**, 27.

SMRT PRI ČELNEM TRČENJU

VIKTOR GABER, 32, z Ljubečne, je vozil z osebnim avtomobilom proti Arcelinu. Pri hiši Ljubečna 14 ga je zaradi neprimerne hitrosti na poledeneli cesti pričelo zanašati. Nasproti je pripeljal voznik osebnega avtomobila **FRANC RUCIGAJ**, 29. Kljub močnemu zaviranju sta vozili čelno trčili. Pri nesreči je bila hudo poškodovana žena voznika Gabra, **JOZICA GABER**, 27, ki je zvečer umrla v celjski bolnišnici. Voznik Gaber je dobil lažje poškodbe.

Laško

IZKLUČITVE IZ ZB

V nedeljo je bil v Laškem letni občni zbor organizacije Zveze borcev, na kateri so poleg socialnih in stanovanjskih problemov članstva poglobljeno obravnavali tudi naloge te organizacije v političnem življenju v občini in krajevni skupnosti, zlasti pa naloge, ki se navezujejo na krepitev patriotske zavesti, krepitev obrambne sposobnosti in oživljanje tradicij.

Na zboru so ponovno obravnavali primer udeležbe večjega števila Laščanov na pogrebu umrle kulturne delavke Smerjeve v Avstriji v lanskem letu. Ker je med temi bilo tudi nekaj članov ZB, so v razpravi primer obsodili kot nesprejemljiv in z javnim glasovanjem izključili iz vrst ZB Ivana Vodovnika, Marijo Peternel in Cirila Kneza.

CELJE

Poročilo se je pet parov, od teh: **JOŽEF KUGLER** in **ANA APOTEKAR**, oba iz Smartna v Rožni dolini; **JOŽEF ROTER** in **MILENA PRINCIC**, oba iz Celja ter **VINCENC MLAKAR**, Beli potok in **MARIJA SOVIČ**, Celje.

GORNJI GRAD

PETER CAJNER, 24, delavec, Pusto polje in **MARIJA NATLACEN**, 25, delavka, GORNJI GRAD.

HRASTNIK

BLAZ POTOČNIK, delavec in **ELIZABETA FRANKOVIČ**, merilka, oba iz Hrastnika; **IVAN BRUNČEK**, krogličar in **MARIJA FRANKOVIČ**, kontrolor stekla, oba iz Hrastnika; ter **VLADIMIR PERKO**, delavec in **MARIJA EBERLINC**, pregledalka stekla, oba iz Hrastnika.

LASKO

IVAN BOLCINA, delavec, Plazovje in **SONJA FRECE**, natakarica, in **VILJEM BRECKO**, pivovar, Lahomno in **CVETKA OVČAR**, tkalka, Podsmihel; **VEKOSLAV KOLENC**, prodajalec, Radeče in **JOZEFA LAVRIN**, šivilja, Njivice.

SENTJUR PRI CELJU

PETER VODOPIVEC, 44, kovač, Okrog in **MARIJA ESH**, 33, delavka, Srževica; **ANTON ZALOKAR**, 31, delavec in **ALOJZIJA PETROVICIC**, 26, gospodinja, oba iz Paridola; **JANEZ ZUPANČIČ**, 24, učitelj in **MARGARETA KUMPERGER**, 26, učiteljica, oba iz Dola pri Litaji; **VIKTOR TURNSEK**, 54, rudar, Trbovlje in **STANISLAVA JAZBEC**, 37, poljedelka, Straška gorca; **FRANC DEBELJAK**, 32, delavec in **FRANCISKA JAGER**, 47, kmetovalka, oba iz Trnovca; **IVAN GOLEŽ**, 22, mizar, Hotunje in **JOZA LESKOVAR**, 19, prodajalka, Sentjur ter **MARTIN VODEB**, 23, delavec, Voduče in **CVETKA PINTAR**, 20, delavka, Paridol.

ZALEC

MILAN DEŽNIKAR, 21, Dobrovlje in **OLGA ZORE**, 21, Stopnik; **JOŽEF KRAJNC**, 24 in **IVANKA OBREZ**, 24, oba iz Zabukovice; **ANTON FAJDIGA**, 24, in **STEFKA BLAGOTINSEK**, 22, oba iz Dobriča; **JOŽEF SKOTNIK**, 29, Zalec in **MARIJA JURKOVIL**, 20, Stavešinci ter **FRANC MAHNE**, 23, Kasaze in **MAJDA PARADIŽ**, 19, Loznica pri Zalcu.

CELJE

37 dečkov in 18 deklic

LAŠKO

1 deček in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deklica

SMARJE PRI JELSAH

1 deklica

ZALEC

1 deček

UMRLA

Ob zaključku redakcije smo sprejeli vest, da je v celjski bolnišnici zaradi hudih telesnih poškodb, dobljenih v prometni nesreči, umrla **MARIJA PREGELJ**, stara 48 let, doma iz Celja.

CELJE

JANEZ ZAGRUŠOVCEM, 28, Brdce nad Dobrno; **JOŽEF GORISEK**, 79, Slance; **JAKOB ZIDANSEK**, 74, Spitalič; **MARTIN KRUMPACNIK**, 75, Ljubno; **MATE MATKOVIČ**, 79, Letuš; **JOZE BACUN**, 81, Ljubno ob Savinji; **MIHA PRIMC**, 70, Celje; **VINCENC REZMAN**, 68, Loznica; **KARL VERTOVSEK**, 76, Celje; **PAVLA DRCA**, 73, Latkova vas; **ANTON POLAJZER**, 22, Strmec pri Rogatcu; **HENRIK KOVAČ**, 29, Celje; **CIRIL ZUPANČIČ**, 68, Celje; **MARIJA POLIC**, 63, Krajinče; **NEZA VERBOVSEK**, 82, Osenca; **JOŽEF KAČ**, 74, Vrbe; **ANDREJ KERŠ**, 64, Smiklavž; **IVAN LEBIČ**, 81, Celje; **ALOJZIJA POZNIC**, 92, Celje; **JOZEFA HABRDA**, 70, Sl. Konjice; **JOZEFA VANOVSSEK**, 71, Klanc in **ELA SOSTER**, 58, Celje.

GORNJI GRAD

MARIJA PUSTOSLEMSEK, rojena Ugovšek, 75, preužitkarica, Ljubija.

HRASTNIK

ALOJZIJA VODEB, 74, gospodinja, Hrastnik in **ALOJZIJA PUŠNIK**, 77, upokojenka, Hrastnik.

LASKO

JAKOB ČEC, 87, preužitkar, Čimerno; **MARIJA PETRIN**, 70, upokojenka, Obrežje; **JANEZ POVH**, 77, upokojenec, Radeče; **MARTIN JANCIC**, 72, kmetovalec, Mišji dol; **JOZE ZELEDZNIK**, 78, upokojenec, Klenovc; **MARIJA OZEK**, 75, preužitkarica, Zabrež; **KAROLINA SAJTL**, 75, preužitkarica, Tevče; **ANA TERSEK**, 74, inv. upokojenka, Harje; **MIHAEL DERNOVSEK**, 74, upokojenec, Strmca.

SENTJUR PRI CELJU

JOŽEF SENICA, 70, preužitkar, Vodruž; **ROMANA HROVAT**, 4 mesece, Vodruž; **JANEZ MRAZ**, 79, upokojenec, Planinca; **FRANC SUSSINGER**, 71, upokojenec, Sentjur; **JERA JANCIC**, 79, preužitkarica, Proseniško; **JOŽEF HROVAT**, 81, preužitkar, Kranjčica; **FRANC KRIZNIK**, 57, kmetovalec, Laze pri Dramijah; **ANTON JANSI**, 70, upokojenec, Veje brdo; **ALOJZ ZAVSKI**, 66, kmetovalec, Kostrivnica; **JERNEJ VREČKO**, 75, upokojenec, Kalobje; **JOŽEF BOVHA**, 77, kmetovalec, Javorje.

SMARJE PRI JELSAH

ANTON SKET, 67, Zadrže; **MARIJA CAJZEK**, roj. Flderšek, 79, Zadrže; **ROZA VERK**, 75, Rogaška Slatina; **ANTON CIMPERSEK**, 74, Babna reka; **ANTON VASA**, 84, Sedlarjevo; **ANTONIJA CVETKO**, roj. Ulaga, 70, Buče; **ALOJZIJA PRESICEK**, 70, Veternik.

ZALEC

MARIJA POLENCIC, roj. Peršolja, 88, kmetovalka, Celje; **MARIJA LAH**, roj. Gajšek, 89, upokojenka, Celje;

JOŽEF ARLIČ, 74, upokojenec, Celje; **URH BAZANT**, 78, upokojenec, Pongrac; **AMALIJA HUDARIN**, 75, upokojenka, Ojstriška vas; **JOŽEF TURK**, 70, upokojenec, Trnava; **MARIJA DIMEC**, 76, upokojenka, Kasaze; **EGIDIJ TURNSEK**, 65, upokojenec, Smetevž in **ANA OPRČKAL**, 76, upokojenka, Razdel.

PROSTE KAPACITETE

Zasedeni je hotel Golte z depandansami, prostor je še v Mozirski koči, na Celjski koči, Svetini ter v ostalih hotelih, gostiščih in pri zasebnikih ter zdraviliščih na celjskem turističnem področju. Planinski dom v Logarski dolini je od 1. februarja do 10. marca zaprt zaradi večjih vzdrževalnih del. Za konec tedna pa povsod priporočajo rezervacije.

RAZSTAVA

V celjskem likovnem salonu bo do 26. februarja odprta razstava krajin skupine slikarjev celjskega pododbora DSLU.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 12. februarja do 12. ure je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1, od sobote dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

KINO UNION:

do 13. februarja ameriški barvni film »LETALIŠČE«, od 14. do 17. februarja italijanski barvni film »POZABLJENI REVOLVERAS«.

KINO METROPOL:

9. februarja še italijanski barvni film »KLOFUTA ZA VSAK DAN«, od 10. do 14. februarja ameriški barvni film »JAZ SEM SARTANA, TVOJA SMRT«, od 15. do 17. februarja jugoslovanski barvni film »BALADA O KRVOLOCNEM«.

KINO DOM:

do 10. februarja italijanski barvni film »PRIJATELJICA«, od 11. do 15. februarja špansko-italijanski barvni film »NOC NASILJA V TOMBSTONU«, od 16. februarja dalje francoski barvni film »VRV IN KOLTE«.

KINO DOBRNA:

12. in 13. februarja jugoslovanski barvni film »BITKA NA NERETVI«.

SLG

Četrtek, 10. februarja ob 10.30 uri Oden von Hovath: »FIGARO SE LOCUJE« — zaključena predstava za šolski center BK Celje; ob 19.30 uri isto delo za III. mladinski abonma in izven.

Petek, 11. februarja ob 15.30 uri »FIGARO SE LOCUJE« za V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 12. februarja ob 17.00 in 20.00 uri SPOMENIK G — predstavi eksperimentalnega gledališča »Glej« iz Ljubljane po motivih drame Bojana Štiha. Predstava traja 45 minut; uprizoritev bo

v gledališkem foyeju. Predstavi sta za izven abonmaja. Predprodaja vstopnic eno uro pred popoldansko in 2 uri pred večerno predstavo.

Ponedeljek, 14. februarja ob 19.30 uri: Pinter: »HISNIKA« — gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Torek, 15. februarja ob 18.00 uri »FIGARO SE LOCUJE« — gostovanje v Hrastniku.

Sreda, 16. februarja ob 15.30 uri »FIGARO SE LOCUJE« — za II. mladinski abonma in izven.

PRIZADEVNI

Celjski referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka za osnovno šolstvo in otroško varstvo je uspel. Otroške oči so zdaj vesele, nasmejane!

Ob uspešnem izidu referenduma so se tudi vodstva občinskih družbeno političnih organizacij in občinska skupščina zahvalila vsem, ki so prispevali k tej veliki zmagi.

Naša dolžnost pa je, da se ob tej priložnosti spomnimo tudi nekaterih trgovskih delovnih kolektivov, ki so s svojim deležem, zlasti pa z ureditvijo izloženih oken, izdajo plakatov in podobnim prav tako veliko prispevali k splošnemu razpoloženju za celjsko akcijo. Mednje je treba vsekakor uvrstiti, poleg drugih seve, **Merx, Tehnomicator, Tkanino, Modo itd.**

Vsem iskrena in topla hvala. Hvala v imenu otrok!

PRIPRAVE ZA ZDRUŽITEV

Sekretariat sekcije za kmetijstvo pri Občinski konferenci SZDL v Celju je že decembra lani sklenil, da je potrebno letos pristopiti k izdelavi dokumentacije za politično odločitev o predvidenem združenju zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov.

Skladno s tem sklepom so, pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje v Celju, že pristopili k izdelavi elaborata, ki naj pokaže vse statistične in ekonomske pokazatelje, na podlagi katerih bi v javni razpravi ki bo predvidoma tekla do konca septembra letos, preučili vse razloge in možnosti za združenje zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Javno razpravo bo organizirala Socialistična zveza, še posebej pa se bo ob tem angažirala sekcija za kmetijstvo, ki bo neposredno vključen v celotno politično aktivnost. Pričujejo, da bodo sestanki, na katerih bodo razpravljali o predlagani združitvi, dobro obiskani, saj vlada med občani velik interes, da se zdravstveno zavarovanje združi, kar so ponekod že opravili.

Kot smo izvedeli, bo gradivo za javno razpravo pripravljeno že od sredine marca. Po tem datumu, seveda če ne pride vmes še kaj nepredvidenega, pa bodo lahko stekle vse potrebne politične predpriprave.

B. S.

TUDI LETOS sledite

VEDNO IN POVSO

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR
CELJE

Celjski referendum uspel

73,03% VOLILCEV - DA

Celjski referendum o samoprispevku za osnovno šolstvo in otroško varstvo, v nedeljo, 6. februarja, je uspel.

Končni rezultati so pokazali, da se je od 40.346 upravičencev udeležilo glasovanja 35.732 ali kar 88,6%. Za samoprispevek je glasovalo 29.488 občanov ali 73,03%. Proti je bilo 5.826 ali 16,3% občanov, medtem ko je bilo neveljavnih glasovnic 1,2%. Rezultati so več kot zado-

voljivi; lahko bi rekli izredni!

Zanimiv je tudi pogled na rezultate, ki so jih dosegli v posameznih krajevnih skupnostih. Če bi krajevne skupnosti razvrstili po številu glasov, ki so bili za uvedbo krajevnega samoprispevka, bi dobili takšno lestvico:

Dobrna 83,78% Medlog 82,18% Otok 77,04% Strmec 75,87% Pod gradom 75,82% Center 75,16% Ga-

berje—Hudinja 74,70%, Svetina 72,72% Dolgo polje 72,49%, Vojnik 71,38%, Ostrožno 71,28%, Skofja vas 69,97%, Frankolovo 69,90%, Store 69,55%, Trnovlje 69,39%, Smartno v Rožni dolini 69,24%, Aljažev hrib 63,54% in Ljubčna 63,19 odstotka.

Dobručani so si s to zmago priborili tudi nagrado 3.000 dinarjev, ki je bila razpisana v internem tekmovanju.

Demagoški aktivizem ali sestanki za vogali

TUDI KMET LJUBI ČISTO VINO

● Zakaj so se aktivisti kmečkega društva iz Šentjurja izognili legalnih oblik za sestanke v Vinski gori? ● Kam meri težnja, da bi zasebni kmetje dobili organizacijo, »enakovredno« sindikatu? ● Kako je mogoče govoriti o izkoriščanju kmetov s strani kombinata, hkrati pa zatrjevati, da ni znano, kakšno je sodelovanje kombinata s kmeti? ● Samovoljno pripenjanje kolajne za posebne zasluge

Najprej pojasnilo, da Novi tednik črpa podatke za ta sestavek iz gradiva, ki ga je dala na vpogled občinska organizacija SZDL v Zalcu, in da naš časnik ni bil vpljen na nobenega od sestankov, o katerih bo govor. Da ne bi izgubljali besed, se kar lotimo najprej kronološke dogodka.

O akcijah Kmečkega društva v Vinski gori

Lani v začetku decembra je bil sestanek v hiši Marije Lešnik, kmetice v Veliki Pirešici. Poleg predsednika slovenskega živinorejskega društva FRANCA PALJRJA, je bilo še nekaj včlanjenih kmetov iz šentjurske občine. Dogovorili so se za širši sestanek s kmeti, ki je bil okoli 25. decembra, na tem sestanku pa so se domenili za agitacijo za sestanke v začetku januarja. No, ta sestanek je bil 6. januarja v gostilni v Vinski gori. Navzočih je bilo okoli 25 kmetov pa tudi vodja področnega obrata KK Zalec ALOJZ KUCER, ki pa na sestanek ni bil vabljen. Takrat so se odločili za ustanovni občni zbor, ki naj bi bil 16. januarja letos.

Na sestanku niso pisali zapisnika, kot bi bil red, nanj niso vabili nikogar od vodstev političnih organizacij, kot je SZDL, kaj šele ZK! Da o kombinatu, ki ima na tem območju močno razvito kooperacijo, sploh ne govorimo.

O protislovnosti izjav in stališč

Zelo mi je žal, da sem moral spremeniti mnenje o predsedniku društva Francu Paljrju, ki sem ga pred dobrim letom obiskal in ki je takrat kazal predvsem interes združevanja živinorejcev na strokovni ravni in interes za živinorejsko samopomoč

pri zavarovanju živine. Po poročilu o vsebini sestanka na Vinski gori pa najdemo takšne protislovje — ko je Franc Paljr dejal, da bodo kmetje, vključeni v društvo, rešeni izkoriščanja s strani kmetijskega kombinata je v isti sapi na pomislek za društvo sicer zagretega kmeta Stefana Venderja, o usodi nadaljnjih stikov s kombinatom pristavil, da mu ni znano, kakšno je sodelovanje med kmeti in kombinatom. Kakšna je tu logika — govoriti o izkoriščanju, nič pa vedeti o kakšnem sodelovanju?

Stanovska ali prikrita politična težnja

Med številnimi stališči, izrečenimi na teh sestankih, tudi takimi, o katerih so kmetje govorili na delavskih svetih področnih obratov kombinata, na sejah kmečkih sekcij SZDL, najdemo tudi zahtevo, da bi morali imeti kmetje enako stanovsko organizacijo kot imajo delavci sindikat. Organizacijo ločeno od kmetijskih združenj in kombinatov.

Najprej to! Sindikat ni stanovska, ampak politična organizacija s politično platformo ZK. Za idejno čistost je treba pristaviti, da v sindikatu ni občanov z lastnimi produktivskimi sredstvi. Kmetje so kategorija občanov, kot obrtniki in drugi, ki sicer ustvarjajo dohodek z lastnim, pa tudi s tujim delom, toda z lastnimi sredstvi za proizvodnjo. V tem je bistvena razlika! Ravno zato imamo spričo socialne različenosti družbe organizacijo SZDL, ki združuje vse delovne ljudi, ne glede na lastništvo nad proizvodjalniimi sredstvi. Tudi obrtniki nimajo politične organizacije, marveč strokovno, povezano v zbornico. Zanje je politična organizacija SZDL v mnogih primerih tudi ZK, zani-

mivo pa, da v nobenem primeru sindikat. Sindikat zadnje čase ustanavlja organizacije delavcev pri zasebnikih in se že v tem jasno vidi lastniški odnos v obrti, gostinstvu itd.

Razčlenitev dogodkov na Hrvaškem je jasno pokazala protislovnost »gibanja množica« s temeljnimi interesi delavskega razreda, ker pač nacionalna barvitost interesov ni vselej v skladu z interesi razreda.

Prilaščanje pglavitnih zaslug ne ustreza

Ne bomo se spuščali v probleme zavarovanja živine, marže pri reprodukcijskih materialih, cene in kontrolo mlečne proizvodnje in drugih »problemov«, toda povedati je treba, da teh vprašanj ni načelno je društvo živinorejcev, marveč tudi organizacija SZDL na vseh ravneh, tudi ZK, ki je kmetijstvu posvetila poseben plečnik pred dvema letoma itd. Trditve, da je imelo živinorejsko društvo glavne zasluge, da se je začelo reševati vprašanje zasebnih kmetov, je enostranska in nekritična. Pri vseh opisanih in podobnih dogodkih je težko obiti dejstvo, da neupoštevanje politične platforme SZDL izdaja težnjo po drugačni politizaciji. Takšna je edino možna razlaga opisanega problema.

Če je ponekod SZDL neučinkovita pri političnem obravnavanju in reševanju perečih problemov kmetijstva in zasebnih kmetov, je neučinkovita, roko na srce, tudi zaradi usmerjanja angažiranosti kmečkega prebivalstva na takšne stranske tokove depolitizacije oziroma nesprejemljivega politikantstva.

JURE KRASOVEC

Slovenske Konjice

NOV OTROŠKI VRTEC

● Pred dnevi so v osrčju novega stanovanjskega dela na severnem koncu Slovenskih Konjic svečano odpri novo vzgojno varstveno ustanovo. Sodoben objekt, zgrajen iz montažnih elementov mariborskega Marlesa, je izredno lep, svetel in prostoren, predvsem pa moderen in funkcionalen.

● Sto dvajset malčkov je našlo tod svoj drugi dom, ko sta mamica in očka v službi. Da bi zvedeli kaj več opomenu te pridobitve, o delu in življenju v novih prostorih ter o načrtih, smo sredi dela zmotili upravniko vrtca PAVLO ZDOVC, ki je z nami ljubzivo poklepotala ter nam razkazala novo zgradbo.

Gradnja novega vrtca v Konjicah je bila več kot nujna, saj je doslej vzgojno varstvena ustanova delala v starih prostorih nekdanje grajsčine. Prejšnji prostori niso ustrezali zahtevam varstva in vzgoje. Novi vrtec je za Konjice velika pridobitev. Zaenkrat je v dnevnem varstvu 120 otrok, vendar bodo skupine še nekoliko okreplili, tako da bo v kratkem v vrtcu 110 malčkov. Da bi podrobno proučili potrebe po dnevnem varstvu otrok, so med starši izvedli posebno anketo, ki gre ravno v teh dneh v zaključno fazo. V kolikor bodo potrebe še večje od možnosti, bodo poskušali premostitveno preurediti stare prostore, kar bi za nekaj časa rešilo celotne potrebe v kraju. Sicer pa je upravnica PAVLA ZDOVC povedala naslednje:

»Če bodo potrebe, bomo usposobili tudi dosedanje prostore, čeprav bodo pri tem težave, ker je zgradba pod zaščito Zavoda za varstvo spomenikov. V bližnji perspektivi predvidevamo, da bomo v zgornjem delu mesta, to je v smeri proti soseski BLATO, postavili nov vrtec, vendar brez kuhinje, kajti sedanja ima v tej zgradbi kapaciteto do 400 obrokov, kar pa bo tudi v bližnji bodočnosti dovolj.«

»Kakšen pa je sistem plačevanja v vaši ustanovi?«

»Sistem plačevanja je diferenciran; povzeli smo celjski

Prijetno je v novih prostorih

sistem z razponom od 3.000 do 15.000 dinarjev, vendar smatramo, da bi ga kazalo nekoliko spremeniti glede na nizek limit. Malico in kosilo pa je potrebno plačati posebej.«

»Kako se počutite v novih prostorih?«

»Po pravici povedano«, je povzela PAVLA ZDOVC, »se še nisimo čisto privadili, niti odpočili od naporenega dela zadnjih tednov, pred otvoritvijo. Objekt je čudovit, funkcionalen in zelo topel. Zelo smo ga veseli. Vsi, ki tu delamo in seveda tudi malčki. Rada bi izkoristila priliko in se v imenu kolektiva zahvalila predsedniku skupščine ing. Tepeju, ki si je osebno zelo prizadeval pri izgradnji tega objekta, hvaležni pa smo tudi JOZETU BARAGI, gradbenemu inšpektorju, ki je že pripravil načrte za ureditev okolja.«

»Je vaša ustanova edina te vrste v občini?«

»V občini sta še dva varstvena oddelka, ki pa delujeta v okviru osnovnih šol. Eden je v Zrečah, drugi pa v Vitanju, tako da je v okviru občine kar precej otrok v organiziranem varstvu.«

Le tisti, ki vedo kakšno je delo v neustreznih, starih in nefunkcionalnih prostorih, znajo ceniti veličino konjiške pridobitve. Obrazi vzgojiteljic v novem vrtcu je ne skrivajo, ko se vedre, vesele in zadovoljne sklanjajo med malčke, ki so jim zaupani v varstvo. Kdor hoče videti nekaj lepega, pristranskega in modernega, naj ob priliki stopi proti novemu vrtcu, ki se ponosno bohoti ob zelenem okrilju košatih smrek, ki jim je urna roka arhitekta, načrtovalca soseske, odredila še naprej rasti (»Isoko pod nebo ...

B. Strmcnik

Mladi govorijo

O TEM, KAJ BEREJO

Silva Sumej

Mirko Turk

Milenko Pavlovič

Kako in kaj so si na čistem s pisano besedo Laščani in koliko časa si vzamejo za leposlovje, časopise in vse, kar je pač kjerkoli napisanega, vse to me je zanimalo, ko sem bil na obisku v Laškem, zanimalo. Kandidatov nisem izbiral, ustavljal sem jih kar na cesti.

SILVA SUMEJ, študentka prvega letnika Pedagoške akademije v Mariboru, sicer Laščanka:

»Jasno je, da preberem dnevno časopise, in če že nič drugega, potem vsaj »Delos«. Casopisom sledi revije, kot so Jana, Tovariš in Naša žena. Ker imam na Pedagoški akademiji v Mariboru vpisano skupino angleščina—rusščina, je popolnoma razumljivo, da me privlačijo ruski klasiki in svetovni velikani literature: Tolstoj, Dostojevski, Puškin itd. Z drugega jezikovnega področja pa me brez dvoma najbolj privlači Pearl Buckova. Njena dela vsa berem. Za njo pride na vrsto Remarque pa John

Knittel z Via Mala. Od naših pisateljev sem brala in se berem vse po vrsti: od Prešerna preko Cankarja do Ingoliča. Razpen tega čitam še tuje časopise in študentski list Katedra.«

MIRKO TURK, 26, sofer privatnik, Laščan:

»Že takoj na začetku moram povedati, da ne berem veliko, ker niti nimam ne vem koliko časa. Večino prostega časa preživim na voznjah, ki so včasih precej dolge: cela Slovenija pa tudi Hrvaška. Tu in tam preberem kakšen časopis, naročim pa sem si neke hrvaške knjige. Naslova niti ne vem. Berem tudi Anteno in to kar precej redno. Skoraj nobene ne zamudim. Anteni se pridružujejo stripi, kakršnikoli in pa Tedenska tribuna. Večkrat si kupim žepne knjige.

MILENKO PAVLOVIČ, 22, izredni študent strojne srednje šole v Celju, sicer zaposlen pri »Tobaku« v Laškem:

»Zelo rad posežem po romanih z vojno tematiko, vseč pa mi je Ana Karenina, Bratje Karamazovi pa Ibsen s Stebri družbe, Noro ter drugimi deli. Nedoigo tega sem prebral Vzhodno od raja, od naših pa Zupanciča, Prešerna, skratka vse, ki smo jih morali prebrati že v šoli. Prebral sem tudi Karla Marxa, ker me je zanimal njegov Kapital, a nisem dosti razumel in bom moral brati še enkrat, a bolj pazljivo. Včasih preberem tudi kakšen šund roman. Casopise berem bolj ali manj redno, enako tudi revije, kadar pa mi je dolgčas, pa berem, kar mi pač pride pod roko. Mislim, da branje zelo koristi človeku in se tega v polni meri zavedam. Bral bom vedno, če bom le mogel.«

Tako pravijo o branju mladji v Laškem, tam, kjer je malo časa snoval in živel oče slovenske knjige, Primož Trubar. MST

Z obiska v Podsredi

PRAVDA: CESTA, KULTURNI DOM, PRANGER...

Prav med hoste nad Podsredo se je zavlekla megla kakor ranjena žival in skoraj ničesar ni bilo videti tam gori, še gradu ne, starega podsredčkega gradu, ki mu preti zob časa, da ga zruši v globel. Zadnjič, ko sem bil v Podsredi in sva s pokojnim Zidanškom, kozjanskim dekanom govorila o podsredčki preteklosti, sem videl grad. Ves ponosen je stal obdan s hostami in sonce je zlatilo njegov krov. Dan, ko sem ponovno obiskal podsredčki trg, je bil pust in prazen. Nikogar ni bilo na cesti, dekan Zidanšek pa je že nekaj dni počival v zemlji, tik zraven mrtvašnice, na kateri je vzdana plošča ne vem več katerega že grofa in kamor je njega dni skrival gospod dekan ključ od temačnega stanu.

Franjo Simončič je že utrujen in pravi, da bo počasi izpregel. To sem sicer slišal že od prenekaterih, mnogi od njih pa vendarle še kar naprej delajo. Človek, ki je celo življenje migal, ne samo zase, temveč tudi za druge, ne izpreže kar tako.

Problemi gostilničarja Simončiča

Padel sem torej sredi trga nepoznan. Nikogar ni bilo, ki bi ga poznal. Takrat, ko je že igra skoraj izgubljena in ni več nobene rešitve, pa se navadno človeku zasvita. Tako mi je prišlo v glavo in začel sem iskati tisto znano, preznano znamenje, tablo, ki naznanja veselje, pozabo in žalost.

Eno samo gostilno premore starodavni podsredčki trg

in pri Simončiču ji pravijo. Tjakaj me je zaneslo, zakaj bil sem lačen in popotniku ni dobro biti lačen. Človek najprej poskrbi zase, potem šele za druge. Simončič je kar prijeten možakar in še bolj prijeten se mi je zazdel, ko mi je povedal, da je poleg gostilničarja tudi tajnik krajevne skupnosti in da se takorekoč vsi problemi kraja stekajo v njegovih rokah in da so to konec koncev tudi njegovi problemi. Možakar je silovito deloval name s svojo zavzetostjo in ljubeznijo do tistih par hiš, ki ji pravijo Podsreda.

Spekli so mi tri jajca, privezal sem si dušo, nekaj mlega sem splil in ko je bilo vse končano, sva se spustila v dolg, ne posebno naporen pogovor, a prav gotovo zelo koristen.

»Radi bi imeli prostor za kulturne prireditve. Za vse, kar se dogaja pri nas, uporabljamo svojo sobo v gostilni, ki pa je daleč premajhna, da bi zadostila vsem potrebam kraja. Ljudje si želijo zabave, želijo si neke sprostosti svoje, od dela izmučene živce. Želijo nekaj imeti od življenja, ki jim na tem koncu Kozjanskega ne nudi ne vem kaj.«

Simončič mi je pokazal to svojo sobo, pa čisto zares ni bila primerna za zabavo Podsredčanov. Premajhna je kamrica. In ker je premajhna, se pač dogaja to, kar se povsod po Kozjanskem: ljudje uhaajo, ker jim kamrica ne nudi ničesar, od samih sestankov pa se tudi na Kozjanskem bolj težko živi.

Bo denar za cesto?

V Simončiču pa je vrelo naprej. Nič čudnega: v Kozjancih že dolgo vre in le tu in tam prekipi. Narave ne gre tajiti.

»Ceste naj bi nam »zrihtali«, ceste, da bi ne bili odrezani od sveta. Kdo na svetu ima pravico, da nas tako zapostavlja, da tako dela z nami, kot delajo danes? Kdo, vas vprašam?«

Nisem vedel povedati. Ne vem, enostavno ne vem.

»Slaba občina smo, brez denarja, toda s tistim denarjem, kar ga je, smo mnogo kaj naredili. Hvaležni smo občini, da nam je pomagala urediti lokalne ceste. Še malo, pa bomo elektrificirali še edini kraj, kamor luč še ni posvetila. Drče v vasi Vojško.«

V Podsredi bijejo boj za luč, ki naj posveti njihovim sosedom v Drči, v Ljubljani pa sveti tisoč žarnic v novem maksimarketu.

Simončič je predele, razvijal misli, potem pa povedal: »Odtргani smo od Bistrice ob Sotli, odtргani, kot da ne bi bili eno samo, zaradi klanca Skopečno. Bo denar za cesto maršala Tita ali ne bo? Objubili so nam, da bo leto cesta gotova. Bo res?«

Počutil sem se natanko tako, kot da bi bil na poslednji sodbi in bi mi prali glavo, preden me bodo pogubili.

»Poglej, nobenega zaslužka ni. Ljudje odhajajo stran: v Krko, Senovo, Brestanico. Vse, kar je kaj vrednega, gre. Podsreda pa ostaja sama. Pa vendar bi lahko nekaj pomenili, če bi imeli ceste. Takrat bi bili pomembno križišče. Tako pa še vodovoda nimamo pametnega in čaka-

mo na vodovod izpod fužin kakor na odrešitelja. Gradišče, vas Zaravno, bi morali obiskati ljudje takole poleti. Imeli bi kaj videti: kmetje iščejo vodo po gozdu kakor gobe in če najdejo kakšno žabjo mlako, so zadovoljni. Zaradi tega smo predlanskim naredili cesto, da niso odrezani od sveta.«

Tiste žabje mlake so mi prav zares stopile v glavo in sem zaklel, Franjo Simončič pa je nadaljeval.

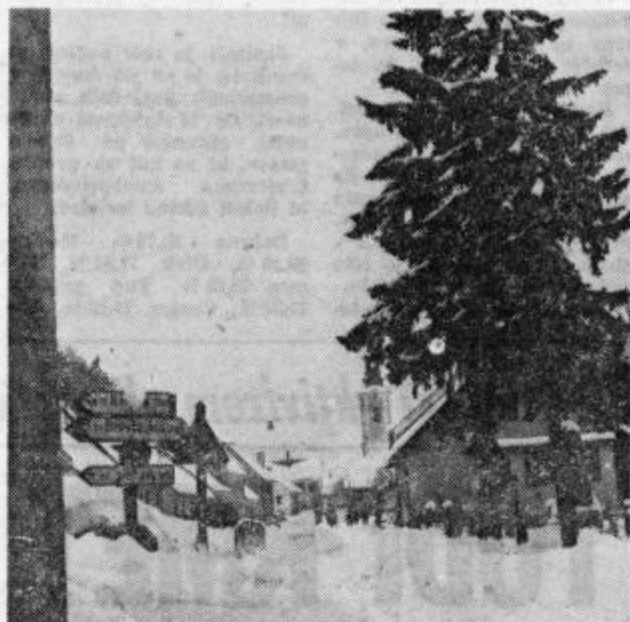
»Sejmov tudi ni več, tistih znanih sejmov ob sređah, po katerih je Podsreda dobila ime.«

Tarnamo? Ne samo to! Tudi delati znamo!

Vsaka bolečina tako dolgo boli, dokler pač boli. Ko preneha, jo pozabimo in začnemo delati. Natanko tako se dogaja v Podsredi. Ne pozabljajo na svoje bolečine, da pa lažje pozabijo, delajo. Menda so prav posebej prizadeti gasilci, ki pridno delajo z vsemi ostalimi organizacijami. Lani so organizirali akcijo za trebljenje gozda. Jasno! Prostovoljno. Tudi Zveza borcev dela, da se nihče ne pritožuje, z njo vred pa krajevna skupnost. Za novo leto so skupaj obdarili pomoči potrebne starčke. Pinesli so jim darila. Podarili so jim celo peč in navozili drva.

»Dobro bi bilo, če bi podaljšali delavsko progno iz Kozjega do nas,« je menil Franjo Simončič, potem pa še dodal, da imajo premajhno pokopališče in da bi ga bilo dobro razširiti.

Ne bi bilo prav in motite se, če mislite, da je to konec, da bi pozabili na slavno pravdo zavoljo prangerja, po naše sramotilnega kamna, ki ponosno stoji sredi trga. Tega so namreč njega dni ukarjali nazaj, Bistričani pa niso imeli miru in s kamen spet sunili. Toda, glej ga zlodja, namesto krogle, ki krasí kamen, so Bistričani odpeljali zeljnato glavo. Od takrat so jih pustili pri miru, le pravda pred sodiščem je stekla in prisodila pranger Podsredčanom po vseh bož-

Podsreda je važno križišče, saj peljejo iz nje poti na vse konce sveta. Kar je Zidani most za Slovenijo, to je Podsreda za Kozjansko.

jih in posvetnih postavah.

Zakaj toliko cirkusa okoli prangerja? Namreč, da bodo stvari jasne: pranger je bil svoje dni simbol trga, njegovih pravic in tako naprej in kaj bi Podsredčani brez njega. Sem pa trdno prepričan, da bi si ga dali danes ukrasti, da bi le cesto dobili.

Stopil sem na britof, ob stal ob svežem grobu in spomnil sem se dekanovega ključa. Se je bil tam, kamor ga je v lanski jeseni dal Zidanšek, ki je veliko dobrega storil za trg in ki ga tudi Nemci niso marali. Avtobus me je odpeljal v Kozje. Oštir Simončič pa je odšel v svojo gostilno. M. Str.

DELO MLADIH RUDARJEV

Pred dnevi je bila redna letna konferenca mladih v velenjskem rudniku lignita. V zadnjem letu, ko so ponovno oživel delo aktiva, so dosegli izredne uspehe. Tako je v samoupravne organe prišlo 16,9 % mladih. Skupaj z drugimi organi v kolektivu so reševali tudi druga vprašanja — kadrovska, stanovanjska itd. V okviru akcije »75« so pripravili v organizaciji Zveze komunistov več seminarjev in predavanj.

Ugotovili so, da fizična sposobnost delavcev v njihovi zreli dobi življenja zaostaja. Zato so izredno pozornost namenili telesni kulturi in rekreaciji.

Delo mladih v rudniku ni lahko. Trilzmenko delo vpliva tudi na politično aktivnost. Ne glede na to so ugotovili, da je še vedno precej mladih, ki ne kažejo prevlelike vneme sodelovanje v svoji organizaciji.

Na konferenci so podprli predlog za izgradnjo novega mladinskega doma v Velenju. Mladinski aktiv velenjskega rudnika lignita je dosegel lepe uspehe tudi po zaslugi dosejanega predsednika inž. Vilija Jelena.

Na koncu delovnega obratovanja so izvolili člane novega vodstva ter sprejeli akcijski program za prihodnje obdobje. VV

POZORNOST TUDI KMETIJSTVU

Perspektivni program razvoja občine Velenje obravnava v posebnem poglavju tudi problematiko kmetijstva. Razumljivo je, da se bo ta panoga gospodarstva v velenjski občini razvijala skladno z rasto drugih gospodarskih področij, ki vsako po svoje odločujoče vplivajo tudi na kmetijstvo. Velenjska občina je namreč v povojnem obdobju doživela izredno hitro in obsežno razslojevanje kmečkega prebivalstva. Pred vojno je bilo na tem območju še 60 odstotkov kmečkega prebivalstva, v letu 1969 pa le še 10,8 odstotka, kar nedvomno kaže na tiplčne procese gospodarskega razvoja v občini.

Starostna struktura kmečkega prebivalstva je zaskrbiljujoča, še zlasti v hribovitih predelih. Posledica tega je, da je zemlja čedalje slabše obdelana, število živine pada, kmečke hiše in gospodarska poslopja pa so marsikod v zelo slabem stanju. Poleg teh problemov je pri načrtovanju kmetijske politike v naslednjih letih **nujno** potrebno upoštevati

tudi dejstvo, da je kar dve tretjini zemlje v hribovitih predelih, kjer je možnost uporabe sodobne mehanizacije sorazmerno omejena. Ob vsem tem in zaradi hitre industrializacije občine, ki je odtegovala kmečko delovno silo, prihaja do velikih socialno-ekonomskih sprememb v občini. Še včeraj kmečki sin je postal danes industrijski delavec, ki pa se veže na dedovani kos zemlje in ta tako prehaja na nekmečke dediče.

Kmetijska zadruga bo tudi v prihodnje skrbela predsem za strokovno plat razvoja kmetijstva. Njegovo osnovo bodo tudi v bodoče predstavljala živinoreja, proizvodnja krmnih in industrijskih rastlin ter pridelovanje vrtnin. Kmečkemu prebivalstvu bo z ustreznim davčno politiko, sistemom kreditiranja ter z organiziranim ter zagotovljenim odkupom tržnih viškov omogočeno, da bodo predvsem mlajši kmetje tudi v tej panogi videli svojo življenjsko perspektivo.

B. S.

Naši znanci

Veliko prehitro so bila preč razborita in neugnana leta radeškega fanta, ki je sredi dijaških let na svojevtrnem način izražal svojo upornost do družbenih razmer, ko se je namesto pri knjigah zadrževal v gostilnah ter v tekočinah iz kozarcev utapiljal svoje in razočaranje svojih tovarišev, vajencev, pomočnikov, mladih delavcev — težakov. Bil je na poti, da se igubi v brezsilnem puntarstvu, ki pozira punjarje same, Smrt matere, ki jo je imel zelo, zelo rad, ga je iztreznila. Spremenilo se je, ko je to ni moglo več razveseliti. Toda vseno njenemu spominu na čast. Najbrž je prav to kratko obdobje značilno za Ferčijevo razumevanje mladine, ker dobro ve, kako dojemljiva je mlad človek za vplive — dobre in slabe.

Ko je nosil svečanost v

FERČI MILER

sebi na sebi pa ponošeno obleko med maturanti leta 1940, se takratni mladin ni obetalo nič kaj dobrega. Zdaj je bila njegova revolucionarnost pod vplivom naprednega rojaka Marjana Nemca, študenta gozdarstva v Zagrebu, že čisto druge vrste. Ne več samouničujoča, marveč borbeno, jasnih ciljev in hotenj. Ferči je dozorel, a še vedno ni postal Ferdinand, postal je spremenjeni Ferči.

Leto 1941. Njegov rodni kraj, njegove Radeče so Nemci, ki jih je sovražil zaradi Češke, zaradi Poljske, določili za mejni, izseljeniški pas. Vzrok njegovega sovraštva je bil še bliže. Nekaj mesecev je delal na cesti med cestnimi delavci, ob večerih pa se je sestajal z naprednimi mladinci. Spet je zahajal v gostilne, toda sedaj je k omizjem s tve-

dojubi so imeli med sabo komuniste, kot je bil Hribar in drugi. Toda kaj mu je zdaj koristila utrjena zavest? V skupini dvestotnih, med njimi enajst Radečanov, je bil brez obsodbe poslan v Mathausen. Tu si je jačen, ves oslabej in nenehno mučen nabiral znanja iz marksizma. Da je preživel 40 marca 1942, ko so nekatere izpustili in tudi njega, se ima zahvaliti svoji športni vzdržljivosti in temu, da ni bil nikoli razvajen.

Kakšno je bilo srečanje z Radečami? Njegov dom so zasedli Kočevarski Nemci, družina je bila razkropljena. Zato se je nekaj časa zadrževal pri sorodnikih. Da bi ga imeli pred očmi, so ga Nemci zaposlili na železnici, najprej v Zidanem mostu, potem pa v Brežicah. To pa je bilo nekaj takega, kot če bi mačko poslali po slanino. No, to pa je spet nova zgodba Ferčijevih življenjskih mejnikov.

SE NADALJUJE

VIHARNIK NA KLOKOČOVNIKU

● Močna odjuga je pritiskala, da je sneg kar vidno jemalo. Topel južni veter se je v sunkih poganjal po obronkih gozdov in vinogradov, kjer se je v južnih rebreh že kazala rjava, ilovnata zemlja. Po poteh je snežnica drla navzdol, se razlivala po travnikih in ustvarjala mlakuže, ki jih je bilo težko zaobiti.

● Rinil sem navzgor, proti Klokočovniku, južnih hribih pod Ločami, iščoč osamljeno domačijo Josipa GOSAKA, ki je tod v teh krajih prebil zadnja desetletja svojega dolgega in bogatega, 90 let trajajočega življenja. Iz za zidanice so planili preplašeni fazani, ki so glasno kričoč zaplapolali s peruti ter se v nizkem letu spustili v dolino...

● Po nekaj neuspešnih poskusih, ko sem zašel med zidanice in vinograde, sem končno potrkal na nizko, v breg postavljeno in trdno zidano hišo, v kateri prebiva s svojo ženo JOSIP GOSAK, nekdanji nadučitelj v Teharjih pri Celju.

POTOMEC ŽIČKIH SVOBODNJAKOV

V ozki, precej vlažni kuhinji, sva sedla za mizo, ki je stala na desetak položajev po betonskem podu. Bolj hladno kot toplo je bilo in devetdesetletnik mi je svoje življenjsko zgodbo pripovedoval oblečen v plašču. V hladnem prostoru pa je vela toplota, dveh ostarelih ljudi Josipa Gosaka in njegove 78 letne žene, ki sta vesela mojega obiska, radostnih lic pripovedovala o svojem osamljenem življenju tu gori na Klokočovniku.

Josip Gosak je trdnega zdravja, bistrin in živahnih oči ter odličnega spomina. Prayzprav mi je bilo kar nerodno, ko sem ga poslušal, kako je natančno pripovedoval o dogodkih izpred več kot pol stoletja.

S ponosom mi je povedal, da predniki njihove družine izvirajo iz svobodnih žičkih kmetov (o tem še danes hrani pergament) in sega njih začetek v leto 1792, ko so se pisali Lancman. Prednica Urška se je poročila s kmetom Gosakom, od takrat naprej pa šteje njihov rod.

Bilo je 29. januarja 1882, ko je kmetu v Žičah privekal na svet deček. Zunaj je bila zima in snega, da je bilo veselo. Novorojenca so krstili za Jožeta in nikomur ob njegovem krstu se še sanjalo ni, da bo nebogljivi deček nekoč postal napreden slovenski učitelj, ki je svoje bogato življenje posvetil predvsem drugim. Ničče si ni mislil, da bo učeval častljivo starost...

ZA BLAGOR DRUGIH

Prvo službeno mesto je mladi učitelj nastopil na Mestni šoli v Celju. Takratna mestna šola (bilo je leta 1901)

je bila v zgradbi ob muzeju. Po komaj dvomesečnem službovanju je bil premeščen na Okoliško šolo, kjer je šoloval skupaj z Gradišnikom, očetom Fedorja Gradišnika, starejšega. Mesto, ga ni privlačilo, bil je navezan na zemljo, zato si je želel podeželja. Zelel si je stika s kmeti, s preprostimi ljudmi. Tepadnje ga je sprejelo v svojo sredino,

Po zaslugi celjskih narod-

Gosakova domačija

njakov (bil je dopisnik Domo-vine) je postal okrajni potovalni učitelj za celjsko glavarstvo. Zanimivo delo je bilo to. V primeru bolezni kakšnega upravitelja ali njegove službene odsotnosti je nadmeščal po šolah in jih v tem času vodil. Tako je potoval od Rinke do Sotle in spoznaval klenost naših ljudi ter njihovo ljubezen do svoje zemlje, do svoje govorice.

Po vojni vihri, ko je prenašal tegobe vojaškega življenja od Galicije do Dobrodo-ba je po vmesnem službovanju na Pobrežju pri Mariboru prišel leta 1918 na Teharje pri Celju.

Bil je nadučitelj in Zaveden Slovenec. Veliko je delal med kmeti, ustanovil večerno

kmetijsko šolo in oskrboval kmetom sadike in druge potrebne stvari. Bil je pravi ljudski učitelj, ki se je razdajal za blagor drugih. Ljubili in spoštovali so ga. Tako se spominja tistih časov:

«Seveda, bilo je čisto drugače kot danes. Učitelji smo imeli svoje stanovsko društvo, popolnoma neodvisno in svobodno, v okviru katerega smo dajali duška svoji slovenski pripadnosti. Med šola-

mi smo se obiskovali, naši sestanki pa so bili zanimivi in polni družabnosti. Stik z narodom, to je bila osnova našega delovanja, temu smo posvečali vse svoje proste urice.»

Prišlo je leto 1937, upokojitev in nato vojna. Aretacija in vse tegobe, ki jih je prinašal s sabo tisti čas...

MED GRIČKI IN ČRIČKI

Po stotih dnevih zapora so ga Nemci izpustili in vrnil se je k svoji ženi, ki se je med tem že preselila v njun stu-skoluma, kot so takrat latin-sko rekli današnjim weekendom. Na Klokočovniku je bil

Josip Gosak

Gosak že davno prej kupil nekaj preko enega hektarja vinogradov in tu prebivata tudi sedaj.

Sina juna je pobrala vojna. Ustrelili so ga Nemci, ko je hotel na ruski fronti prebegniti na drugo stran. Ostala sta sama. Nista zapuščena, saj ju obiščeje sorodniki. Tudi Teharčani so med rednimi gosti, pa vendar živita čisto drugačno življenje, kot sta ga bila vajena nekoč. Potrebna sta strežbe, kajti stara in betežna ne, zmoreta vsega sama, kar je potrebno. Toda, ljudi danes ni lahko dobiti, tudi za strežbo ne, kaj šele za delo v vinogradih.

«Si lahko predstavljate, kako je bilo, ko nama je 1965 leta pogorela hiša do tal,» je povzel devetdesetletnik in nadaljeval: «Bila je nedelja, v napeljavo je udarila strela, pa nismo mogli doklicati elektrikaarjev, da bi izklopili tok, ker je bila pošta v Ločah zaprta. Konzola na hiši je jela žareti in naenkrat je bila hiša v ognju. Vse je zgorelo. Mislim sem se odsejiti, pa sem na koncu koncev zopet ostal. Ljudje so pomagali. Teharčani so mi pripeljali cel voz lesa. Niso pozabili na mene. Obnova hiše, ki še danes ni končala, je za starega človeka huda stvar,» je še zamišljen dodal.

Vrhu hriba, Klokočovnik imenovanega, stoji drevo. Veter se je upiral v starikeve veje, jih pripogibal in zibal, zaganjal se je preko vinogradov, hribov in gozdov, nesoč s seboj toplo sapo, ki je topila sneg. Viharnik, ki je kljuoval stoletju vetrov, zimskih metežev in toplih pomladi, kljuoval trdosti življenja in nujnosti smrti. Trdno stoji, širokih, golih vej, osamljen in star, zroč po dolini, kot bi hotel reči: glejte živim, živim...

Tekst in slike: Berni Strmčnik

pisma bralcev

VSE RADA BEREM

V tedniku vse rada preberem. Tudi v rubriki Poslušajte jih najraje sodelujem, pa celo izžrebana sem bila. Vendar pa Tehnomercatorjeve plošče še nisem prejela. Saj jo bom dobila, ali ne? Stefi Fajš Uniše, Ponikva

Seveda boste ploščo prejeli! Ko bodo v Tehnomercatorju tole prebrali, pa sem prepričan, da vam bodo ploščo še prej poslali kot mislite.

UROLOGU DR. MILANU ŽUNTERJU V ZAHVALO

Mnogo v Celju je ljudi, ki bolezen jih teži, marsikdo od njih poišče v bolnici si zavetišče.

Odgovoren delokrog nam upravlja urolog, vsakomur do zdravja praga s trudom, znanjem rad pomaga.

Čudodelec je zdravnik ki zaupa mu bolnik, saj ga vrača iz trpljenja varno spet na pot življenja.

Dobri, mili mu pogled nov pogum nam vna spet. Vsi hvaležni ga častimo, le najboljše mu želimo.

ANICA SALMIČ, Bolnica Celje, interni oddelek, trakt B, soba 2

SPET ŠOFER

Znano je, da Izletnikovi šoferji ne ustavljajo na vseh avtobusnih postajah, pa tudi na Košnici v Celju le redko-kdaj ali takrat, ko se jim zdi. Prav zato sem šel 2. februarja v prometno pisarno na avtobusno postajo v Celju in sem vprašal prometnika, če avtobus, ki vozi iz Marofa v Celje in ima prihod ob 6.25, ustavi v Košnici. Prometnik mi je pritrdilno odgovoril. Naslednji dan, 3. februarja pa sem v Košnici čakal na avtobus in ob 6.15 je avtobus, ki vozi na relaciji Marof-Celje, pripeljal, vendar v Košnici ni ustavil.

Vprašujem in prosim Izletnikovo javno pojasnilo — ali imajo v svojem samoupravnem aktu predpisano kazen za takšne prekrške? In — ali ukrepajo, če se občan pritoži? Miha Cvetrežnik, Košnica 31 a, Celje

PRISPEVKI IN AKCIJE

Akcije za prostovoljne prispevke mi ne ugajajo. Vsi so za prispevke. A Log pri Rogatcu, kjer živim, je pasiven in res slabo živimo. A nam nihče ne pomaga. Ko smo gradili električno napeljavo, nismo imeli dovolj denarja in smo zaprosili za nekaj sredstev šmarsko občinsko skupščino. Vendar prošnje niso ugodili. Nisem proti prostovoljnemu prispevkom, ampak če človek nekaj potrebuje in prosil občino, pa bi tudi lahko našel več razumevanja. V našem kraju brez pomoči ne moremo ničesar storiti. Zelo bi bili potrebni vodovoda, saj so bili letos mnogi brez vode. Pa če bi nam občina malo pomagala, bi verjetno šlo. Kaže, kakor da se za ta siromašni Log nihče ne zanima. Pa tudi kdo od novinarjev bi se lahko oglasil. Vseposvobod hodite, le k nam nihče ne pride.

Nežmah Jožef, Log

Odgovor:

Naš novinar Milenko Strašek vas bo obiskal v prihodnjih dneh, ko bo nekaj manj snega.

PROBLEMI Z DIMNIKARJEM

Če v stanovanjski hiši ne kurimo grelnih peči (s premo-gom ali z drvni) od maja do novembra, v tem času tudi ni potrebno ometati dimnika. Zanima me, ali dimnikar lahko zahteva plačilo tudi za čas, ko ni ometal dimnika?

F. V. Tabor

ODGOVOR: Pogledati morate v občinski odlok žalske občine, ki točno določa, kako je s čiščenjem dimnikov. Seveda pa dimnikar ne more zahtevati plačila, če ni očistil dimnika.

ŽE DVE LETI PROSIMO

Vedno več nas je, občanov Letuša in Braslovč, ki smo se zaplosili po vsej Savinjski dolini — na Polzeli, v Sempetru, v Zalcu in v Celju. Imamo pa precejšnje težave. Avtobusno podjetje Izletnik je poskrbelo, da nas avtobus obišče vsako uro, pozabili pa so, da delamo zaposleni v dveh izmenah. To pomeni, da nas je kar dosti tistih, ki se zvečer utrujeno vračamo domov. Do Sempetra se še pri-peljemo z avtobusom, od tod naprej pa moramo v Letuša in v Braslovče, kakor vemo in znamo.

O tem problemu smo se že večkrat pogovarjali na sestankih krajevne skupnosti, krajevne organizacije SZDL in na zborih občanov, tako da smo končno napisali naš predlog za uvedbo večernega avtobusa tudi Izletniku. Na pismo pa še danes nismo prejeli odgovora.

Vemo, da se tudi Izletnik srečuje s težavami in da mu primanjkuje šoferjev ter avtobusov, vendar pa smo prepričani, da ta problem Letuša, Braslovč in Polzeli ni nerešljiv. Ali ne bi mogel voziti lokalni avtobus na progi Sempeter-Letuša, Zalec-Letuša in nazaj. Zvečer se vrača domov mnogo delavcev. Ali ne bi mogel avtobus, ki odhaja iz Celja ob 20.10, odpeljati nekoliko kasneje — ob 22.10? Ta avtobus bi bil nedvomno poln. Nekaj pove tudi podatek, da je tovarna nogavic Polzela sama organizirala avtobus za svoje zaposlene.

Prepričani smo, da bo Izletnik prisluhnil našim željam in se bo še povečalo naše zaupanje v njegovo dobro razumevanje za skrb občanov.

Krajevna skupnost Letuš-Braslovče

— nik

ZEMLJIŠČA ZA HITRO CESTO

Pri občinski skupščini v Slovenskih Konjicah v teh dneh posebna skupina sklepa sporazume o odkupu zemljišč s tistimi lastniki, ki bo do morali odprodati del svoje zemlje za traso nove hitre ceste. Celotno nalogo opravljata dva strokovna delavca občinskega upravnega organa in dva predstavnika republiškega cestnega sklada. Te sporazume in dogovore

bodo sklepali z okoli 150 do 160 lastniki zemljišč, po katerih bo tekla nova cesta med Mariborom in Celjem. Ta bo na območju konjiške komune zgrajena na jugovzhodnem predelu, to je nekako med Tepanjem in Spitaličem. Upravni delavci, ki sodelujejo pri tej nalogi, pričakujejo, da bodo večino primerov rešili sporazumno med obema strankama. V. LANGERHOLC

SEMINAR KOMUNISTOV

Komite občinske konferen- ce ZKS Slovenske Konjice je pripravil dvodnevni seminar za člane tega foruma, njegovih komisij in za sekretarje OO ZKS. To je bil letošnji prvi seminar izmed treh, kot so jih programirali na področju družbeno političnega izobraževanja članov ZK. Na

seminarju so posebno pozornost posvetili gospodarskim vprašanjem v občini, delovnim programom komiteja in posameznim komisijam ter nalogam, ki jih je postavila pred komuniste druga konfe- renca ZKJ.

V. LANGERHOLC

ODLOK O POGREBIH

Vprašanje pogrebne obre-da še zlasti pa vprašanje civilnih pogrebov, je odprto že precej let. Pogrebi vidnejših družbeno političnih delavcev so bili v preteklosti lepo in dostojno organizirani, čestokrat pa se je pri civilnih pogrebi drugih občanov včasih kar sramotno zataknilo. Naj- česče smo bili priče mučnih trenutkov civilnih pogrebov ožjih sorodnikov članov ZK, ki so sorodnike pokopali s civilnim pogrebom.

Razpravljani o tem, kako je potrebno urediti to vprašanje ter kdo naj bo nosilec celotne akcije, je bilo toliko, da ne kaže izgubljati besed o tem, toda žal smo vse do-slej ostali le pri besedah. V Celju je bilo nekaj posku-sov s strani Pogrebne za-voda, ki je pripravil nekaj osnutek, oziroma predlog pogrebne obreda. Osnutek je predvideval, da bi imel sleherni pogreb splošni civilni del, ki bi bil zaključena ce-

Reportažni zapis

ZAMUJENE MINUTE

Odrito povedano, iskanje dokumentacije za problem zamujanja na delovno mesto je težavno. Redko je podjetje in ustanova, ki bi vodila o tem posebno evidenco. Med ustanovami, kot smo ugotovili že zadnjič, je zelo dosleden Komunalni zavod za socialno zavarovanje in pa tiste delovne organizacije, ki imajo vratarje, kar pa seveda dopušča zelo subjektivno presojo in možnost, da nekaterih zamudnikov iz različnih razlogov sploh ne zapišejo. To pa so poleg dobrih znancev in prijateljev tudi šefi, vodilni delavci. Dobro bi bilo poznati vratarja, ki bi pristojni službi sporočil, da je zamudil direktor.

Da bi komentirali trditev o zamudah vodilnih delavcev smo minuli teden nekajkrat poskusili telefonsko ugotoviti njihov prihod na delovno mesto. Kot nalašč ni bilo nobenega primera, da bi se kdo na klic ne odzval in večino zaželenih smo tudi dobili k telefonu, za nekatere pa so

zamude, s tem da presodijo, ali je zamuda upravičena ali ni. V tem kolektivni so v nekaterih redkih primerih tudi toliko tolerantni, da pri starejših delavcih upoštevajo neugodne prometne zveze. Ena takšnih delavk je odhajala z dela predčasno, kadar je delala popoldne, ko pa se

kar vsulo uslužbencev. Medtem ko je večina se slachla plašče, skočila za trenutek tja, kamor gre tudi cesar peš, je bil predsednik Miha Prosen za delovno mizo. Prav tako tajnik. Le-ta je povedal.

»Zamudništvo med uslužbenci oziroma delavci občin-

drugi povedali razloge odsotnosti, češ da so že na seji, da so šli na službeno pot, da se s poti šele vrnejo itd. Verjamem, da je bilo res tako.

V ŽALSKEM JUTEKSU OPRAVIČUJEJO ZAMUDE MOJSTRI

Vodja splošne kadrovske službe v žalskem »Juteksu« JOZE ZAJC je predvsem zadrževal, da zamudništvo v tem kolektivu ni problematično, da večje zamude ugotavljajo vratarji, manjše pa neposredno nadrejeni, to je mojstri, oddelkovodje, šefi in drugi. Le-ti tudi opravičujejo

je teh uric nabralo, je vskočila namesto bolne tovarišice med tednom ali na proste soboto. Sicer pa v tem kolektivu ob sprejemu v delovno razmerje ugotavljajo možnosti za pravočasno prihajanje na delo in takšnih, ki so oddaljeni in imajo slabe zveze, sploh neradi zaposlijo. No, v Savinjski dolini si delavci pomagajo tudi z lastnimi prevozi, predvsem mopedi. Seveda je to dvorezen nož, kajti vožnje na motorjih pozimi povečujejo bolniški stalež.

SEM IN TJA KDO, NAVADNO PA ISTI

V torek zjutraj ob sedmih se je skozi vhod v stavbo občinske uprave v Laškem

ske uprave ni problem. Velika večina prihaja na delovno mesto pravočasno, sem in tja pa kateri kakšno minuto zamudi. Evidenca o zamujanju nimamo, je pa očitno, da so vidnejši zamudniki navadno eni in isti. Sicer pa delavci na upravi tudi ne gledajo na uro, ko delovni čas poteče, če imajo nujno delo, ki ga je treba izvršiti.

ZAMUDE, DA BI NE BILO ZAMUD

Vsak občan je kdaj imel priložnost opaziti, kako je z delovnim učinkom raznih storitvenih dejavnosti. Obrtniški se zlasti. Zidarji, tesarji, gradbeniki na sploh, pleškarji, pečarji in vsa dolga

vrsta poklicev nima delovnega mesta vselej na istem kraju. Nekaterim se delovno mesto spreminja tudi med enim »sihtom«. Navadno pa po nekaj dni delajo na eni stavbi, na enem objektu. Toda večina teh delavcev mora najprej na upravo, se ob uri javiti delovodji, šefu ali pač kateremu od nadrejenih, če ravno jih pot v službo pelje mimo delovnega mesta. Toda red je red. Da bi ne zamudili, zamudijo načrtno na delo s potjo od sedeža podjetja na delovno mesto. Koliko ur gre tako po zlu, ker nimajo urejenih normativov za prevzeto delo in še vedno ohranjajo urne postavke.

Če recimo občan potrebuje uslugo kakšnega obrtnika, nujno mora sam zamuditi na delo ali pa vzeti dopust. Kajti čakati mora, da delavec pride iz sedeža podjetja. Tako se zgodi, da bi ne bilo zamude, da zamudita na delo dejansko vsaj dva.

PRIMER IZ AVSTRIJSKEGA AVTOSERVISA

Nekaj kilometrov čez mejo na avstrijski strani je zasebni avtomehanični servis z nekaj deset zaposlenimi. Na steni v delavnici imajo avtomatsko uro. Ko delavec vanjo porine karton, mu ura vtisne pečat točnega časa. To stori, ko pride na delo, to stori, ko prevzame nalogo za kakšno delo. Ko konča določeno delo, mu ura vtisne pečat, da je avto predal, enako mu vtisne pečat, ko odhaja z dela. V upravi samo kontrolirajo opravljene ure na delovnem mestu in pa po normativu čas, ki ga je delavec porabil za natanko normirane delovne operacije po delovnem nalogu. Če delavec vidi, da mu bo normirani čas prekratek, stopi v stik z vodjem delavnice in zahteva pribitek.

Po svetu imajo baje uslužbenci dokaj natanko odmerjena opravila, ki jih je moč v delovnem času opraviti. Paket dela dobi zjutraj in ob zaključku mora vse spet oddati. Ti uslužbenci nimajo predalov v mizi, da bi lahko kaj odložili za jutri.

Precej priganjaška metoda ali pa dobra organizacija dela, kdo ve?

Najbrž je od vseh metod najboljša delovna zavest in disciplina. Le-te pa ne moremo krepiti tako, da skoraj nikjer zamudništvo ne posvečajo posebne pozornosti, da se je skoraj vsem, pri katerih smo se oglašili, zdelo čudno, da smo se spomnili na to malenkost.

JURE KRASOVEC

obrazi

LADKO PRESKAR

Z eno nogo v grobu, z drugo v bolnišnici, s tretjo na sodišču, to je šofer. In če velja to nasplošno za šoferje, potem velja to še prav posebej za kozjanske šoferje, ki dan za dnem premagujejo smrt na nešteti ovinkih, klancih in strminah, s katerimi je obdarila belo luknjasto črto mati Narava. Pa vendar, — kljub vsemu, so to dobri, vedno veseli ljudje, ki jih ne spraviš tako hitro iz ravnotežja, ki so navajeni marsikaj upoštevati in bi morali imeti za svojo potrpežljivost vsaj še eno plačo.

V družbi kozjanskega šoferja ti nikoli ni dolgčas. Šoferji pa poznajo še drugo pot, drugo življenje, brez avtobusov, sitnih potnikov, ovinkov in neštetih Scil in Karibid. Kadar »avtobusari« odpre svoje ventile, ne prestando slisnjene v obzem nevarnosti, v njegovih očeh ni napetosti, ni volana. Smrt se skriva za vogal.

Ladko Preskar že dolgo obrača volan v svojih trdih, kmečko žuljavih rokah. Že dve leti in pol prevaža Kozjance po njihovi nesrečni stokrat prekleti cesti.

Ladko ni star, malo čez trideset je skočil, in že ga je cesta posrkala vase. Njen je in tega ne more tajiti. To se mu vidi iz oči, ko sedi za volanom in ga opazuje v zrcalu. Njegov obraz je resen, napet, ves v skrbi in pričakovanju, kaj bo

za ovinkom.

Zadnjič sem se peljal z njim in sva govorila. Skoraj natanko jasno mi je bilo, da bo avtobus imel zamudo. Drugače na kozjanski cesti tudi biti ne more. Srečaš avtobus iz nasprotni smeri in si takoj ob pol ure. Nasproti se ti priplazi tovornjak, poln lesa iz Bohorja, u makne se in že je s ceste. Sneg je, rob se ne vidi, cesta je ozka in nesreča je tukaj. Minute pa tečejo, tečejo in Kozjanci čakaajo. Vse tole se je tisti dan dogajalo, ko sva se peljala z Ladkom in govorila.

»Crnogorci so sicer res znani kot dobri šoferji, zlasti se oni, ki vozijo na Lovčen, vendar jaz osebno mislim takole: Če bi me dali kot šoferja na Lovčen, bi bil zame to dopust.«

Ladkova izjava je povzdignila kozjansko cesto do neslutene veljave v mojih očeh. Ladku verjamem.

»Preveč smo že govorili o naših cestah. Preveč je bilo obljubljenega. Mi smo tega navajeni. Ne maram kritizirati. Rad vozim tukaj, rad imam ljudi, ki mi zaupajo. Zato vozim dobro, ker pač moram voziti dobro. A vendar: vsako leto je najmanj ena večja nezgoda. Drugače tudi biti ne more, ker je cesta, posebej še zasnežena, ozka, težko se je srečati in prav kmalu pride do nezgode. K sreči človeških žrtev še ni bilo. Na te karte pa vendar ne smemo igrati. Biti mora mo ljudje. Bo slučaj res vedno poln sreče? Mi, šoferji, ne moremo vedno biti odgovorni za vse.«

Vedno nasmejani Ladkov obraz skriva v sebi cesto in tisoče njenih težav. Tega ne more skriti, a tudi pomagati ne more. Samo šofer je, šofer na kozjanski cesti. Kakor ti soče drugih tudi on vdano in mirno čaka na prihodnost, na tisto svetlo prihodnost Kozjanske, ko se ne bo treba bati smrti za vsakim ovinkom. In kakor vsak Kozjanec, tudi on skriva v sebi razočaranje...

Ladko vozi in bo se vozil po kozjanski cesti. Po asfaltni do Slivnice, od tam naprej pa do Kozjega v Krško po cesti, ki je še najbolj podobna Lunini površini.

MST

Sandi Krošl v novem jugoslovanskem filmu!

Slika prikazuje prizor iz filma, ko Sandi Krošl išče priče za dokaze proti obtožbi, da je bil ustaški klavec. Z njim je igralec Adem Cejvan.

LOV NA JELENE

Na zidu visi plakat. Lov na jelene. To je naslov filma, z velikimi rdečimi črkami pa sta natiskani imeni Borisa Dvornika in Silvane Armenulić. Potem pa še ime Sandija Krošla in drugih.

Omenjenega celjskega igralca smo imeli priložnost videti že v nekaterih slovenskih filmih in tv nadaljevanjih. V filmu Lov na jelene pa igra glavno vlogo, čeprav to na plakatu ni razvidno. To je pač čisto komercialna poteza ljudi, ki film prodajajo in skrbijo za čimboljši zaslužek. Takšni so plakati za področje Hrvatske in Srbije. Upajmo, da bodo v Sloveniji drugačni. Drugačni zaradi tega, ker Sandija Krošla poznamo, njegovo igralsko poslanstvo pa je sprejela že prenekatera duša, ki ji pomeni teater mnogo in še več.

Film pripoveduje o povratniku iz Avstralije, ki je bil po vojni obtožen ustaštva. Zbežal je, sicer bi moral dati življenje. Po tolikih letih se vrne, da bi dokazal svojo

čistost. Film je s svojo zgodbo pozval vse tiste, ki so se v tujini, a nimajo krvavih rok, da se vrnejo domov, ker se nimajo ničesar bati. Ta pot pa seveda ni lahka. Sandi Krošl igra glavnega junaka Ivana Sušnjara. V filmu nastopa še cela vrsta znanih igralskih imen, kot so Miha Baloh, Boris Dvornik, Silvana Armenulić, Belja Bašić, Sanda Langerholc, pa Ivo Serdar in drugi.

Režiser in scenarist Fadil Hadžić je iskal primerne igralca za upodobitev lika glavnega junaka. Tako je našel Sandija Krošla in sicer s fotografij lanskoletnega Borštnikovega srečanja v Mariboru. Vse se je odvijalo zelo hitro. 1. novembra je Sandi Krošl že dobil potrjeno vlogo, 8. novembra pa so že pričeli s snemanjem in v decembru je bil film posnet. Prejšnji teden, v petek, pa je bila v Zagrebu že premiera filma. Posnet je v črnbeli tehniki in kakor pravi Sandi Krošl sam, narejen dobro. Delo je bilo prijetno, predvsem z režiserjem, ki se zna zelo dobro posvetiti igralcu in mu ne

dopušča, da bi uporabljal pred kamero gledališke načine izražanja in igranja. Tudi delo z ostalimi igralci je bilo prijetno, ni bilo nobenega zvezdnitva, vsak je vestno opravljal svoje delo in pomagal tistemu, ki je bil pomočji potreben.

Krošlu so obljubili, da bo prva premiera v Sloveniji, meseca marca — v Celju. Morda bomo takrat Celjani kaj več naredili za sprejem filma, v katerem igra glavno vlogo igralec celjskega gledališča. Ka, ti ne gre samo za njegovo ime ali kot je dejal igralec sam, da si njegovega imena stam dolje ne zapomnijo tako hitro, toda dejstvo da je igralec celjskega gledališča in da imajo takšen igralski kader, to pa je še pomembnejše. Gre za dejstvo, da je vedno več imen iz celjske gledališke hiše, ki se vse bolj in bolj uveljavljajo na širšem območju, ne samo v mejah naše ožje domovine. In najvidnejši je nedvomno Sandi Krošl. Zato mu ob tem uspehu čestitamo in želimo še več filmskih vlog.

DRAGO MEDVED

Horvath: Figaro se ločuje

Kritika zadnje premiere v SLG CELJE

Komedija je avtorjev dialog s slavnim francoskim predrevolucionarnim piscem Beaumarchaisom in z njegovim pojmovanjem človeških odnosov v razredno razdeljeni družbi. Beaumarchais (1732-1779), ki sam ni bil ne vem kako zgleden v življenju in se je znal povezati tudi z dvorom in sumljivimi posli, je s svojimi idejnimi komedijami pripravil pot veliki francoski meščanski revoluciji 1789. leta. S komedijama Seviljski brivec in Veseli dan ali Figarova sratba je za vedno prodril v literarno in glasbeno življenje (Rossini, Mozart). Slovenci ga poznamo po Linhartovi Veseli dan ali Maticček se ženi.

Gnev meščanskega razumnštva (Voltaire, Montesquieu, Rousseau) je bil v silnem naporu, da zruši vse fevdalne privilegije, ustanove in pojmovanja. Literatura je te ideje srkala in jih oživljala v svojih literarnih likih. Tako je nastal Figaro. V Seviljskem brivcu je samo spreten sluga, ki z zvižajo pomaga svojemu gospodu Almavivu pri ženitvi z lepo Rozino, varovanko dona Bartola. Dejanje je avtor zaradi političnih razlogov postavil v Španijo, v Seviljo in na dvorec Aguas Frescas, ki je tri milje od mesta. V veselem dnevu pa je razpredeljevanje z istimi glavnimi osebami in v smislu nasprotij med fevdalno gospodo in ljudstvom. Grof Almaviva je že tri leta poročen z Rozino in zakon mu začena presedati. Zato nadaljuje z osvajanjem vaških lepotic, dokler mu tudi tega ni dovolj. Tedaj obrne oko na lepo Suzano, groficično prvo sobarico in spletično in Figarovo izvoljenko. Figaro je sedaj grofov sobar in vratar v dvorcu. Beaumarchais je vanj položil vso bistriino francoskega duha. Figaro se zaveda svojega položaja, je bister, odrezan, spreten v spletkah in vedno

iznajdljiv, kadar je treba pretentati svojega fevdalnega gospoda. Moč duha se združuje z veliko ljubeznijo do lepe Suzane. Zaradi svojih neuspehov ne obupa, saj vidi, da je rod vse, sposobnost nič. Učil se je kemije, lekarništva, kirurgije, bil pri gledališču, pisal o denarništvu, bil zaprt, izdajal dnevnik itd. Nazadnje se je lotil svojega prvega posla — britija in pristan pri grofu Almavivu kot vratar, za usluge, ki jih je storil le-tem. Z bistrino njegovega duha zmagajo naravne pravice mladega para, grof Almaviva je razkrit kot ženskar in za odplačilo mora odobriti mlado zakonsko zvezo. Razum slavi nad dednim pravom in topoglavostjo.

Horvathova komedija Figaro se ločuje je skoraj s'opetdeset let mlajša in je nastala v drugačnih okoliščinah. Avtor je bil zmes Madžara, Hrvat, Nemca in Čeha. V svojih delih je slikal dvajseta leta, čas po prvi svetovni vojni. Zdi se, da ljudje ne opredeljuje niti razredno niti nacionalno. Učinkuje bolj kot dober opazovalec in skeptik, ki izhaja iz elementarnega človeškega poštenja. Tako odkriva nekatere splošne človeške slabosti in pušča ob strani razredna nasprotja kot ilustracija k splošnočloveškim situacijami.

V komediji je ohranil stare Beaumarchaisove like, kot so: grof Almaviva, grofica Rozina, Figaro, Suzana, An'ontio, Franchette, Cherubin in Pedrillo. Dodal jim je kakih petnajst novih. Dejanje je postavil v tujino, v čas po meščanski revoluciji, ki je pometla s fevdalno gospodo. Dejanje se začena ob meji, ki jo na poti ob emigraciji prekoračijo: grof, grofica ter Figaro z ženo Suzano. Začno se težave emigrantov. Grof in grofica ohranja zunanjo gosposčino, gorkler jima ne poide denar. Figaro ni za-

dovoljen, ker je šel v emigracijo le zaradi Suzane, zaradi ljubezni, pa tudi Suzana ni zadovoljna, ker se gre Figaro razumarja in noče imeti otrok kljub sedmim letom zakona. Otrok še ne moreta imeti, ker Figaro nima denarja. Drugačna pa je Suzana, je polna življenja in se nazadnje spozabi z gozdnim pristavom, kar povzroči, da se Figaro vrne domov in pusti Suzano na tujem. Grofco pobere gripa, grof pa nekaj poveri, tako da se Suzana mora zaposliti v dvomljivem lokalu pri Cherubinu. Tu doživlja usodo vseh zapuščenih deklet in tudi grofu ni bolje. Zato skleneta, da se bosta vrnila v domovino.

Figaro je že zdavnaj doma. Nagnal je oskrbnika in bivšega konjarja Pedrillo ter sam prevzel oskrbništvu. Pedrillo je od revolucije prevzel nekaj parol, s katerimi grozi stari gospodi, v bistvu pa je goljuf, ki bere številke od leve proti desni. In tu je njegova žena Fanchette, ki mora končno priznati, da je grof ni posill. Ko se vrmeta na staro graščino grof in Suzana, je kmalu vse prav. Grof pozabi vsa nasprotja v imenu domotožja, Figaro pa objubi, da ne bo več razumar, ampak samo še poštenjak. Zato sprejme grofa in Suzano človeško in pove, da je revolucija zmagala, ko ji ni treba več zapirati ljudi, ki ne morejo nič za to, da so njeni sovražniki.

Očitno je avtor postavil proti Beaumarchaisovemu političnemu razumarstvu splošno človeško poštenje. Zato je snel osebam nekaj nalepk in jim godal nove: Grof Almaviva je povprečen aristokrat, ki ni izvršil (izvršil) vseh posilstev, Figaro ni politični emigrant, ampak le spremljevalec svoje žene, ki je šla v tujino zaradi navezanosti na gospo Rozino. Ne dela samo zaradi idealov,

ampak tudi ve, kje mu je najboljše. Pedrillo pa je pijanec in goljuf, ne pa idealist. Človeška nuja, domotožje, navezanost in ljubezen pa združijo socialno razdružene strani. Tako komedija izhaja iz posameznega, ne iz splošnega, naj življenjem pa je razprostrti pajčolan poraženosti in zasilnih izhodov.

Komedija sili "ako bolj v tragičnost kot v igrivost prosvetljenske komedije. Režiser Franci Križaj ni imej lahke naloge. Zagatne situacije silijo bolj k jok kot k smehu, melodramičnost pa k usmiljenju. Tudi v idejnem pogledu: nam delo ni povedalo kaj novega: kostumi z barvami revolucije in slovenske "robnojnice govore za človeško ravnanje s skesano vračajočo se politično emigracijo današnjega časa. V kolikor namigujejo na splošno spravo, pa gre bolj za naivno pojmovanje zgodovine. Gledalec je tako ujet med presojanje posamičnega in splošnega, kar je pomešano v neko izjemno enoto moraliteta.

Najbolj adekvatno sta zaigrala Jöze Zupan v vlogi grofa Almaviva in Ljerka Belakova v vlogi Suzane. Zupanov grof je bil le rahla karikatura vsega "istega, kar je le-ta nekaj bil. Drugače pa je razodeval vso tragičnost pogrežajoče se veličine. Ob njem je bila življenjska radost, ki jo je dobro posnela Ljerka Belakova, druga gonilna sila komedije. V Verašovem Figaru je bilo preveč resnobne in premalo premete igrivosti. V pomembnejših vlogah so bili še: Mija Mencejeva kot Franchette, Marko Simčič kot Pedrillo, Borja Alujevič kot Cherubin, Marija Goršičeva kot babica in Marjanca Krošova kot grofica.

Sceno je pripravil Niko Matul, kostume je začrtala Anja Dolenceva, glasbeno spremljavo pa je vodil Edi Goršič. JANEZ ERKLAVEC

Iz dnevnika SLG

V soboto, 12. februarja bo gostovalo v Celju Eksperimentalno gledališče Glej iz Ljubljane s predstavo SPOMENIK G, ki so jo po motivih drame Bojana Štiha pripravili: igralka Jožica Avbljeva, režiser Dušan Jovanovič, glasbenik Matjaž Jarc in dramaturg Igor Lampret. Predstavi bosta ob 17. in 20. uri v foyerju SLG Celje.

Film

Letališče

Zanr: sodobna ameriška drama
Režiser: George Seaton
Igrajo: Dean Martin, Burt Lancaster, Van Heflin, Jean Seberg, Helen Hayes, Jacqueline Bisset
Kraj dogajanja: neko letališče. Čas: sedanji, čas ene noči.

Prav to, točno lokalizirano, omejeno okolje, kjer se pred nami zapleta zgodba, in sodobnost, aktualnost teme, obravnavane izrazito dramatično, akcijsko, vnanje in popestrene z lahkim skiciranjem usod in odnosov med glavnimi junaki — vse to je osnovna odlika Letališča. Filma, katerega proizvodni stroški so bili zelo visoki, filma, ki je predani doživljal v ameriških kinematografih izreden komercialni uspeh, in stvaritve, ki mu nekateri zamerijo površnost v slikanju notranjih razpoloženj oseb in pretirano igrakanje z akcijo zaradi želje po kar najboljšem komercialnem uspehu.

Zgodba je res preprosta. V trenutku hudega razočaranja zaradi socialnega položaja, v katerem se je znašel, se starejši mož odloči za samomor. Odpravi se na polet z Boeingom 707, in sicer s črno aktovko, v kateri skriva smrtonosno kovino. V hudi živčni napetosti napravi Guerrero (Van Heflin) nekaj napak in katastrofa v letalu ni tako strašna, kot bi lahko bila. Pri razreševanju celotne akcije sodeluje v epizodni vlogi enkratna, očarljiva dama Helen Hayes, ki se je bomo po filmu še dolgo spominjali.

Letališče ne moremo uvrstiti med velike umetniške dosežke. To ne. Srečujemo pa se z delom, ki je kljub očitni komercialni enoti (kar pogledamo tudi izbor ekipe!) varno pristal na solidnem stvariteljskem poprečju. Pripočamo.

Koncert akademikov

V počastitev Slovenskega kulturnega praznika je bil v ponedeljek v Narodnem domu v Celju koncert mešanega pevskega zbora »Tone Tomšič« iz Ljubljane. Kvalitete tega našega najboljšega tovrstnega ansambla ni treba posebej poudarjati, saj o njej dovolj zgovorno pričajo razna priznanja, ki si jih je zbor prisvojil širom evropskih koncertnih odrov. Tudi ponedeljski koncert je izvenel na najvišji kvalitetni ravni, saj je zbor prikazal vse odlike zborovskega petja, ki ga goji: skrbno izbran program, odlična tennika muziciranja, razumljiva izgovorjava in čista intonacija. Morda je marsikoga motilo le slabo doživljanje pevcev, ki so dajali pri nekaterih pesmih vtis interpretacijske nezavzetosti, skorajda bi lahko rekli rutinstva.

Koncert sta organizirala Koncertna poslovalnica in občinski ZKPOS Celje v počastitev »Kulturnega praznika«. Zato menimo, da ne bi bilo ob tej priliki odveč tudi nekaj besed, ki bi dale slavnostnemu koncertu in nekoliko bolj slavnostno obeležje. Tako pa je akcent celotne prireditve padel zgolj na Premrlovo Zdravljico, kar pa je le premalo za slavnostno vzdušje ob našem kulturnem prazniku.

Pa še nekaj: človek bi pričakoval, da bodo tako kvalitetno prireditve ob kulturnem prazniku obiskali predvsem kulturni in prosvetni delavci. Z žalostno in skrbno ugotavljam, da je bil na prireditvi en sam ravnatelj celjskih osnovnih šol, da o ostalih prosvetnih delavcih niti ne govorimo. Bilo je sicer nekaj izjem, ki pa le potrjujejo že staro celjsko pravilo.

E. G.

Franci Križaj

NAGRAJENEC PREŠERNOVEGA SKLADA

V torek so bile podeljene v Ljubljani Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Nagrado je prejel tudi režiser Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja Franci Križaj za režijo Elliotove drame Umor v katedrali. Nagrajencu čestitamo, obširneje o tem bomo pisali v prihodnji številki Tednika.

DRAGO MEDVED

Šentjur in Ipavci

Letos bodo postavili v Šentjurju spomenik trem bratom skladateljem Ipavcem. V Šentjurju se dobro zavedajo bogastva njihove kulturne zapuščine, zato vedo, kaj morajo storiti.

Dr. Gustav Ipavec, dr. Benjamin Ipavec in dr. Josip Ipavec. Vsi trije šentjurski rojaki, glasbeniki, torej tisti, ki so v drugi polovici preteklega stoletja s svojo instrumentalno, predvsem pa z vokalno glasbo predstavljal nepogrešljive bučitelje slovenske narodne zavesti in slovenske glasbene kulture. Zato so se šentjurčani odločili, da bodo vsem trem postavili

v Šentjurju spomenik. Odkritje predvidevajo 17. septembra tega leta. Spomenike (oprsja) je izdelal pokojni kipar Lojze Dolinar. V Šentjurju pa bo več prireditev v čast te svečanosti. Toda zanimanje za postavitev spomenikov je prekoračilo meje šentjurske občine. Na čelu častnega odbora je dekan Filozofske fakultete dr. Dragotin Cvetko, predsednik Dru-

štva slovenskih skladateljev, Matej Bor, dr. Bratko Kreft, pisatelja Branko Rudolf in Fran Roš, dirigenti Radovan Gobec, Ciril Cvetko, Egon Kunej in drugi.

Vse kaže tudi na to, da bo odkritje spomenikov v Šentjurju povod za »LETO SKLADATELJEV IPAVCEV«, za vrsto prireditev in prikazov njihovih skladb. Na večer pred odkritjem bo koncert

pevskih zborov z deli vseh skladateljev. Nastopili bodo Slovenski oktet, Moški komorni zbor iz Celja, Slava Klavara iz Maribora itd. V tednu pred odkritjem spomenikov bo v Celju koncert samosppevov. S koncertom samosppevov bodo izvajalec verjetno tudi gostovali: v Gradcu in Celovcu. Koncert v Gradcu bo povezan s pietetno svečanostjo na Benjaminovem grobu. Izšla bo tudi 40 strani obsegajoča knjižica.

Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani bo priredila razstavo o Ipavcih v mesecu maju. Razstava bo v manjšem in nekoliko drugačnem obsegu tudi v Šentjurju. Ob tej priložnosti bo razstavljal svoje slike Jože Ipavec, sin dr. Josipa Ipavca. Razstavo v NUK bodo obiskali učenci z območja vseh šentjurskih in drugih sosednjih osnovnih šol. Poskrbeli bodo tudi za izid gramofonske plošče Ipavcih samosppevov. Ljubljanska televizija bo v mesecih pred odkritjem spomenikov predvajala Josipovo pantonimo »Možičke« ter balet na Benjaminovo serenado in organizirala »kulturne diagonale« na temo o Ipavcih. Po odkritju bo dala še tri biografije v režiji Frana Žilka.

Tako torej v Šentjurju. Prav gotovo pa je to dober vzgled vsem tistim, ki so v svojih krajih pozabili na tiste duhovne veličine, ki so s svojim delom pripomogle k razvoju in ohranitvi kulture Slovencev.

Dopisnica, ki je bila založena v korist sklada za postavitev spomenika skladateljem Ipavcem.

Njihovo življenje je materinstvo

STRELA BILA USODNA SREČA POD KLANCEM

»Bridke, prebridke ure sem imela v življenju. Enajst otrok, šest jih je še živih. Strela je bila tista, ki mi je naredila toliko bolečin.«

Strela? Najprej nisem razumel 75-letne MARIJE FRECE z Gornjega trga v Sentjurju. Počasni je pripovedovala, le s težavo se je spominjala dogodkov rane mladosti. Trpljenje ob izgubi petih otrok ji je zarisalo v lice neizbrisne črte.

Danes živi pri hčerki Mimi-ki v Sentjurju, druga hčerka, Gela, pa je prevzela doma na Tratni. Zalostna je Marija Frece. Ze šest let ni šla domov na Tratno, pa bi tako rada zopet videla dom. Bolna je. Avtomobila ne prenaša, peš pa je za stare in utrujene noge, ki so v življenju naredile toliko korakov za svoje otroke, predlež. Z izžeto roko je na mizo postavila zelenko žganega, kruh in nož.

Rodila se je v prejšnjem stoletju v Javorju pri Slivnici. Doma so imeli manjšo kmetijo. Od treh sester in dveh bratov je danes poleg Marije živ le še brat.

Pri 27 letih se je odločila za zakon ter se priženila v Tratno, katero si tako želi videti. Hudo je bilo tu. Domačija je na peščenem območju in poleti, če je suša, sonce vse zažge.

»Ko je bilo najbolj hudo, sem se vračala domov v Javorje h kmetom, da so imeli otroci kaj za zob. Moža mi je vzela vojna 43. leta. Ostala sem sama.«

Toda tedaj je že bila navajena smrti. Ko je bil sin Lovjek star tri leta in pol, je v hišo udarila strela. Ubila ga je na mestu.

Marija Frece

»Prišli so žandarji in ga skušali oživeti. Nič ni pomagalo. Tedaj sem bila v noši. Tri tedne pozneje sem rodila. Tudi Jakec je umrl po letu in pol.«

Vanček, najstarejši sin, je umrl star 12 let, točno dve

leti potem, ko je tresčilo v hišo. Na isti dan. Tedaj, pred dvema letoma, ga je hudo prizadelo. Posledica je bila smrt. Potem je smrt vzela še Jožeka in petletnega sina.

Teman je bil njen obraz, ko je pripovedovala o sinovih. Znova pa je nanj poslalo sonce, ko sva se pogovarjala o živih. Gela in Mimi sta dvojčki. Prva ima pet otrok, Pepček je v Hruševcu in je oče štirih malčkov. Silva živi na Ravnah in je zibala že dva otročka. Tina, ki ima enega otroka, in Viktor, delata v Nemčiji.

»Teško je povedati, kako hudo je bilo, ko so pomrli drug za drugim. Čeprav nisemo živeli bogato, sem si želela, da bi jih imela dvajset. Povezala bi jih v pulk in šla po svetu. Moji bi bili. Danes me radi obiščejo. Vsak mi kaj prinese. Onadva, ki sta v Nemčiji, prideta na dopust in prineseta obleke pa kakšno kuro. Veste, nimam apetita, ampak kakšno kurico pa še rada jem.«

Se je pripovedovala o boleznih, o strelah in svojih ljubljenih otrocih. »Tako dobri so do mene«, je večkrat zavzdihnila.

Da, tudi ona je bila dobra z njimi in kako srečna, bi šele bila, če ne bi bilo tiste preklote strele.

M. SENICAR

Kadar pride človek med kozjanske hribe, je kakor izgubljen. Povsod neskončno mnogo snega. Le gazi držijo v neznanu. Megla pokriva še tisto, kar bi ti lahko bilo za kašpot. Tu in tam bajta, kozolec, vmes kakšna hruška, potem pa se svet ustavi in življenje obstane: mirno in spokojno, z ljudmi, zabitimi med zidove koč, nekje na sredi med meglo in gozdovi.

Takrat, ko sem uro daleč šel obiskat Malko Pregrad v Trebče nad Podsedo, ki bo julija stara sedemdeset let, se mi je vse skupaj, kar sem napisal, vrtelo po glavi. Naenkrat sem obstal, čisto nemočen pred gazjo in nusem vedel, ne kod ne kam. Pot je držala še bolj v neznanu.

Med dvema bajtama, čistima in lepima v svoji preprostosti, sem zagledal žnico, in ko je prišla bližje, sem prav razločno začutil njeno utrujenost, njena leta in vse tisto, kar je s tem povezano. Kozjance poznam kakor svoje telo in svojo kri. Zenice nisem videl še nikoli, a je v meni kljub vsemu nekaj vztrepetalo, nekakšen čuden občutek spoznanja.

Bila je ženica, ki sem jo iskal. Prava Titova sestrična, saj je bil njen oče brat Titove matere.

Zaprosil sem izmučeno žnico, naj gre z mano v hišico nekaj korakov vstran in tam sem spet zaprosil, naj naju vzamejo, popotnika, pod svoj krov, da pobrska po življenju nje in njenih šestnajstih otrok, od katerih jih živi samo še enajst.

Sedla sva za mizo, kamor so nas posadili dobri ljudje, pri Rihterju se je reklo hiši, in povedala je, da se je napotila uro peš v Bistrico ob Sotli, kjer živi hčerka. Moral sem malo počakati, da se ji je umiril utrip srca. Potem pa ni bilo več treba čakati. Trpljenje štrlečkine ma-

Malka Pregrad

me se je odvijalo kot klobkava volne.

»Enajst hektarov imamo. V bregu je vse skupaj. Ni lahko živeti na tej zemlji. Nosila sva z možem brente po koločah, nosila in življenje je teklo mimo naju. Tudi pri nas doma je bilo več otrok. Štirinajst. In nikoli mi ni bilo zaradi tega hudo, ker sem jih tudi sama imela toliko. Bila sem navajena — od doma. Potem je prišla vojna. Trinajst so nas odveli v Untermarchthal, Württemberg, Nemčija, v tabori-

šče: očeta, mene, starega očeta in deset otrok, kjer smo ostali do 1945. Zima me stresa, ko mislim na to. »Mama, samo malo, malo mi dajte kruha,« je tožil in prosil sinek, triletni Jakec, ki je danes gospodar na domačiji. Nisem mu mogla ustreči. Najhuje mi je bilo, ko je umrl Tonček in smo šli nazaj brez njega.«

Težka je bila izpoved matere, ki je pustila sinčka v taborišču. Danes je vse to le težak in žalosten spomin. Življenje ji lajša njenih enaindvajset vnukov in pravnukov.

»Moji vnuki so pridni in radi me imajo. Oblečejo me od nog do glave. Nič mi ni treba kupiti.«

S Titom sta se z mamo zadnjič videla, ko ji je bilo dvanajst let. Takrat je Joža pasel ovce pri njenem očetu na slovenski strani. Pctem ga ni videla več, čeprav mu je enkrat že hotela pisati, pa se je potem premislila.

Lepo je pisati o materah, o materah z desetimi otroki, na koncu pa je skoraj vedno težko. Nekaj težkega ti objame telo, ko podaš roko, nekaj težkega ti leže v globine, ko se oziraš za dobrimi obrazi.

Pri gazi, kjer se ena pot cepi na levo in ena na desno, sva se ločila. Odsila je k hčerki in bogvedi, kdaj je prišla. Gotovo je bila izmučena do konca, malo pred grobom.

Še zadnjič sem se obrnil in požrla me je dolina, vsrkal me je sneg.

MST

Srečanje

NA SAMOTNI STEZI

Vse je bilo v snegu

Pravzaprav se je pričelo z nekim davnim pismom, ko nas je neka bralka obvestila, da je v Lepi nrtvi nad Mozirjem tudi ena izmed mnogih mamic, ki je šestnajskrat povila. Vsaka stvar pride enkrat na vrsto, pa je prišel tudi čas tega obiska. Razen imena in priimka nobenih podatkov.

No, nekako bo šlo! Ljudi sprasevati pa smo v našem poklicu itak dodobra vajeni. V trgovini v Ljubiji pri Mozirju mi pomaga iz zadrege Fužirjeva mama. Seveda pozna tisto mamico, kako jo ne bi! Samo z avtom se tja ne da priti. Do hiše se poleti na, sedaj pozimi pa sploh ne. Nič ne de, pa bomo malo popeščiili! Samo ko bi vedeli za pot! Fužirjeva mama mi hitro pomaga iz zagate. Na košček ovojnega papirja mi našišše kratek stavek: Jurček! Prosim pojdi s tem gospodom (?) k....., kaži mu pot. Mama.

S takim listkom v žepu sem zapeljal po ozko spluzeni cesti proti Lepi nrtvi. Pri kapelici, kot mi je naročila Fužirjeva mama, ustavim, stopim v hrib proti hiši in povprašam po Jurčku. Go-

spodar, oče Jurčka, Ceneta in še drugih otrok, mi pove, da je Jurček v hlevu, da pa bo z mano stopil Cene, najmlajši pri hiši. Komaj sem dodobra razgledal po obsežnem dvorišču trdne kmetije, že je ob meni staj prikupen fantič in me gledal, češ no, ali greva.

Se malo z avtom, potem pa v hrib. Hitro stopa pred mano, uren kot srna in na vrhu strmega klanca se začuden ozre za mano; češ, ali ne dohajate? Bom počakal. V šolo se vozi s šolskim kombijem, je povedal, in še kar rad se uči. S prav dobrim je izdelal. Hitro je preskočil zaledeneli potok in se zopet ozri po meni. Prav gotovo si misli; boš znogej tudi ti? No, nekako je kar šlo. Smučanje? O, to pa to, pa skakalnice imajo. Deset in pol metra je njegov osebni rekord, drugi pa skačejo še dlje. Kar dve skakalnici so naredili, pa še številke z metri so postavili ob robu, da se takoj vidi, koliko je kdo skočil.

Prispela sva. Tu pa, smola. Mamca, že 72-letna ženica, je ležala bolna na pljučnico. Tako z mojim nameravanim

zapisom ni bilo nič. Pa tudi sicer ne bi rada, da bi pisali o njej, nam je povedala snaha. Prišel je njen mož, 85 jih že ima na križu, in tiho kot je vstopil tudi zapustil kuhinjo, ko je videl, da je v njej tuj človek. Lani sta praznovala visoko obletnico poroke, pa tudi nista želela, da bi kaj pisali o njej. Kmečka skromnost pač! Tu ni več kaj opraviti! Posloviva se iz prijetnega doma in že sva v okrilju stoletnih gozdov, odetih z visokim snegom, ki ga je tod to zimo nametalo kot že dolgo ne.

No čisto zaman pa tudi ta pot ni bila. Zvedel sem za drugo mamico, ki ima 14 otrok, desetemu pa je boter naš predsednik Tito. Obiskal jo bom. Spomladi, ko bo sneg skopnel. No, da, spoznal pa sem tudi Ceneta, ki bo mogoče nekoč, ko bo dorasel, prevzel očetovo kmetijo, ki že sedaj preživlja tri generacije Fužirjevega rodu.

Stopil je iz avtomobila in veselo zakoračil navkreber, proti domu. Pogumen in vesel fant, tale Cene...

B. S.

Žalec

VARSTVO ZA VSE OTROKE

Četudi se v Zalcu in žalski občini lahko postavijo z dejstvom, da so v otroškem varstvu napravili veliko, je vendarle zadnja skupna seja članov sekretariatov sekcije za zdravstvo in socialno varstvo ter sekcije za družbeno aktivnost žena pri občinski konferenci SZDL opozorila, da je še vedno nekaj odprtih problemov.

Ko so si zastavili vprašanje, kje so v otroškem varstvu in ali imajo vsi otroci enake možnosti za to obliko varstva ter so zatem iskali odgovor nanj, so ugotovili, da imajo na področju organiziranega varstva še mnogo problemov. Pri vsem tem ne gre samo za kmečkoga otroka, ki je na tem področju zapostavljen, marveč tudi za mnoge otroke iz socialno šibkejših družin. Tako se socialna diferenciacija začne že tu.

Prve korake za omilitev takih razlik je napravila že vzgojno varstvena ustanova

v Zalcu sama, ko je uveljavila različne zneske, ki jih starši plačujejo za varstvo otrok. Ti deleži so odvisni od višine osebnega dohodka na družinskega člana. Velja pa pravilo: kdor več zasluži, več plača.

Splošna je bila tudi ugotovitev, da so krajevne skupnosti doslej premalo storile za razširitev otroškega varstva. Sicer pa se na vsakem koraku in pri vsakem načrtu za razširitev varstva srečujejo z enim problemom — kje dobiti denar za kritje povečanih stroškov in za

odpiranje novih zmogljivosti.

V občini bodo v kratkem sprejeli načrt razvoja otroškega varstva do 1975. leta, kajti dosedanji je že zastarel. V njem je najprej predvidena otvoritev novega vrtca v Zalcu. Mimo tega predvidevajo ureditvena dela v Sempetru, enaka dela pri šoli na Vranskem pa tudi ureditev nekaterih igrišč in nabavo opreme.

O tem načrtu pa tudi o drugih vprašanjih, ki so jih načeli na seji, bodo spregovorili pred občinsko skupščino. Gre med drugim za zahtevo po povečanju sredstev za razvoj otroškega varstva. Pojavlja se namreč cela vrsta potreb — od subvencioniranja do nabave šolskih potrebščin itd. MB

SKUPŠČINA NA ČELU DOGAJANJA

Člani obeh zborov žalske občinske skupščine so na zadnji skupni seji med drugimi sprejeli delovni načrt skupščine za letos.

Čeprav je šlo na videz le za formalni akt, je razprava o njem potrdila, da so ga odborniki sprejeli drugače, zlasti pa kot zrcalo odnosov, ki se javljajo med aktualno občinsko problematiko na eni in občinsko skupščino na drugi strani. V načrtu je šlo torej za tisti vrstni red dela, ki ga skupščina mora upoštevati, če hoče ostati na čelu dogajanja in razreševanja vseh vprašanj.

Ni naključje, da bodo odborniki žalske občinske skupščine največkrat razpravljali o gospodarstvu. Gospodarska vprašanja bodo prišla na vrsto na sedmih sejah občinske skupščine v devetih točkah. Na drugem mestu te lestvice so vzgojna, izobraževalna in kulturno prosvetna vprašanja. O njih bo skupščina razpravljala štirikrat. Na skupščino bodo prišla dvakrat tudi vprašanja socialnega varstva in zdravstva, po enkrat pa vsa druga.

Vrh tega se bodo odborniki

menda kar na vsaki seji srečevali z normativnimi akti, personalnimi vprašanji, z vprašanji in odgovori odbornikom itd.

Soglasno je bilo tudi mnenje, da se bo moral zbor delovnih skupnosti večkrat sestati na ločenih sejah. Sklenili so, da naj bodo te seje po potrebi, obvezno pa po vsakem četrletju. Tako bodo tudi najlaže sledili vsem gospodarskim tokovom.

V delovni načrt skupščine so uvrstili tudi poročilo o izvajanju nekaterih ustavnih dopolnil.

MB

Kmetijstvo

OBČINSKI ZEMLJIŠKI SKLAD

ZA KMEČKA POSESTVA PREMALO KUPCEV — POSREDOVANJE OBČINE — NAČRTOVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA V ZASELKIH IN VASEH

Posestva ne morem več obdelovati, ker sem prestar, da vek pa bi moral plačati. Tudi odprodajati ga ne morem, ker ni kupcev. Kako naj plačujem prispevke, ko še za kruh in obleko nimam dovolj?

Taka vprašanja so vse pogostejša. Kmetijske zadruge in kombinati ne marajo kupiti kmečkih posestev. Z nakupi zemljišč pa zvečujejo svoje kmetije le zelo redki kmetje. Kmetijskih zemljišč ni dovoljeno prodati nekmetom, ki bi si želeli zgraditi hišo ali vikend. To je začasno prepovedano s posebnim republiškim prepisom, pozneje pa bo urejeno z novim zakonom o delovanju zasebnih posestev in kmetijskih zemljišč. Čeprav bodo mala posestva izvzeta, bo gradnja letoviških hišic gotovo omejena le na določena območja, da kmetijstva ne bi še bolj

drobili.

Pri prodaji posestev ali posameznih kmetijskih zemljišč so precejšnje omejitve. Te pa ne bi bile koristne za kmetijstvo, če hkrati ne bi bilo poskrbljeno, da bi bila vsa zemljišča dobro obdelana. Obdelujejo jih lahko le tisti kmetje, ki so še pripravljene preživljati se s kmetijstvom, če se bodo razmere izboljšale. To vemo že precej časa. Premalo pa je bilo storjenega za ureditvevanje tega.

O občinskih zemljiških skladih smo že precej slišali. Treba pa jih bo tudi ustanoviti. Prevzemali naj bi zemljišča in kmečka posestva, ki jih lastniki ne morejo obdelovati niti prodati. Seveda za ustrezno odškodnino — odkupno ceno — da bi lastniki dobili sredstva za preživljanje. Posredovali pa bi jih tistim kmetom, ki bi jih ho-

teli obdelovati. Naloge sklada so precej jasne, ugibajo le, kje dobiti denar za njegovo poslovanje.

Dva nova republiška zakona, ki bosta verjetno kmalu sprejeta — o starostnem zavarovanju kmetov in o delovanju zasebnih posestev — bosta spodbudila občinske skupščine, da čimprej uredijo poslovanje zemljiškega sklada. Spodbuda bo temeljila na njihovih gmotnih koristih, zato je menda ne bodo spregledale.

Občinske skupščine bodo morale plačevati prispevke za starostno zavarovanje tistih kmetov, ki sami ne bodo mogli. To lahko vknjižajo na njihova posestva in če bodo dovolj velika, dobijo povrnjeno po smrti lastnika. Toda zakaj čakati tako dolgo? Če se odo z jastnikom takega posestva dogovorili že prej za prevzem ali zakup ter dali v

obdelovanje drugim kmetom, bodo zemljišča prinašala nekaj dohodkov, ki bo koristil občini in kmetu.

Tudi po novem zakonu o delovanju bodo občine ostro na njihovi zemljiški skladi morali prevzeti zasebna posestva, ki ne bodo imela ustreznih dedičev. Seveda bodo za to potrebna sredstva, ki jih bodo lahko vračala le obdelana zemljišča.

Te spremembe bodo pospeševale urejanje nekaterih kmečkih in kmetijskih vprašanj. Načrtovanje razvoja posameznih kmetij se bo širilo v načrtovanje kmetijstva doloenih zaselkov in vasi. Predvidevati bo treba kmete, ki bodo hoteli prevzemati sosednja zemljišča in si tako ustvarjati boljše pogoje za gospodarjenje. Uresničevanje tega je veliko bliže, kot je kazalo še pred meseci.

JOZE PETEK

Takole živo je še bilo pred dnevi na hribčku v Liscah, kamor so se tudi starejši prišli razvedrit.

(Foto: D. Medved)

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA

T TEHNO-MERCATOR
CELJE

POKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

Korobač gosposkih grozovitosti, ki je tepel v zadnjem času tako kruto njo ter Pavla, ta je popolnoma strl kmečko junakinjo, da so ji odpovedale noge in se je globoko onesvestila. Še beriškimi grčam je odtalila srce ženska onemoglost. Kaj sta hotela? Do pičice natanko sta morala izpolniti povelje gospoda okrožnega poveljnika, ki jima je ukazal: »Če ne bo mogla kmečka psica od mosta sama dalje, naj pogine kje ob cesti!«

Teharski kmet Farčnik, ki je vozil istega dopoldneva za grajske pristave pri Bežigradu drva, se je vračal v noči z vprego preko voglajnskega mosta proti domu. V mesečni noči je zagledal človeka vznak in presodil na prvi pogled, da gre za potepuškega pijanca ali za zločinca. Stopil je z voza in se prestrašil, ko je uzrl do nezavesti zbito žensko, ki je še prav na rahlo dihala. Prešinila ga je misel, da si je privoščil nečloveški način maščevanja kak grajski pohotnež. Krščansko vzgojena vest mu je narekovala, da je treba nujno pomagati človeškemu bitju. Prav nič ni pomišljal, kako in kaj bi bilo treba ukreniti. Prav pošteno se je spotil pri nalaganju, a se ni zavedla, dasi so bili prijemi ter dvigi usmiljenega Samarijana vse prej drugo kot nežni.

Doma pri Farčnikovih neznanj nesrečnici niso vrgli slame kje v hlevu, postlali so ji v hiši svežo posteljo in dolgo ugibali: Od kod je? Kdo in zakaj jo je zbil do krvi in na nekaterih mestih celo do kosti in jo prepustil usodi kar ob cesti?

Pištelakova Ema je odprla oči šele naslednji dan okrog popoldne. Izplila je lonec ohlajenega mleka in spala celo noč. Tretje jutro se ji je vrnil spomin, da je lahko izpovedala bolešno: Čigava je, kdo in zakaj jo je potopil v morje gorja in krivice.

Farčnikovi so sicer znali o ponesrečenju kmečki vstaji, a le toliko, kolikor so bili slišali v Celju od onih, ki so videli na lastne oči ujetje puntarje. Ko so dobri ljudje zvedeli, koga je pobral hišni gospodar ob cesti, so stregli Emi kakor domači hčerki ter so oskrbeli iz mesta še zdravila za rane ter skeleče črne podplutbe. Za zamudo časa in za izdatke postrežbe se je oddolžila Ema z nad vse zanimivim pripovedovanjem dogodkov začetka upravičene vstaje do njenega krvavega zaključka na šentpeterski ravni ob Sotli in v groznih celjskih ječah. Farčnikova hiša je postala kmalu zbirališče vseh za svobodo vnetih Teharčanov, ki bi se bili sigurno pridružili borbi za staro pravdo, če bi korakala puntarska vojska mimo njih in jih pozvala na okrepitev kmečke bojne sile.

Farčnikovi in z njimi vred cela teharska župnija ni pustila iz svoje srede kmečke junakinje, dokler ni prisijala in prižrgolela pomlad s cvetjem ter ptičjim petjem. Šele bolj pozno na spomlad leta 1573 je zagledala Ema v varnem spremstvu teharskih dobrotnikov grada Hartenštajn in Pilštajn, čuvarja tedaj toliko razsežne župnije sv. Mihaela na Pilštajnu.

Celjski okrožni načelnik Schrattenbach ni zvedel nikdar, kdo je pobral od njega kot psico opsovano junakinjo in jo ohranil slovenskemu narodu. Gospoda tedaj niti časa ni imela, da bi bila stikala še nadalje za krivci kmečke vstaje, dajali so ji preveč opravka neprestani turški vpadi, ki niso ogrozili le kmete, ampak tudi z jarki in z obzidjem zavarovanega gospoda.

Pilštajn, ki je objokoval že tedne glavnega junaka kmečke vojske z zaročenko domačinko, je ostrmel, ko se je pojavila v trgu kakor iz groba priklicana Ema. Šele po prepričanju, da ne gledajo v prikazen, ampak vidijo sorojakinjo — dušo zadnje kmečke vojske, so ji začeli domačini poljubljati roke kakor grajski gospodarici. Jokali so dobri tržani od veselja in jo izpraševali o dogodkih po bitki pri St. Petru in o usodi onih Pilštajčanov, ki so morali iz Celja v verigah v Gradec in gotovo še tudi dalje v cesarski Dunaj.

Kdo bi naj zadostil s par stavki toliko radovednosti? Ema je namignila nestrpnem na dom v očetovo krčmo, kjer ji bodo pomagali z razlago strašnih dogodkov njeni najboljši spremljevalci Teharčani.

Na pragu očetove hiše jo je sprejel grajski oskrbnik in ji pokimal v štibelc, ker mora zvedeti najprej ona, kaj se je odigralo v njeni odsotnosti pod domačim krovom. S toliko križev sneti Emi je bilo zaupano takoj po povratku, da so pokopali njenega očeta pred tremi tedni. Objela ter vzela ga je smrt iz žalosti po njej, o kateri ni bilo niti najmanjšega sporočila, da je še sploh živa. Vesti o njej so zatonile za celjskim mestnim obzidjem, ki navadno ne prizanaša kmečkim glavam. Imetje v gotovini je zapustil blagopokojni cerkvi, nepremičnine bi naj opravljala graščina in uporabljala dohodke za podporo trškim revežem. Prestop praga očetove hiše za Emo ni bil vhod v svetišče zaželjenega svidenja z edinim še dragim bitjem na svetu, ampak vstop pod križ smrti očeta, ki jo je tako ljubil, da je umrl iz neutolažljivega hrepenenja po njej. Oskrbnik je ni skušal gostobesedno tolažiti, že prvi pogled na vrnulo mu je razodel, da ima pred seboj žensko, ki je prestala v mučeniškem junaštvu nekaj več, kot je izguba očeta!

Teharčani so se pomudili nekaj dni na Pilštajnu in zaupali tržanom še mnogo več o prebridki Emi usodi, kot bi to bila ona v dekliški skromnosti.

Raj starostne sreče je otvoril Emin nenadni pojav v enookemu Belakovemu Andreju, ki je bil že do dobra prepričan, da mu je usojena le še beraška palica in na večer mrzli listnak kot prenočišče. Po zlomu kmečkega punta so kazali Pilštajncani nanj, kot na enega glavnih krivcev, ki je zvalil s svojim jezikom toliko mož ter fantov pod gosposki meč smrti. S preobilno pijačo je bilo po šentpeterski bitki pri kraju, samo Bog, če sta bila suhi kruh in streha na noč. Vest o Eminem povratku je sprejel Andrej s polnim prepričanjem v preobrat svoje žalostne usode. Napil se je pri Pištelaku že takoj drugo predpoldne, ko je zvedel, da je Ema zopet doma. Nobene pridige še ni bil poslušal tako verno, kakor povest Teharčanov o trinoški celjski sodbi nad ujetimi puntarji in o slučajni najdbi kmečke junakinje ob cesti v ranah in nezavesti. Štorklanja s prosjaško palico, ponočnega prezebanja po parmah in dnevne žeje je bilo za Andreja konec. Kdo bi bil zameril napol slepemu starcu ukanje pri belem dnevu!

Ema je vzela v lastne roke trško krčmo ter posest v okolici. Postala je znana doma in daleč naokrog kot iz groba vstala junakinja.

(Se nadaljuje)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

Komentar

PREMALO SODELUJEMO

Občinska zveza za telesno kulturo je posameznim telesnovzgojnim organizacijam sporočila, naj opravijo svoje letošnje letne konference in občne zbornice vsaj do 20. januarja. To je bilo potrebno zaradi tega, da bi čimprej dobili poročila in zapisnike. Le-te namreč potrebujejo za določitev vrstnega reda posameznih športnih kolektivov, na podlagi katerega bi komisija sestavila predlog razdelitve finančnih sredstev.

In sedaj rezultat: do omenjenega roka so svoje občne zbornice opravila tri društva, do danes pa le okrog 50 odstotkov. Ostala društva tega še niso opravila in pri tem niti nimajo kdovekako opravičljivih vzrokov. Vsekakor je na najslabšem pri tem Občinska zveza, ki zaradi zamude ne more normalno delati pri oblikovanju predloga za financiranje društev. Pri vsem tem se zna zgoditi, da bo ObZTK glavni krivec za »krivično« razdelitev denarja.

Sicer pa lahko pri tem postavljamo tudi vprašanje discipline posameznih vodstev društev. Kajti zamuda pri občnih zbornicah (letnih konferencah) lahko daje misliti, da z disciplino v tistem športnem kolektivu ni vse v redu. Red pa je menda osnovni pogoj za normalno delo v društvih, ki so v glavnem sestavljena iz mladih ljudi, od katerih vsespovsod in na vsakem koraku zahtevamo vzorno disciplino.

Večkrat posamezna društva kritizirajo tudi tisk in Radio, češ, da jim sploh ne posvečata nobene pozornosti. No, če bodo društva povabila k svojim prireditvam tudi predstavnike informacijskih sredstev, smo prepričani, da bodo o njih tudi bolj obveščala javnost. Novinar namreč lahko marsikaj »izvoha«, ne more pa vedeti za vse občne zbornice, interne nastope itd. Naj te besede ne izzvene kot kritika, ampak kot vzpodbuda za boljše sodelovanje med društvi na eni in ObZTK ter tiskom in radjom na drugi strani. E. G.

PRIZNANJE ZA AK VELENJE

5. marca državno prvenstvo v krosu

Atletski klub Velenje bo organizator letošnjega državnega prvenstva v krosu za vse skupine. To je vsekakor izredno priznanje temu mlademu športnemu kolektivu iz središča Šaleške doline, ki se uveljavlja tudi sicer. Pomembno je njegovo delo z mladino in v tem skrb za vzgojo domačih tekmovalcev.

Državno prvenstvo v krosu bo 5. marca ob Velenjskem jezeru. Start in cilj bosta na športnem stadionu. Domačini pričakujejo, da se bo ta dan zbralo okoli 400 tekmovalcev iz vse države; domačini bodo nastopili v popolni sestavi, z okoli 40 tekmovalci in tekmovalkami.

Organizacijske priprave za to prireditve so v polnem teku. Velenjčani bi se radi tudi v tem primeru izkazali. MB

Občni zbor košarkarjev

CILJ JE DRUGA LIGA

Celjski košarkarji so imeli v soboto svoj redni občni zbor. Udeležilo se ga je okrog 70 aktivnih igralcev in igralok, navzoči pa so bili tudi predstavniki Občinske zveze za telesno kulturo, predsednik Sveta za telesno kulturo skupščine Celje in predstavniki tiska. Predsednik Košarkarskega kluba Celje tov. ing. Geršak Jože je v svojem poročilu poudaril, da je klub v preteklih dveh letih uspešno zastopal barve Celje na raznih tekmovanjih v republiškem merilu, še posebej pa je pohvalil mladinsko ekipo, ki je lani osvojila drugo mesto v republiki. Tudi članska ekipa je dosegla lep uspeh z osvojitvijo 3. mesta v najkvalitetnejši republiški ligi, kar pa se ni njen maksimum. Cilj, ki se postavlja pred Košarkarski klub Celje, je osvojitve prvega ali drugega mesta v republiki in s tem doseči uvrstitve na kvalifikacije za drugo zvezno ligo in na teh kvalifikacijah tudi uspeti. Zato je treba podrediti temu cilju vse napore in prizade-

Dobro vodstvo: prof. Jože Geršak

vanja novega Upravnega odbora, poleg tega pa je treba vzgajati tudi nove mlade košarkarje, kajti edino v množičnosti vidimo tudi možnost doseganja boljše kvalitete.

Košarkarski klub Celje je v preteklem letu dobil novo igrišče z razsvetljavo pri Osnovni šoli I. celjske čete in

si s tem znatno izboljšal materialne pogoje za svoje delo. Celje pa bo dobilo letos tudi malo dvorano dimenzij 33x18 metrov in s tem bo rešen tudi problem zimske vadbe. S prehodom tekmovanja v republiški ligi v dvorane pa bodo celjski košarkarji v tej dvorani lahko igrali tudi prvenstvene tekme. Nadalje je tov. predsednik poudaril, da bo treba posvetiti veliko dela zbiranju potrebnih finančnih sredstev, kajti kot vemo samo dotacija Sklada za telesno kulturo Skupščine občine Celje ne zadošča za vsa tekmovanja in ostale stroške.

Ob koncu so sprejeli vsi igralci mladinskega in članskega moštva priznanja za uspehe v preteklih dveh letih, najbolj vestni in marljivi igralci članske ekipe pa še skromna praktična darila. Občni zbor je sprejel kandidatno listo novega Upravnega odbora in za njegovega predsednika soglasno izvolil dosedanega predsednika ing. Jožeta Geršaka.

JANEZ ČEPIN

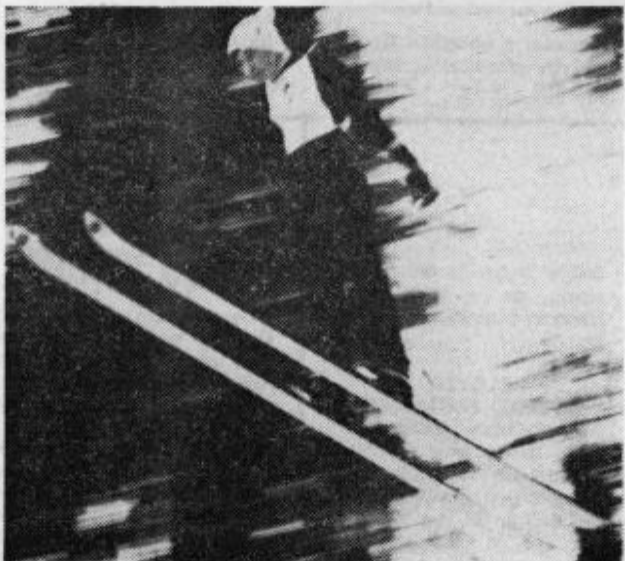
SKOKI NA POLZELI

Smučarski klub Oljka Andraž, je na svoji 30-meterski skakalnici na Polzeli pripravil medruštvene skakalne tekme, ki so obenem veljale tudi za občinsko prvenstvo Zalca za ml. in st. mladince in člane. Nastopilo je 36 skakalcev iz Mozirja, Velenja in domačega kluba. Rezultati ml. pionirji: 1. Iršič (Velenje) 140,0 (18, 17), 2. Pižon (Oljka) 103,0 (10, 12), 3. Kočevar (Oljka) 102,5 (12, 12) itd. St. pionirji: 1. Drobež 152,0 (19, 17), 2. Uratnik 148,0 (17, 18), 3. Cremožnik 147,0 (18, 18), vsi Oljka itd. Ml. mladinci: 1. Viranč (Velenje) 170,0 (20,5, 21), 2. Dedič (Velenje) 169,0 (20, 20), 3. Marjetič (Oljka) 167,5 (20,5, 20) itd. St. mladinci: 1. Kaligaro (Velenje) 191,5 (22,5, 22,5), 2. Skoflek (Velenje) 186,0 (21,5, 22,5), 3. Jakop (Mozirje) 172,0 (21, 21) itd. Člani: 1. Cepelnik (Velenje) 188,5 (22,5, 22,5), 2. Krk (Oljka) 182,5 (21, 22, 5), 3. Cremožnik (Oljka) 172,5 (21, 21) itd.

Občinski prvaki pa so postali pri ml. mladincih Marjetič, pri st. mladincih Bla-

gotinšek in pri članih Krk — Vsi SK Oljka.

T. TAVČAR

Občinski prvak pri mlajših mladincih je postal Peter Marjetič (Oljka). Foto: T. Tavčar

Naš razgovor

VIVOD V UNIFORMI

Prej kratkim se je v naši redakciji oglasil četrti najboljši celjski športnik Branko Vivod — skakalec v višino, član AD Kladiivar. Kot vemo, Vivod trenutno služi vojaški rok v Bovcu, kaže pa, da se kljub temu skrbno pripravlja na atletsko sezono.

Ali imaš kot znan športnik v vojski kakšne ugodnosti?

Nobene, razen te, da mi komanda garnizona vsake toliko časa omogoči iti za kakšen dan na trening v Celje. V Bovcu namreč nimam pogojev za vadbo skoka v višino, niti trenerja. Na razpolago imam le majhno telovadnico, kjer pa lahko naredim vsega dva koraka zaleta, ki je pa pri meni že itak slaba točka. Več možnosti imam za trening vzdržljivosti.

Se načrtno pripravljáš za kakšna tekmovanja?

19. februarja bo v Celju republiško prvenstvo za dvo-

rane, na katerem bom kljub močni konkurenci skušal osvojiti prvo mesto.

Kaj pa olimpijske igre?

Norma za skakalce v višino je 215 cm. Da bi jo dosegel imam bolj malo možnosti. Upam, da bom ostal vsaj član državne reprezentance.

Zakaj?

Kot sem že dejal, pogojev za normalno vadbo nimam in jih tudi do jeseni — do končanega vojaškega roka — ne bom imel. Komanda garnizona Bovec mi gre sicer — kolikor je v njeni moči — v vsem na roko in se ji zahvaljujem za pozornost. Vendar pa trenirati kot vojak le ni isto, kot »navaden« državljan.

športne vesti

UMETNOSTNO DRSANJE

Celjske tekmovalke Petauerjeva, Juhartova in Lavrenčičeva so sodelovale tudi na državnem prvenstvu v umetnostnem drsanju. V Ljubljani je bila konkurenca izredno močna, kajti sodelovale so v mladinski konkurenci tekmovalke Olimpije, Medveščaka, Beograda in Celje.

Celjska trojka je pokazala dobro drsanje in boljše rezultate kot na republiškem prvenstvu, Dagmar Petauer je bila dvanajsta, Simona Juhart osemnajsta in Duška Lavrenčič dvajseta. Za drugo sezono rednega treninga in udejstvovanja, vsekakor korak naprej. JK

HOKEJ NA LEDU

Tudi tretje srečanje celjskih hokejistov v borbi za ključni plasman se je končalo z neuspehom. V Beogradu so Celjani igrali proti Partizanu in izgubili 3:11 (1:1, 0:5, 2:5). Rezultat sam pove, da so Celjani imeli dovolj moči v prvi tretjini, ki se je končala 1:1, pozneje pa močno popustili. Zlasti obramba je ponovno igrala slabše in igralcem Partizana ni bilo težko doseči visoke zmage. Sami rezultati v kvalifikacijskem tekmovanju, porazi proti Slaviji, Crveni zvezdi in Partizanu kažejo, da celjska ekipa še ni sposobna za uvrstitev med najboljše šesterko pri nas. Za poraz v Beogradu imajo Celjani sicer opravičilo, nastopili so brez Danija Kerkoša, Vrtovška, Kokalja in Pinterja, toda kljub temu smo pričakovali boljši rezultat.

Zadetke za celjsko vrsto so tokrat dosegli Šmerc, Dobovičnik in mladi Prelog. Prihodnje srečanje igrajo Celjani doma proti Slaviji.

Tekmovanje v pionirski občinski hokejski ligi se nadaljuje. Mladi igralci sedmih osnovnih šol, so odigrali že tretje in četrto kolo. Prikazani hokej je zelo dober in mladih igralcev za pionirsko moštvo Celje je dovolj. Na razpredelnici vodijo hokejisti I. osnovne šole in Polul, ki so še neporaženi. Rezultati tretjega in četrtega kola: I. o. š.—III. o. š. 14:3, Polule—IV. o. š. 4:2 prekinjena, Store—Hudinja 0:1, I. o. š.—Hudinja 3:1, Polule—III. o. š. 2:1, III o. š.—IV. o. š. 15:0.

Vrstni red na razpredelnici je: I. osnovna šola 8 točk, Polule 6, Hudinja 4, III. o. šola 2 in II. osnovna šola 2, Store in IV. osnovna šola brez točke.

Prihodnjo soboto in nedeljo sta na sporedu peto in šesto kolo.

ORIENTACIJSKI POHOD

Pred dnevi je bilo pri Petričku občinsko prvenstvo celjskih osnovnih šol v orientacijskem pohodu, ki se ga je udeležilo 25 ekip (9 dekliskih in 16 fantovskih). Rezultati — deklisce: 1. Osn. šola I. celjske čete, 2. II. osn. šola, 3. osn. šola Hudinja — dečki: 1. osn. šola Hudinja, 2. osn. šola I. celjske čete A, 3. osn. šola I. celjske čete B. E. G.

SMUČANJE

Nedolgo tega so mladi Obsoteljčani odšli na obisk k prijateljem na Koroško. Tam so se smučali skupaj z mladimi Korošci, razvila so se prijateljstva in pionirji iz Podčetrka so se poslovili. Niso se še dobro posušile smuče in pionirji iz osnovne šole v Podčetrku so zopet na smučeh, tokrat za spremembo doma, na svojih smučiščih.

Prejšnji teden se je v Vodolah, naselju, dva kilometra oddaljenem od Olimja pri Podčetrku začel smučarski tečaj za učence iz osnovne šole v Podčetrku. Tečaj vodi smučarski vaditelj Srečko Remih, pedagoški vodja pa je učiteljica Nataša Podrepšek. Upravnik tečaja je gozdar Franc Hrvatič in pri njem bodo pionirji tudi na hrani. Tečaja se je udeležilo devetnajst učencev petega razreda.

ŠAH

Celjski šahisti so se v drugem kolu Inter lige pomerili doma z ekipo Gemeinde iz Graza. Zmagali so tesno s 4,5 proti 3,5. Za Celjane so zmagali Draksler, Studnička in Ojstrež. Medtem ko so Pešec, Pertinač in Bogadi remizirali pa sta Bervar in Strajher ostala praznih rok. Po tem kolu vodijo Celjani pred Mariborom.

V 3. kolu tekmovanja v celjski podzvezi pa so bili doseženi naslednji rezultati: Rog. Slatina : Sentjur 2:2, CSK II : Cinkarna 2:2 in Zalec : Savinjsčan 1:3. Zreče so odstopile, vodi pa Sentjur 7,5 pred Rog. Slatino 7 točk itd.

MARKO MEŽNARIČ — PRVAK

Na Golteh je bilo minulo soboto republiško prvenstvo za starejši mladince in mladince v smuku. Iz širšega celjskega področja so se tekmovanja udeležili le smučarji SD Izletnik Celje. Največ uspeha med Celjani je imel Marko Mežnarič, ki je zmagal in postal najboljši med smučarji — starejšimi mladinci v Sloveniji. Skupno je nastopilo 51 tekmovalcev iz 14 smučarskih klubov Slovenije. Progo, ki je bila dolga 1950 m z višinsko razliko 480 m in 17 vrati, je postavil Danijel Jagrič.

Rezultati — starejši mladinci: 1. Marko Mežnarič (Izletnik) 1:16,9, 2.—3. Dušan Samec (Triglav) in Jure Lovšin (Radovljica) 1:17,0... 12. Marko Četina (Izletnik) 1:19,9 itd. Pri starejših mladincih je republiška prvakinja postala Irena Jež (Fužinar) s časom 1:16,2. Od Celjank je nastopila Senja Jezernik, ki pa je bila diskvalificirana.

SD Izletnik Celje je tekmovanje pripravilo odlično.

POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO NAOBKROG —

RAZKOSAJMO OFICIRJE

OD LANSKEGA JANUARJA SO AMERIŠKI VOJAKI V VIETNAMU UBILI 45 LASTNIH OFICIRJEV

»Fragging« je beseda, pred katero ameriški oficirji in podoficirji bolj vzdrhtijo kot pred ilegali in diverzanti osvobodilne vojske v Južnem Vietnamu. »Fragging« pomeni razkosanje z bombo, ki se razletí na stotine kosov, namenjena pa je ta beseda dejanjem, ko vojaki podti-

kajo eksplozivne lastnih oficirjem iz bojazni, da bi jih le-ti preveč potiskali v spopade v že tako nesmiselni in izgubljeni vojni.

● Kapetan John Burke je zvedel, da mu vojaki pripravljajo razkosanje, pa je pred celo četo označil »fragging« kot dejanja strahopetnosti

in zahrbtnost, zraven pa pribil, da je na voljo za razgovor vsakemu, ki ima probleme. Toda kljub temu se je naslednjo noč razletela v njegovem sotoru v Camp Eaglu bomba, ki ga je poškodovala.

● V enoti poročnika, ki poveljuje nekje v delti Me-

konga, je prišlo do čudnih dogodkov. Poročnik se je upiral pognati svojo enoto v napad na utrjen partizanski položaj. Njegov narednik mu je namreč povedal, da je v enoti zbrano že 350 dolarjev »premijs« za tistega, ki bo poročnika razkosal.

● Neke noči ob dveh zjutraj je eksplodirala granata pred vrati kapetana Sama McAfeeja v Chu Laju. Oficir je preživel, vendar ves razmesarjen. Storičca niso nikoli našli.

To je nekaj primerov od 363 napadov na oficirje v Južnem Vietnamu. V 118 primerih smrti napadenih »fragging« ni bil dokazan, je pa dokazano, da oficirjev ni ubil sovražnik, medtem ko je za 45 primerov atentat dokazan in storičca tudi prijeti.

Vojaški psihologi ugotavljajo, da vojaki dvigajo roke nad lastnih poveljnikov zaradi demoralizacije, ker se jim zdi, da je vojna v Vietnamu stvar, ki se njih ne tiče, ker nočejo padati v bitki s partizani, v vojni, ki po njihovem nima nobenega smisla. Od tog tudi vzroki za dezertarstvo, saj je po statistiki ameriške armade od januarja 1971 dezertiralo 68.449 vojakov. Tako se ameriška vojna v Vietnamu sama v lastnih vrstah ruši. In uporniški stavek: Let's frag the CO, ali »razkosajmo oficirjev« postaja vse pogostejše geslo.

Ženin vsakdan

MARINER — LOOK

Ne rečejo zaman: Muhast kakor moda. Ta se kar naprej spreminja, pri tem pa ji ni dosti mar, ali bo lepa in primerna. Včasih se nam zdi prav nora, končno pa le obvelja njena. Kar se nam je še pred kratkim zdelo grdo in neumno, smo potem sprejeli in danes nam je všeč.

Spomnimo se »špičakova! Kako všeč so nam bili! Ali se nismo vse smejale okroglim čevljem? Kar preveč krampasti so se nam zdeli, veliko nas pa je reklo: »Tega pa že ne obujem!« No, glejte, kdo pa še danes nosi »špičake«? Torej, moda nam spreminja okus.

Zadnje čase pa se je neka-ko umirila. Ni več revolucionarnih sprememb. Nekaj časa se je z gledovala pri astronavti, pokukala je tudi v ciganske šotore in narekovala Gipsy-Look, danes pa se navdušuje nad mornarji. Moderno je prav vse, kar je mornarskega razen, menda, ruma, kletvic in tetoviranih prsi.

Torej: Mariner—Look!

MAJDA

Ameriški nadporočnik priganja svojo enoto na juriš proti partizanom v oporišču Khe San- gu. Po okleščenem drevju je razločno spoznaven položaj, v katerem se ameriški vojaki borijo ob zavesti, da je ta vojna nesmiselna.

PEČENE RIBE

Manjše ribe lahko pečemo cele. Večje ribe po dolgem razpolovimo, jim odstranimo kosti ter obrežemo kožico. Pri ribah z debelo kožo pustimo manjše kose cele, večje razrežemo, osolimo in poškrpimo z limonovim sokom. Nato jih povaljamo v moki ter jih na razbeljenem olju v črni ponvici po obeh straneh opečemo, da so zlate barve, kar traja 16 — 20 minut.

PIŠČE Z ZELENJAVO

Večje piščice zrežemo na kose, osolimo, opečemo v ponvi na maslu ali olju. Narežemo zelene, korenja in pora na kocke in ravno tako opečemo na maslu ali na olju. To zmes pridenemo piščetu, zalijemo z juho in dopečemo vse skupaj na štedilniku ali v pečici.

LOVSKA

Iz Graza so prišli lovci, da bi v šmohorskih hostah lovili divje prašiče. Rečiški lovci so jim za lepe denarce vse lepo pripravili. Tako so kljub debeli snežni odeji in snežnemu meteu žli nad prašiče, saj se za devize to vendar izplača. In res! Gosfje so imeli srečo, saj so pod njihovimi strelji padli štirje ščetinarji.

Zvečer so v planinskem domu na Šmohorju krstili štiri srečneže. Domači lovci so si pridno nalivali kozarce in govorili: »Le dajmo ga, saj bodo Avstrijci plačali!«

Ko so se v nedeljo zjutraj vsi odpravljali v dolino, je eden domačinov vprašal, če so še kaj dolžni.

»Ja, vse, kar ste izpili,« je rekel oskrbnik.

Ker so se zvečer precej potrudili, tudi vsota, ki so jo morali poravnati, ni bila ravno majhna ...

Žalec

KAJ VEŠ O KMETIJSTVU?

Ni še dolgo tega, kar je aktiv mladih kmetijskih proizvajalcev pri Kmetijskem kombinatu Žalec pripravil zelo kvalitetno prireditev z naslovom »Kaj veš o kmetijstvu«.

Tekmovanja, izredno zanimivega, se je udeležilo kar osem skupin oziroma sekcij mladih kmetijskih proizvajalcev. Zmagala je skupina Vojnik, v kateri so bili IRENA ZELENKOVIC s Frankolovega, MARJAN KOVAČ iz Arclina in BOJAN LUBEJ iz Celja. Ostale ekipe so se razporedile takole: Griže, Vinska gora, Sempeter v Savinjski dolini, Trnava, Braslovče, Tabor in Vransko.

Seveda so najboljši prejeli tudi lepe nagrade, ki so jih prispevali SIP Sempeter, Kreditna banka ter Hranilnica Kmetijskega kombinata Žalec.

Tekmovanje je zelo uspelo in pokazalo tudi obsežno znanje mladih ljudi o kmetijstvu.

Iz tedna v teden

»ZUPAN« V SLOVENSKI SKUPŠČINI

Pretekli tork v minulnem tednu so delegati občin na svojem zasedanju v skupščini izvolili svojega predstavnika v predsedstvu slovenske skupščine, predsednika občinske skupščine iz Skofje Loke Zdravka Krvin.

GRAJA PIRANSKEMU VRHU

Na seji občinske konference ZK v Piranu so minuli teden v zvezi z znanim primerom načel-

nika za gospodarstvo kritizirali tudi predsednico občine Jolando Kos, češ da je sokriva zaradi neustreznega vodenja občinske uprave. Izrekli so ji kazni javne kritike. Dva dni kasneje je bila razprava o zaupnici na seji občinske skupščine zavržena.

DOBRO SMO DELALI

Republiški zavod za statistiko je minuli četrtek objavil podatke, da je obseg proizvodnje v Sloveniji v januarju za 13,4% višji kot lani v istem ob-

dobju. Dobro je delal tudi zavod, da je tako hitro zbral in posredoval podatke.

CLOVEK

Z VELIKO ZACETNICO Mariborčan Aleksander Pirč, ki je pred dobrim tednom ob tveganju lastnega življenja rešil iz Drove dečka, ki se mu je vdrl led, je sredi zanimanja in spoštljive naklonjenosti javnosti. Zakaj v naši družbi, ki si je besedo clovek zapisal na prvo mesto, nimamo odličja za rešitelje soljudi?

LOVSKE KOLINE POD VRHOM

Lovci laške zelene bratovščine so v nedeljo imeli »prislinski marš«. Iskali so divje prašiče po nekaj loviščih in jih zalotili v kraju, kjer do slej ni še noben padel pod strelom in sicer v hosti pod Vrhom nad Laškim. K uspehu jim je pripomogla tudi elektronika, saj so dva ščetinarja položili v sneg prav s pomočjo žepnih radijskih sprejemnikov in oddajnikov. Z lovci vred so bili plena veseli tudi kmetje, ki so »jagrega« povsod gostili, saj je te vrste divjad še posebej škodljiva za posevke.

—ec.

med štirimi očmi

MASTNI LASJE

Imam zelo mastne lase. Čeprav si jih operem, nič ne pomaga. Čez tri dni so zopet mastni. Prosim, svetujte mi, s čim naj odpravim to nevesočnost.

Marina

Ce praviš, da ti tudi redno pranje ne pomaga, bi ti težko dala kakršenkoli nasvet razen tega, da se čimprej oglasiš pri zdravniku ali kozmetičarki. Verjetno ti bosta ta dva najlaže nasvetovala, saj takšnega problema gotovo nimaš samo ti.

DLAKE

Nerodno mi je, ko to pišem, a kaj morem. Zadnjih smo bili pri telovadbi, dekleta so imela pa prosto uro in so nas prišla gledat. Takoj sem se opravičil tovarišu, da imam vročino. Ni mi verjel in je zahteval, da telovadim. Jaz pa nisem hotel. Ostal sem v slačilnici. Ne vem, kaj bo zdaj. Pa ni to tisto, kar bi rad vprašal. Star sem pet najst in pol. Vsi moji sošolci so kosmati po nogah, jaz pa nič. Imam rožnato, gladko kožo brez ene dlake. Zato m. je nerodno že pred sošolci, ki me večkrat zafrkavajo. Še huje pa je pred dekleti. Kaj naj naredim?

Marjan

Ti sam ne moreš kaj dosti narediti. Zaupati moraš času. Sicer te razumem, da ti je pri petnajstih letih nerodno, ker še nisi »poraščen«, vendar, verjemi mi, da to

ni nič hudega. Nekateri znanstveniki celo pravijo, da bodo ljudje iz obdobja v obdobje manj poraščeni. Dvomim, da jim bo tedaj nerodno. Vem, da je težko mlademu fantu če se vsi njegovi vrstniki že brijejo, sam ima pa takšen puh, da »mora stopiti le na prepih«. Ko odraste, se pa jezi, ker se mora briti vsak dan. Zato še enkrat, zaupaj času! In glede deklet: si res trdno prepričan, da smo vse ženske občudovalke gosto poraščenih moških?

Nataša

Velenje

KULTURA IN SINDIKAT

Občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij Velenje je pripravila osnutek pogodbe za sodelovanje z občinsko sindikalno organizacijo.

Tako bo ZKPO pripravila za člane sindikalnih organizacij prireditev. Od teh bodo štiri naštvirala domača prosvetna društva. Občinski sindikalni svet pa bo za izvedbo teh prireditev priznal določen denarni znesek.

Pomemben je tudi tisti del pogodbe, ki priporoča, da se naj bi sindikalne organizacije zavzele za kulturne delavce v podjetjih in jim omogočile delo v eni izmed. Tako bi lahko postalo kulturno prosvetno delo še bolj razgibano.

Slovenske Konjice

IZOBRAŽEVANJE KMETOV

V začetku tega meseca sta začeli kmetijska zadruga in delavska univerza v Slovenskih Konjicah prirediti v posameznih krajih in območju konjiške komune prva kmetijska predavanja. Po načrtu bodo v prvem ciklusu v 11 večjih naseljih seznanili kmetovalce o pravilni pripravi in uporabi krme za živino. Pri tem so upoštevali zlasti tiste kraje, v katerih je živinoreja pomembna gospodarska panoga. Predavanja bodo opravljali strokovnjaki domače kmetijske zadruge. Drugi ciklus predavanj, ki bo deloma še v mesecu februarju, deloma pa v marcu, bo namenjen ureditvi kmečke domačije za turizem. Z dia pozitivni in besedno razlago bodo predstavniki občinske turistične zveze in nekateri drugi strokovni delavci pri-

kazali, kako je potrebno urediti kmečko hišo, njeno okolico in druga poslopja, da bo možno v večjem obsegu začeti uvajati kmečki turizem, ki lahko postane pomembna dejavnost. Ta predavanja nameravajo pripraviti v nekaterih pohorskih predelih in v posameznih krajih ob bodoči trasi nove hitre ceste. V vseh štirih večjih središčih konjiške komune, to je v Ločah, Slovenskih Konjicah, Viranju in v Zrečah bodo v marcu ali aprilu priredili praktični prikaz vzdrževanja in manjših popravil kmetijskih strojev ter mehanizacije. Takih strojev so kmetje v zadnjih letih nabavili že kar precej, različne manjše okvare pa jim dostikrat predstavljajo težave, saj strokovnjak ni vedno takoj pri roki. Pri tej akciji raču-

najo na pomoč in sodelovanje strokovnih delavcev podjetja »Agroservis« iz Sempe- tra v Savinjski dolini. Ker so zato potrebni primerni in u- strezni prostori z različnim orodjem, bodo ta del progra- ma strokovnega izobraževanja kmetijskih proizvajalcev iz- vedli v delavnica domače zadruge. Kmečkim gospodinjstvom in njihovim hčerkam pa nameravajo v spomladanskih me- secih prikazati s pomočjo Gorenja praktično uporabo, delovanje in vzdrževanje nji- hove gospodinjske opreme in strojev. Delavska univerza je že stopila v stik s to gospo- darsko organizacijo. Celotno nalogo nameravajo opraviti v dveh ali treh dneh, in sicer tako, da bo posebna skupina podjetja »Gorenje« obiskala vsa večja naselja. V. L.

ŠENTJUR: VELIKO NOVEGA

Zdravstveni dom v novih prostorih — Nova samopostrežna tr- govina — Vedno več zaposlenih žensk na Planini

Res je nemogoče govoriti, da se Šentjur razvija s takš- no hitrostjo kot druge bogatejše občine. Lahko pa rečemo, da so posebej v zadnjih letih naredili nekaj odločnih korakov, ki jih bo- do brez dvoma dvignili z re- pa slovenske lestvice o raz- vitosti. Vse delovne organizacije v Šentjurju so uspešno zaklju- čile poslovno leto. Zadnji razgovor z direktorji o in- vesticijskih vlaganjih v tem letu pa je dokazal, da gredo zopet dalje. Najbolj znana tovarna Šen- turja, ALPOS, bo letos do-

samopostrežnico. Lastnik oziroma graditelj je Kme- tijski kombinat. Občani top- lo pozdravljajo takšno odlo- čitev kombinata, češ, Merx nam je že predolgo obljub- ljal in premalo naredil. Zgradba pa bo še toliko po- membnejša za občane Šen- turja, ker bodo v njej uredi- li nov Zdravstveni dom in lekarno. Dosedaj so zdravni- ki v starem domu delali v nemogočih razmerah zaradi utesjenosti. Ni bilo mogo- če postaviti modernjših in najpotrebnejših aparatov ravno zaradi premajhnih prostorov. Enako je bilo z

30 zaposlenih žensk, se bo do konca leta dvignilo na 50 ali 60. Uvodni govor na Pla- nini je imel direktor TOLO, ADOLF SALEJ, ki je pove- dal, kako je nastalo podjetje in je v govoru tudi poudaril njegove možnosti. Govo- rila sta tudi podpred- sednik občinske skupščine IVAN VEBER in predsed- nik krajevne skupnosti Pla- nina, IVAN ZDOLŠEK. Že isto popoldne se je v prosto- rih stare šole pričela pro- izvodnja. TOLO ima s Pla- nino daljnosežne načrte. Zani- mivo je, da bodo v zimskih mesecih dajali delo tudi na

Nova samopostrežna trgovina v Šentjurju

bila novo lakirnico in skla- dišče. Se posebej pomemb- na je zadnja investicija, BO- HOR, lesna industrija, je v zaključni fazi gradnje ozi- roma opremljanja nove furni- rice in sušilnice. Izdatno so poskrbeli tudi za stroje. KMETIJSKI KOMBINAT bo pripravil veselje šentjurskim gospodinjstvom. Že večkrat smo pisali o nezadovoljstvu potrošnikov v Šentjurju za- radi edine samopostrežne trgovine podjetja Merx, ki zaradi pretesnih prostorov ni uspela zadovoljiti vseh po- treb tako po kvaliteti kot po količini. Poleg sedanje zgradbe kom- binata zidajo enak objekt, ki bo imel v spodnjih pro- storih sodobno trgovino —

lekarno. Tako bodo sedaj z enim objektom rešeni na- mah trije veliki šentjurski problemi. In ne nazadnje, tu je še delovni kolektiv Tovarne lah- ke obutve TOLO Šentjur, ki je kljub svoji majhnosti do- segel v zadnjem obdobju iz- redne rezultate. Že letos bo v TOLO zaposlenih 200 lju- di, predvidevajo pa, da se bo ta številka v zadnjih mesecih tega leta še občutno dvignila. Trenutno želijo v tovarni najbolj dvigniti sto- rilnost in obogatiti notranjo organizacijo dela. Pretekli teden pa je TOLO pripravila veliko svečanost na Planini z odprtjem svoje- ga obrata. Trenutno število,

dom. Gre predvsem za ok- raske na copatih, ki jih je mogoče narediti le z roč- nim delom in imajo v tuji- ni precejšnjo vrednost. Pri tej akciji bo sodelovala tudi krajevna skupnost. V Šentjurju upajo, da bo to leto še uspešnejše od zš[te]js[te]rd M. SENICAR

KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE

Pri Državni založbi Slovenije je izšla

DRUGA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE

Pričujoči repertorij z uradnimi, topografskimi, zemljepisnimi, zgodovinskimi, kulturnimi, gospodarskimi in turističnimi po- datki zajema

JEDRO OSREDNJE SLOVENIJE IN NJEN JUGOVZHODNI DEL:

Občine Črnomelj — Domžale — Grosuplje — Kam- nik — Kočevje — Litija — Ljubljana — Ljubljana- Bežigrad — Ljubljana-Moste-Polje — Ljubljana- Šiška — Ljubljana-Vič-Rudnik — Metlika — Novo mesto — Ribnica — Trebnje.

Skratka, v pričujočem delu je opisanih 2023 naselij in obširen opis mesta Ljubljane. Knjiga prinaša najprej opise občin po abecednem redu in nato v okviru vsake občine še opise posameznih krajev s podatki: o nastanku in razvoju, o glavnih značilnostih reliefa, klime, vodovja, vegetacije, kratek vsebinski pregled naselitve, giba- nje prebivalstva v zadnjih sto letih, pregled celotnega gospodar- stva po panogah, prometne zveze, turizem, kulturne ustanove, šole, spomeniki, pomembni domačini posameznega kraja.

Pri snovanju DRUGE KNJIGE KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE je sodelovalo 39 avtorjev. Knjigo je s sodelo- vanjem Franceta Planine in Živka Šifererja pripravil in ure- dil ROMAN SAVNIK.

Besedilu v oporo so knjigi priloženi pregledni zemljevidi ob- čin v merilu 1:100.000 in večbarvni načrt mesta Ljubljane po najnovejših podatkih.

DRUGA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE ima 705 strani velikega formata (21 x 29 cm) na brezlesnem papirju in je vezana v polusnje. Cena: 290 din.

Založba opozarja, da ima še zmeraj na zalogi

PRVO KNJIGO KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE

ki je zajela nadrobne opise naslednjih občin: Ajdovščina — Cerknica — Idrija — Ilirska Bistrica — Izola — Jesenice — Koper — Kranj — Logatec — Nova Gorica — Piran — Postojna — Radovljica — Sežana — Škofja Loka — Tolmin — Tržič — Vrhnika.

PRVA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE ima 487 strani. Cena: 120 din.

Knjigi dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe. S prilo- ženo naročilnico ju lahko naročite pri upravi na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Mestni trg 26

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam knjigi
— KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE II.
— KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE I.

Znesek _____ din bom poravnal
— takoj
— v _____ mesečnih obrokih po 40 din

Knjige mi pošljite na naslov:
— stalnega bivališča
— na kraj zaposlitve

(Neustrezno, prosimo, prečrtajte!)

Kraj in datum: _____ Podpis naročnika: _____

NASLOV NAROČNIKA: _____

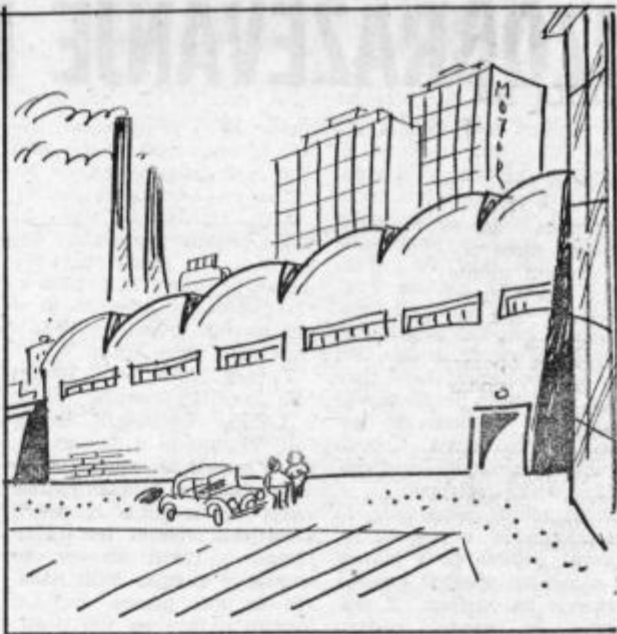
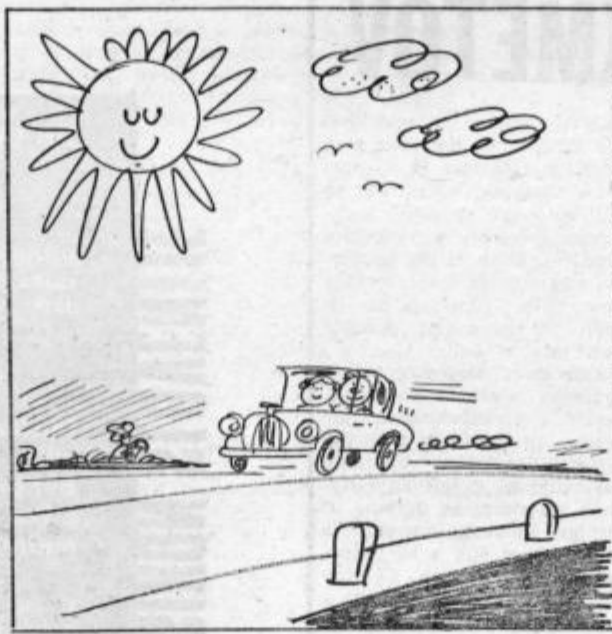
Ime in priimek: _____

Kraj: _____

Ulica: _____

Uslužben pri: _____

MED NEBOTIČNIKI PIŠE IN RIŠE MARJAN BREGAR

17. Preden je na polje pridral še plug, da ju podorje, in kombaju, da ju omlati, sta jo naša junaka popihala urnih korakov. Zatekla sta se v motelček, da se očistita in odšavita.

»Dovolj je bilo kmetijstva!« sta dejala.
»Kaj, ko bi se ozrla za hipec še po industriji...« sta pomislila. Naložila sta se torej na svoj vrli kabriolet in se

spustila po beli cesti. Sonce ju je pobožalo po temnih — vse hudo je bilo v hipu pozabljeno!

Zaživljajal je Paradižnik znano vižo, in še preden je končal, je na obzorju zrastle mesto in mogočen dimnik še mogočnejše tovarne pred mestom...

Avtomobilska tovarna. Čast in ponos Amerike!

Zaustavila sta naša izletnika svojega konjička pred tovarno in si ogledovala elegantno poslopje. Noter seveda nista mogla. Zato pa pokukajmo mi, dragi bralci, v notranjost. Ne bo nam žal. Zanimive stvari bomo odkrili.

Dvorana, v kateri smo, se imenuje »ODDELEK ZA VESOLJSKA VOZILA!«

radio

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 11. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 Od melodije do melodije. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Ciril Remič: Zdravstveno varstvo pri gozdnem delu. 12.40 Z domačimi godci in ansambli. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Napotki za turiste. 16.00 »Vrtljake« 17.10 Clovek in zdravje. 18.15 »Signal«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Francija Puharja. 20.00 Slovenski zborovski skladatelji z evropskimi sodobniki. 20.30 »Topopops 13«. 21.15 Oddaja o morju in pomorskih. 22.15 Besede in zvoki z logov domačih.

SOBOTA, 12. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Pionirski tednik. 10.30 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Zvonka Miklič: Izobraževanje traktoristov v okviru tečajev ljudske tehnike Slovenije. 12.40 Po domače. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Gremo v kino. 18.15 Iz operetnega sveta. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Borisa Franca. 20.00 Mladinski radijski klub. 21.25 Zebavna radijska igra — Dr. Walter Gerteis: Inspektor Jones pripoveduje. 22.10 Oddaja za naš izseljenec.

NEDELJA, 13. FEBRUARJA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Aleksander Popović: Usoda nekoga Charleya. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Se pomnite, tovariši... Vlado Strugar: Zdrženi napori okupatorskih vojsk proti osovobodilnim silam na prelomu 1941—42. 10.25 Pesmi borbe in dela. 11.0 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 11.20—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 13.30 Nedeljska reportaža. 13.50 Z domačimi ansambli. 14.30 Humorska tega tedna — Pust, pust, krivih ust. 15.05 Nedeljsko športno popoldne. 17.05 Iz operetnega sveta. 17.30 Radijska igra — Franc Milčinski — Mitja Mejak: Butalci. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 »V nedeljo zvečera« 22.30 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 14. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.30 Cicanov svet. 10.30 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jože Ferčelj: Obnavljanje črede z nakupljenimi ali doma zrejenimi telicami. 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Lepe melodije. 18.35 »Interneta« 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Rudija Barčarčerja. 20.00 Ciril Škerjanec vam predstavlja nov posnetek opere »Kavaleri z rožah Richarda Straussa« 22.15 Za ljubitelje jaza.

TOREK, 15. FEBRUARJA: 8.10 Ope na matineja. 9.35 Slovenske narodne pesmi. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30

Kmetijski nasveti — Inž. Vukadin Šišaković: Pridelovanje zdravih trsnih cepčenk. 12.40 Vedri rčki z domačimi ansambli. 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Popoldanski simfonični koncert. 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Milana Krizana. 20.00 Prodajalna melodij. 20.30 Radijska igra — Evald Plisar: Ukradena hiša. 22.15 V počastitev Igorja Stravinskega.

SREDA, 16. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.25 Melodije iz filmov. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Bojan Nendi: Izkusnje in pomanjkljivosti s čredinsko pašo na kmetijah. 12.40 Od vasi do vasi. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Jezikovni pogovori. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 Komornoglasbeni studio s sodelovanjem Radia Koper. 22.15 S festivalov jaza.

ČETRTEK, 17. FEBRUARJA: 8.10 Operna matineja. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Vlado Martelanc: Pomen prvega izletnega dne pri čebelah. 12.40 Pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pesem iz mladih dni. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Koncert po željah poslušalcev. 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Ljubljanskim jazz ansambliom. 20.00 Četrto večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Literarni večer. 21.40 »Glasbeni nokturno«.

tv

NEDELJA
9.00 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Beograd)
9.40 PO DOMAČE Z ANSAMBLOM MIHE DOVŽANA (Ljubljana)
10.10 KMETIJSKA ODDAJA (Bgd)
10.55 OTROŠKA MATINEJA: Doktor Dolittle (Ljubljana)
11.20 SOLA SMUCANJA — 6. oddaja (Ljubljana)
11.25 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
12.15 TV KAZIPOT (Ljubljana)
13.15 HOKEJ, I. in II. barvni posnetek iz Sappora (JRT) (Ljubljana)
14.40 NOGOMETNI TURNIR VELEZA — prenos (Sarajevo) v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.30 SLALOM ZA MOSKE, barvni posnetek iz Sappora (JRT) (Ljubljana)
17.25 STAFETA 4 x 10 KM — barvni posnetek (do 19.40) (Lj)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KOMEDIJA ZA KONEC TEDNA (Ljubljana)
21.30 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zagreb)
21.45 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.15 POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALJANSKE TV

PONEDELJEK
9.05 ODPRTA UNIVERZA (Bgd)
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.30 NEMSCINA (Zagreb)
10.45 ANGLESCINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)

14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)
15.40 NEMSCINA — ponovitev (Zagreb)
15.55 ANGLESCINA — ponovitev (Zagreb)
16.45 FRANCOŠCINA (Beograd)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 Z. Fabian: TOBLJA — I. del (Ljubljana)
18.00 RISANKA (Ljubljana)
18.165 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 V AVTOBUSU — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 MLADI ZA MLADE (Sarajevo)

19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 S. Petrović: SLADKO ZIVLJENJE PO SRBSKO — drama TV Beograd (Ljubljana)
21.30 DIAGNOSALE (Ljubljana)
22.25 POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
17.35 POROČILA (Zagreb)
17.40 LUTKE (Zagreb)
18.00 TV VRTEC (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 TV POSTA (Zagreb)
19.00 MLADI ZA MLADE (Sarajevo)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALJANSKE TV

TOREK
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.40 RUSCINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)
14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)
15.50 RUSCINA — ponovitev (Zagreb)
16.10 ANGLESCINA (Beograd)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.45 M. Sušnel: ČEMU SE PTIČE (Ljubljana)
18.00 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 S PUSTOM PO DOMAČE (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 DELO Z RAČUNALNIKI: Dopolnitev osnovnega seznama (Ljubljana)

19.30 MIKROEKONOMIKA: Računalnik po meri (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 DOBRODOŠLI * GOSPOD MARSHALL — španski film (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
17.35 POROČILA (Zagreb)
17.40 MALI SVET (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 ZNANOST (Beograd)
19.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
21.15 SERIJSKI FILM (Beograd)
22.05 VCERAJ, DANES, JUTRI (Zagreb)

SREDA
8.20 TV V SOLI (do 11.00) (Zagreb)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 DOKTOR DOLITTLE — serijski film (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SLOVASKE PLESNE MINJATURE — barvna oddaja (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 OD FILMA DO FILMA (Ljubljana)
20.00 S KAMERO PO SVETU — Kanada — I. del (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 B. Jonson: VOLPONE —

predstava Drame SNG (Ljubljana)
22.35 POROČILA (Ljubljana)

ČETRTEK
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.30 NEMSCINA (Zagreb)
10.45 ANGLESCINA (Zagreb)
11.00 FRANCOŠCINA (Beograd)
14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)
15.40 NEMSCINA — ponovitev (Zagreb)

16.10 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.45 VESELI TOBOGAN — Laško II. del (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 BOJ ZA OBSTANEK (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 ČETRTOVI RAZGLEDI (Ljubljana)
21.30 G. Boccaccio: O UKRADE-NEM LJUBIMCU (Dekameron) (Ljubljana)
22.20 POROČILA (Ljubljana)

PETEK
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
11.00 ANGLESCINA (Zagreb)
14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)
16.40 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.35 VELIKI IN MAJHNI — 4. oddaja (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SLOVENSKA POEZIJA 20 STOLETJA — Josip Murn (Lj)
18.45 VZGOJNI PROBLEMI: Bister otrok (Ljubljana)
18.55 SOLA SMUCANJA — 7. oddaja (Ljubljana)

19.00 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 T DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KVIZ 72 — prenos (Zagreb)
21.40 PLEME KI SE SKRIVA PRED LJUDMI — dok. film (Ljubljana)
22.50 POROČILA (Ljubljana) (Zagreb)

SOBOTA
9.35 TV V SOLI (do 11.00) (Zagreb)
16.30 KOSARKA BEOGRAD: LOKOMOTIVA — prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
18.00 OBZORNIK (Ljubljana)

REJCI PERUTNINE:

obveščamo vas, da lahko dobite vsak terek in sredo od 6. do 12. ure v valilnici v Naklem pri Kranju enodnevnne piščance leghoren ter rjave in črne pasme.

Lahko dobite tudi same jarčke, za katere jamčimo 95% zanesljivost spoja. Piščance pošiljamo tudi po železnici. Prednaročila sprejemamo na naslov:

VALILNICA NAKLO
ali na telefon 064-72-526.

KZ NAKLO

18.15 PLUS PET — mladinski quiz (Ljubljana)
19.15 MOZAIK (Ljubljana)
19.20 ZA KONEC TEDNA (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 GLASBENA KRIZANKA (Lj)
21.35 PILMSKA BURLESKA (Lj)
21.45 TV KAZIPOT (Ljubljana)
21.55 TEKMEC — serijski barvni film (Ljubljana)

film (Ljubljana)
23.05 POROČILA (Ljubljana)
Drugi spored:
18.00 KRONIKA (Zagreb)
18.15 PLUS PET (Sarajevo)
19.15 HUMORISTIČNA ODDAJA (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALJANSKE TV

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

Pozdravljeni! Kot ste verjetno že opazili, je kupon, ki ga sedaj objavljamo, nekoliko drugačen. V njega vpišete le pesem, ki jo predlagate za lestvico, zraven pa kar na dopisnico pripišete naslov in izvajalca velike plošče, ki bi jo najraje slišali. Upam, da se razumemo.

Pa poglejmo, kako ste glasovali za sobotni LP! Največ glasov je dobila velika plošča Georga Harrisona — All things must pass in v soboto bomo prisluhnili kakim desetim pesmim s tega res odličnega trojnega LP.

Na drugo mesto se je uvrstil LP Drago Milnare, tretji je bil LP — rock opera — Jesus Christ Super star, četrti Family Fearless, peti pa Arsen Dedić II.

Odkar smo zadnjič pisali, novih velikih plošč v naših trgovinah niso dobili, vendar je še med starejšimi dovolj takih, ki bi jih bilo vredno slišati predvsem Family.

Pa poglejmo še, kdo bo ta teden dobil po pošti naročilnico za ploščo, ki jo v vsaki oddaji daruje najbolj srečnemu trgovsko podjetje Tehnocomercator To je IVANKA POŠ, GABROVLJE 2, 63210 SLOVENSKE KONJICE. Iskrene čestitke in na svilenje v soboto ob 17.30.

BRANKO

KUPON

3

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

IME IN PRIIMEK

NASLOV

NASLOV SKLADBE

IZVAJALEC

BREZVESTNA NAKUPOVALKA

TUDI NA CELJSKI TRŽNICI PODTAKNILI REKLAMNI BANKOVEC

Ste že videli reklamno potezo revije »Naš doma« v obliki bankovca za 100 dinarjev? Gre za rdeče pobarvan papir z enakimi motivi, kot so na tem našem največjem papirnatem denarju. Res je opremljen s črto in belimi mesti, da opozarja na to, da ni pravi, vendar je praksa dokazala, da je to še vse premalo.

Najprej so prišla pročila iz Maribora, da je nekaterim uspelo podtakniti reklamni bankovec predvsem starejšim prodajalcem, ljudem, ki slabo vidijo.

Pretekli teden se je tako zgodilo tudi na celjski tržnici. Neznana nakupovalka je zahtevala pri starejši branjevkki tri kilograme jabolk in plačala z bankovcem za 100 dinarjev. Seveda, ne s pravim. Zenica ni dobro pogledala denarja, mrzlo je bilo in veselila se je, da lahko čimprej proda prineseno blago in se odpravi domov. Vrnila je nakupovalki 90 dinarjev. Ta je odšla.

Kako neizmerno nesrečna je bila branjevka potem, ko je odkrila podlo prevaro. Morala si je izposoditi denar za vlak, da se je lahko vrnila domov. V nič je šel denar, ki ga je tako mukoma iztržila, saj jim doma ne more biti najboljša, če mora v daljnjo Celje v tem mrazu služiti na tržnico nekaj borih dinarjev.

Kdo je bila brezvestna nakupovalka? Z vsem srcem upajmo, da jo bodo odkrili. Res je, da gre za malo golju-fijo, toda moralna obsodba takšnega dejanja je toliko večja.

Ne nazadnje pa gre tudi za vprašanje, kdo je tisti »izvirni genialneža«, ki si je izmislil takšno reklamno potezo. Reklama je res reklama, včasih najneumnejša tudi najuspešnejša. Vendar, takšna reklama ne sme povzročiti škode. In ta z rdečimi bankovci jo. Zato je vredna obsodbe.

M. SENIČAR

AKTIVNI CELO LETO

Gasilsko društvo Parizlje — Topovlje je imeo svoj občni zbor, ki se ga je udeležilo preko 50 članov. Iz poročil je razvidno, da je bilo društvo aktivno celo leto. V minulem letu so iz svojih vrst izgubili kar 7 članov, med drugim tudi ustanovitelja društva Alojza Kronovška, dolgoletnega poveljnika Ernesta Smajsa in pionirja Darka Hribernika.

Med naloge tega spada nabava novega gasilskega avtomobila, izpopolniti vrste z mladimi gasilci ter nabava opreme. Gasilci upajo, da pri akciji za nabavo novega avtomobila ne bodo naletele na gluha ušesa.

T. Tavčar

EKSPLOZIJA V POLYPEXU

Ni še dolgo tega, kar je v Polypexu v Sošanju močno počilo. Delavca ANDREJ GERMADNIK in LUDVIK ANŽELAK sta varila vrata na manjšem silosu za zbiranje odpadkov. Vse kaže, da je eksplodiral prah, ki se je nabiral v silosu. Nenadoma je počilo in zagorelo. Germadnika in Anželaka so prepejalji v celjsko bolnišnico zaradi opeklin II. stopnje. Ostali delavci so prisrebno hitro pogasili požar, tako da je materialna škoda zelo majhna.

AVTOBUS V OGNJU

V soboto se je nenadoma vnel ogenj na avtobusu last avtoturističnega podjetja Izletnik Celje. Pozneje so ugotovili, da je ogenj nastal v ogrevalnih napravah avtobusa.

Vozilo je bilo parkirano v Mozirju. Drugače vozi na redni progi Mozirje—Žekovec. Pritekel je šofer in skupno z delavci milice Mozirje z ročnim aparatom pogasil ogenj. Škoda ni velika, k sreči pa je bil avtobus prazen.

VDRL JE V TRGOVINO

Neznani storilec je v nedeljo ponoči vlomil v trgovino podjetja Merx Celje na Cesti v Dobrovo. Z železnim predmetom je vdrl vežna vrata in se preko skladišča spizalil v notranjost trgovine. Tu je ukradel cigarete, več steklenic alkohola, sir, razna jedila in menjalni drobiž. Škode je za 4.500 dinarjev.

VLOM V PRODAJALNO TOBAKA

Vlomilci, ki so na celjskem območju zadnje mesece vse bolj aktivni, niso pozabili tudi na Laško. Ponoči je neznanec vlomil v prodajalno tobaka sredi Laškega in odnesel cigarete ter kovan denar. Točne škode še niso ugotovili.

DENAR V ČEBELNJAKU

Ljudje hranijo denar na čudnih mestih, za katera so prepričani, da so dovolj skrita, vendar nikdar ne morejo vedeti, kdaj jih je opazovalo skrito oko.

Takšna hramba denarja se je masčevala ANTONIJI IN MARKU KRAJNERJU iz Dobreline pri Nazarju.

Pred dnevi sta prijavila, da jima je nekdo ukradel iz posebne police v čebelnjaku 6.000 dinarjev. Vsota, dovolj velika, da ju je izredno prizadela.

VLOM V AMBULANTO

Neznanec je ponoči vlomil skozi okno kleti v Zdravstvenem domu in prišel po hodniku do zobne ambulante. Tu je iz železnih ročnih blagajn v dveh ordinacijah ukradel 1.700 dinarjev ter izginil v noč. Za njim še poizvedujejo.

poznamo zdravilna zelišča?

NAVADNA PLAHTICA — ALCHEMILLA VULGARIS L.

kavi. Rastlina ima neznatne rumenozelenkaste cvetove. Cveti od maja do julija. Raste po gorskih in planinskih pašnikih, ob gozdovih, gorskih cestah in poteh. Nabiramo samo zelišče brez korenike med cvetenjem ter sušimo v senci. Cela rastlina vsebuje precej čreslovine in grenčice.

Najbolj znana je uporaba hribske rese pri obolenjih ženskih organov, pri belem toku, neredni čišči itd. Plah-tica je odlična zdravilna rastlina za rane in se uporablja zunanje in notranje v obliki čaja. Urejuje mesečno perilo in ljudska medicina jo hvali, češ da olajšuje porod, hitro zaustavlja krvavenje pri notranjih poškodbah po porodu. Čaj pripravljamo tako, da polijemo s skodelico vrele vode eno čajno žličko suhe droge, pustimo stati 10 minut in ga pijemo nesladkanega eno do dve skodelici na dan.

Navadna plah-tica ali hribska resa je trajno zelišče. Iz korenike poganja šop prličnih listov in do pol metra visoka stebila, ki so najprej modrikasto zelena pa porjavijo in so gola ali dlakava. Značilni so listi, ki so pečljati, jstna ploskev pa je zvezdasta, nagubana in gola. Listni pečlji in listi so na spodnji strani nežno dla-

Lahko pa pripravimo tudi sedežno kopel, tako da v 10 litrih vode namočimo sto gramov plah-tice, kratko zavremo in pustimo stati 10 minut. Kopljemo se v zelo toplam zavretku in tako zdravimo rane in čire ter hemeroide. Po kopeli moramo paziti da se ne prehladimo, zato je dobro da se vležemo v pregreto posteljo.

BORIS JAGODIČ

PUST PRED VRATI

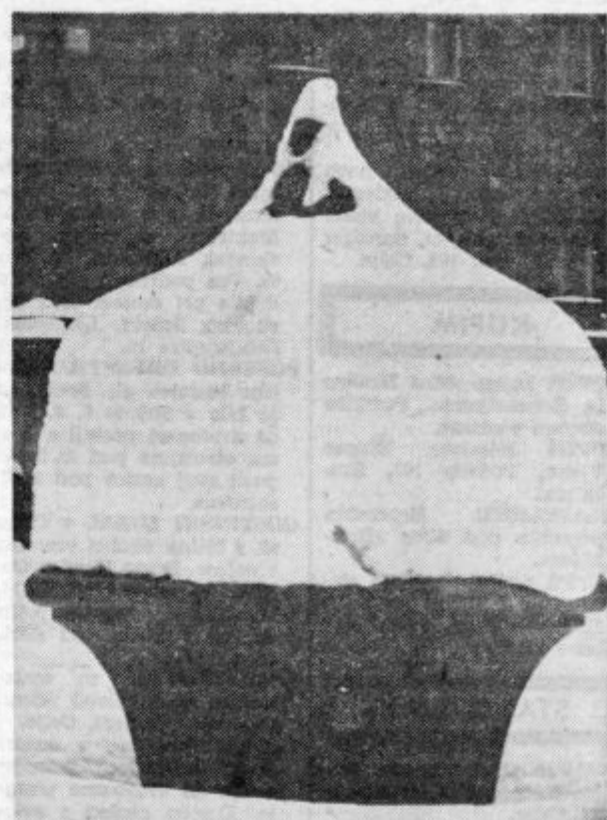
V Mozirju pripravljajo kar tridnevno pustovanje. Pričeli bodo že v soboto ob 12. uri, ko bo pustna povorka hodila od hiše do hiše, čemur le-tu pravijo »ofiranje« pustov. V torek bodo nadaljevali, in sicer navsezgodaj z budnico, potem bodo do 8. ure iskali Pusta, takrat pa bo Pust za 24 ur prevzel občinsko oblast v svoje roke. Obiskoval bo, v svojem spremstvu seveda, delovne organizacije v Mozirju in Nazarju in razgaljal njihove peneče probleme. Potem se bodo vsi vrtni zopet na trg v Mozirju, kjer bodo Mozirjani lahko slišali, kaj niso naredili in kaj vse bi lahko naredili za svoj kralj. Tudi revija dinarja bo zanimiva, saj bodo prikazali njegov razvoj... Pustna bratovščina se bo nato odpravila na Golte, kjer bodo oženili Turistični center Golte s turističnimi organizacijami Zgoranje Savinjske doline, ob poldnevi pa bodo na splošno žalost Pusta na parah prinesli v dvorano. Nadaljevali bodo v sredo ob 10. uri, na koncu pa bodo še obdarili otroke s prestami.

Kozjanci pripravljajo pustno parado vseh svojih tovarn — tistih, ki jih ni, in tistih, ki so, potem pa se bo sprevod priključil celjskemu karnevalu.

Tudi Laščani bodo poslali svoj voz v Celje na pustni torek, v nedeljo pa bodo imeli svoj karneval ob 9. uri po laških ulicah. Sodelovala bo godba na pihala, učenci osn. šole Primoža Trubarja ter vsi »neumni« ljudje.

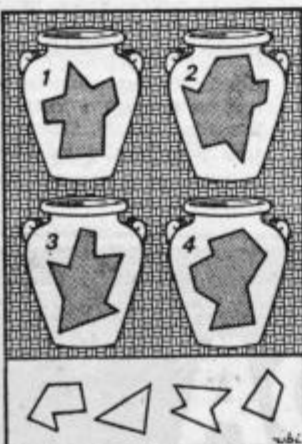
Tudi v Sentjurju bo v torek povorka, ki jo pripravlja osnovna šola, nato pa bodo v kinodvorani najlepše maske nagradili s knjižnimi nagradami. V povorki bodo sodelovali tudi otroci Sentjurskega vrta. Pred 33 leti je v Zalcu izšel časopis »Pustna gofija«, letos pa so prizadevni delavci KPD Svoboda Zalec in Turističnega društva zopet pripravili list z istim naslovom. Prodajali ga bodo po vsej žalski občini vse do pustnega točka, napisanega pa bo veliko na račun žalskih problemov in problemčkov. Tudi karneval, ki bo v torek po žalskih ulicah, »bo izreval« »Pustna gofija«.

Sicer pa bo v pustnem času povsod, v vseh krajih in v vseh lokalih veselo pustno razpočenje.

Kupola — ali deček z racama pred kinom Metropol. (Foto: B. Strmčnik)

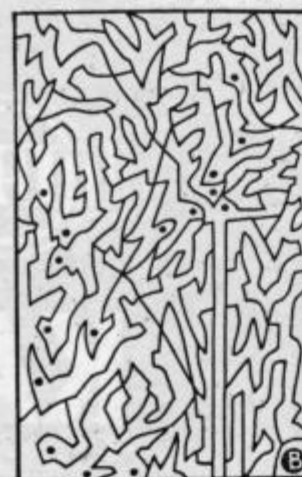
RAZBITE VAZE

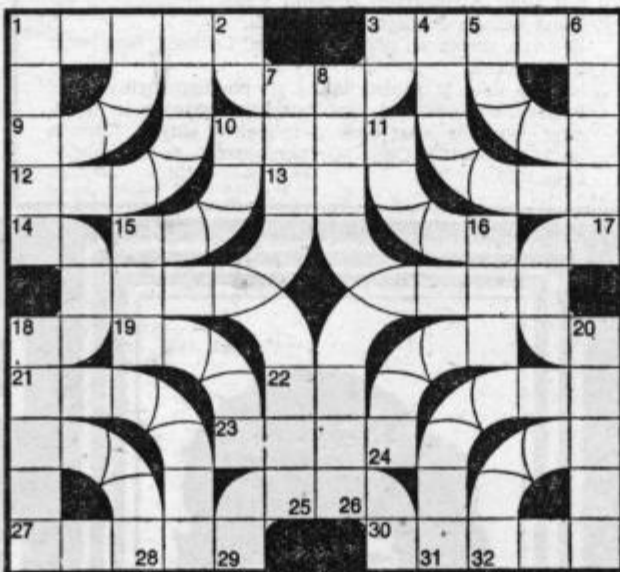
Samo eno izmed štirih vaz lahko popravimo s štirimi spodaj narisanimi drobci. Katero?

KAJ SE BO PRIKAZALO?

Počrtnite samo dele sličice, ki so označeni s črno piko!

KRIŽANKA S KRIVINAMI

VODORAVNO: 1. žensko ime, 3. zemljevidna knjiga, 10. zdravilna rastlina, 13. deseta in druga črka abecede, 22. samoglasnik ter soglasnik, 23. delavec na polju, ki orje, 27. mejna reka med Iranom ter SZ (iz istih črk kot ARSAK), 30. beneški kipar, ki je pri nas izvzril najlepše baročne skulpture.

NAVPIČNO: 1. na zraku presušena svinjska krača, 6. preprosto rečeno prevožno sredstvo, 15. mlada kravica, 16. ime ameriške filmske igralkice Farrow, 18. bolezen z napadi krčevitega dušenja, naduha, 20. krstek ročaja pri stroju.

KRIVINE: 2. prebivalka glavne-ga mesta Grčije, 4. krožno potovanje z gostovanji, 5. postovni prostor (za trgovino, gostilno, obrt...), tudi slovnico ime za poti sklon, 7. prevzvišen (naslov), prevzišenost, 8. rekrut, vojaški novinec, 9. skupno ime za telesne vaje, igre in tekmovalne, 11. nalonek, nalomina, 12. umetnina, 14. papeževa krona, 15. italijanska nogometna enajsterica iz Milana, 17. pomožni duhovnik, 19. uvodna glasba h kaki redno ponavljajoči se oddaji, 21. eksplozivna osnovni-na, 24. čovek, ki vsebinsko prazno govori, 26. kuhinjska omara,

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Diagonalno: 1. tožba, 2. okvir, 3. žvižg, 4. bižu, 5. Arg.

ZA BISTRE OČI Glej sliko!

humor

SPOZNA SE Učitelj v šoli: »No, otroci, kdaj je najprimernejše obirati sadje?« Sprva je bilo vse tiho, potem pa glasno pove Tonček: »Tedad, tovariš učitelj, ko je pes privezan!«

PSI

Med devetimi črnimi psi so samo trije taki, ki natančno ustrezajo trem zgoraj narisanim belim psom. Jih boste našli?

mali oglasi

do 10 besed 10,00
vsaka nadaljnja beseda 1,10
naročniki 20 % popusta

PRODAM

PRODAM EKA hladilnik v dobrem stanju. Cena 200 ND. Turnšek, Celje, Kersnikova 32/a.

UGODNO prodam sobno kredenco, domača izdelava, primerna tudi za bufet. Erjavac Ivan, Zagrad 81, Celje.

PRODAM elektromotor 7 KM, 730 obratov. Rak Ivan, Gotovlje — Zalec.

TELEVIZOR in mali hladilnik »IGLOO« 40 litrov prodam. Turk, Celje, Jenkova ulica 11.

PRODAM fiat 750 starega 3 leta. Celje, tel. 17-38.

PRODAM 9 m² hmeljsko sušilnico. Sporn Franc, Parizlje 27.

KOMBI IMV ugodno prodam. Brezovšek, Smiklavž 20, Skofja vas.

PRODAM fiat 750, registriran in moped T 12. Udrih, Sempeter.

UGODNO prodam dva gumi voza 13 col, 16 col, motorno slamoreznicno. Vozilc Martin, Smartno v Rožni dolini 13.

PRODAM pralni stroj REX, Celje, Kersnikova 6/II, naravnost.

PRODAM tovorni avto Hanomag 2 t. Jerebič Jože, Vojnik 30.

UGODNO prodam zastavo 750 letnik 1964. Košzomaj, Ljubčna 31.

UGODNO prodam 1 ha zemlje skupno ali za gradbeni parceli v Letušu ob cesti Letuš Mozirje. Obu Franc, Rečica 12 a, Smartno ob Paki.

PRODAM tračno žago za hlo. dovino železne konstrukcije, cena je 8000 ND. »Zagaa«.

KDOR odkupi gradbeno parcelo z načrti in materialom. Meri 17 arov. Na parceli stoji gospodarsko poslopje 10 x 12. Parcela je na lepi legi pet minut od železniške postaje. Po dogovoru mu odstopim dvosobno stanovanje v centru trga. Prodajam tudi 4 mlade breje krave. Catel Ivan, Sentjur 96.

FOTOAMATERJI. Kupim novejšo snemalno kino kamero in projektor. Ponudbe »Super 8«.

PRODAM prašiča za zakol. Vprašati Globočec 13, Vojnik.

ZARADI gradnje nove hiše prodam enonadstropno stanovanjsko hišo večji del hiše je takoj vseljivo, ostalo v nekaj mesecih. Franc Sovinc Breg 46 Celje.

UGODNO prodam malo rabljen traktorski nakladalec »Carlo Pesci« EC 6 komplet z grabeži. Randl, Dolnja vas 9, Prebold.

PRODAM kavč dvodelni, novo banjo, omaro, kredenco, štedilnik, stole, dve viseči kuhinjski omarici, Springer Tone, Zagrad 103, Celje.

KUPIM

KUPIM knjigo »Med Mrzlico in Dobrovijami«. Ponudbe »Dobro plačama«.

KUPIM televizor. Stopar Vinko, Podvrh 100, Braslovce.

FILATELISTI! Esperanto ponudite pod šifro »Brezhibena«.

KUPIM nedograjeno ali staro hišo v bližini ceste do 15 km iz Celja. Ponudbe s ceno »Hiša«.

STANOVANJE

DIJAKINJO sprejemem. Janžovnik Antonija, Stanetova 22, Celje.

ZA stanovanje z odločbo v centru dam nagrado. Ponudbe »Devize«.

OPREMLJENO sobo s tremi posteljami ugodno oddam. Plečnikova 11, Celje.

GARSONJERO s centralno kurjavo in telefonom zamenjam za enosobno ali dvosobno stanovanje po možnosti na Otoku. Grešak Nikolaj, Celje, Ljubljanska 29.

KOMFORTNO trosobno stanovanje v centru Celja zamenjam za enako ali manjše v bloku (najraje Dolgo polje). Informacije po telefonu 31-05.

SOBICO isče solidna ženska, lahko tudi podstrešno, opremljeno ali neopremljeno za 1 leto v Zalcu ali bližnji okolici, ali kupi malo hišico. Ponudbe »Čimpreja«.

POSTENEMU dekletu oddam ogrevano sobo. Plevnik, Celje, Čopova 6.

TAKOJ oddam opremljeno ali neopremljeno sobo za dobo dveh let proti posojilu din 12000 ND. V poštev pridejo stranke brez otrok. Ponudbe pod »Takoja«.

ZAJOSLITEV

DEKLE pridno in pošteno sprejemem za pomoč v kuhinji. Možnost priučitve strojnega pletenja ali šivanja. Informacije pri Gudelj Ivan, Saramičeva 3, Celje.

TAKOJ sprejemem delavca s prakso v ključavničarski ali kleparski stroki. Prednost imajo z odsluženim vojaškim rokom. Osebnost se zglasite od 6. do 7. ure Turk, kleparstvo, Celje, Mariborska 122.

ISCEMO pridno pošteno dekle za delo v gostilni. Zaželena polkvalifikacija ali veselje do gostinskega poklica. Gostilna Orešnik, Polzela pri Celju.

ISCEMO gospodinjsko pomočnico, lahko začetnico, za varstvo malega otroka in delno pomoč v gospodinjstvu. Pogoji ugodni, ostalo po dogovoru. Lenko Franc, Sentrupert 32, Gomilsko.

RAZNO

PISANO SPOMINSKO CVETJE, ta dolgo pričakovana dokumentarna zbirka vaških pesmi je izšla. V njej opisuje avtor Jože Marinko težave kmečkega stanu med okupacijo kakor po osvoboditvi. Naj pride zato ta za vsakogar zanimiva zbirka v sleherni slovenski, zlasti podeželski dom.

ODDAM ogrevano garažo. Pavlinec Aleksander, Lava 51 S/I, Celje.

PODARIM manjše posestvo 5 ha površine, travnik, gozd njiva, zaradi starosti in boleznih. Hiša z opeko krita. Električna napeljava. Leskovšek Jakob st. Lesično 63. Vsa podrobna pojasnila dobite pri mojem sinu Leskovšek Jožetu, Ljubljana, Fabijanijeva 15.

POSEBNO OBVESTILO! Prosim mamico ali dekle, ki je bila v soboto 5. 2. 1972 na avtobusni postaji z dvema otrokoma pod št. 2, da pusti svoj naslov pod šifro »otrokas«.

GOSTINSKI LOKAL v Celju ali v bližnji okolici vzajem v najem. Franc Berglez, Gorčica 16, Sentjur pri Celju.

GARAZO na Dolgem polju oddam. Ponudbe pod »Dolgo polje«.

INSTRUKTORJA za matematiko osmi razred iščem. Ponudbe »Centers«, Celje.

PRODAM posestvo v izmeri osem hektarjev. Petnajst minut do avtobusne postaje. Dostop možen z avtomobilom. Karel Stopar, Smarjeta 48, Rimske Toplice.

Nov odlok v Celju

O UREDITVI PROMETA

Te dni bodo v celjski občini sklenili razpravo o osnutku odloka o ureditvi prometa v mestu Celju in drugih naseljih v občini.

Sestavo novega osnutka odloka je narekoval ne samo čedalje večji promet, marveč tudi vse večji zahtevki po novih prometnih rešitvah.

V primerjavi z dosedanjim odlokom prinaša novi osnutek pomembne spremembe. Predvsem gre za to, da bi naj odlok veljal ne-le za mesto, marveč za vsa naselja v občini. Mimo tega se dopolnitve kažejo v določilih o parkiranju, upravljanju in vzdrževanju parkirnih prostorov, o puščanju pokvarjenih ali poškodovanih vozil na cestah, o vožnji otrok s kolesi itd. Izredna je tudi sprememba glede časa napajanja trgovin v ožjem mestnem območju, kjer je prepovedan promet za vsa vozila. Tu naj bi dovolili vožnjo dostavnih avtomobilov le v nočnem času oziroma od devetih zvečer do petih zjutraj. Sestavljavci osnutka novega odloka menijo, da je tak ukrep nujen in utemeljen, saj imajo zlasti večje trgovinske organizacije čuvajsko službo in je zato sprejem blaga moč organizirati tudi v takšnem času.

Osnutek novega odloka posega tudi na področje avtobusnih postaj in postajališč, urejuje učenje kandidatov za voznike motornih vozil itd.

ZA PUSTA KURENTI

Turistično društvo Velenje se pridno pripravlja na veliko pustno in turistično prireditev. Gre za karnevalski sprevod, ki je v Velenju že nekaj let v navadi. Tudi letos bo na pustni torek popoldne; v pisanem sprevodu pa bodo tokrat prvič nastopili tudi pravi kurenti s Ptujkega polja.

Na velenjskih ulicah pričakujejo veliko gnečo, prav takšna pa bo bržčas tudi v tamkajšnjih gostilnah, ki tudi pripravljajo maškarade.

Socialistična republika Slovenija
Republiški sekretariat za notranje zadeve
Uprava javne varnosti v Celju

OBJAVLJA
več prostih delovnih mest

PISARNISKIH DELAVK in
STROJEPIŠK.

Za pisarniške delavke se zahteva srednja izobrazba, upravno administrativna ali ekonomska šola, za strojepiške dvoletna administrativna šola.

Kandidati morajo izpolnjevati poleg ostalih tudi pogoje iz 23. člena zakona o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji in 33. člena zakona o notranjih zadevah.

Delovna mesta so prosta v Celju, Laškem, Sentjurju in Brežicah.

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in osebnimi podatki sprejema personalna služba Uprave javne varnosti v Celju, Gregorčičeva 5 do 25. februarja 1972.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi zatega moža, očka, brata, svaka, strica in zeta

IVANA NAGLIČA

jamskega nadzornika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so mi ob najtežjih trenutkih stali ob strani, vsem, ki so mi pisмено ali ustno izrazili sožalje, sodelavkam iz šivalnice in pripravilnice Volna, celtnemu kolektivu Rudnika Laško, govornikom tov. Urankarju za slovo od doma, direktorju tov. Pinterju ter tov. Tomažiču za poslovilne besede ob odprtem grobu, č. duhovščini, častni straži Rudnika Laško, za spremstvo, pripadnikom PE za častno salvo, vsem, ki ste ga spremili na njegovo prezgodnjo zadnjo pot, vsem, ki ste njegov mnogo prerani grob zasuli z vencem in cvetjem še enkrat iskrena in pristrčna hvala

Zalujoča žena Slavica z otrokoma Dragico in Verico ter drugo sorodstvo

PZJ LETOVIŠČE »GORAN-SAVINJA«
V MAKARSKI

razpisuje prosta sezonska
(od 20. 6. do 5. 9. 1972) delovna mesta:

- TEHNIČNEGA REFERENTA
- SEKRETARKE
- SANITARNEGA REFERENTA
- SPORTNEGA REFERENTA
- 10 PRODAJAL V BIFEJU
- 2 RECEPTORJEV
- 3 ČUVAJEV V LETOVIŠČU
- NAPOVEDOVALKE(-CA)
- GOSPODARJA
- NABAVLJACA
- LIKVIDATORJA
- MATERIALNEGA KNJIGOVODJE
- 2 KUHARIC

Razpis traja do 29. februarja 1972. Na razpis se lahko prijavijo tudi študentje. Prošnje z življenjepisom oddati na naslov: MLAD. TURIST. POSLOV. »POPOTNIK« CELJE, GLEDALIŠKA 2, kjer dobite tudi vsa ostala pojasnila.

MUZEJ REVOLUCIJE CELJE

objavlja
prosti delovni mesti:

1. HIŠNIKA s polnim delovnim časom in
2. ČUVAJA muzejske zbirke v Starem piskru z 18-urno tedensko zaposlitvijo

Pogoji: pod 1. Za hišnika se lahko javi kvalificiran ali polkvalificiran delavec kovinske, električarske, inštalaterske, mizarске ali pleskarske stroke. Pod 2. Delovno mesto čuvaja muzejske zbirke je primerno le za osebe, ki ne iščejo polne zaposlitve.

Kandidati naj pošljejo pisemne prijave ali pa se osebno zglasijo v Muzeju revolucije Celje, Trg V. kongresa, do 25. februarja 1972, kjer lahko dobijo tudi podrobnejše informacije.

Hišniku je v muzeju zagotovljeno dvosobno družinsko stanovanje.

DA,
to je konstantna,
dobra

merx

KAVA

**Zima še ni rekla
zadnje besede...**

V

VELEBLAGOVNICI **T**

**20-50% NIŽJE CENE
ZIMSKIM OBLAČILOM,
PLETENINAM
IN OBUTVI**

T TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Gostinski sektor

CELJE

vas vabi dne 12. 2. in 15. 2. 1972 na

MAŠKARADO

HOTEL MERX na Ljubljanski cesti
v Celju

Gostišče STARI GRAD Celje

ESPRESSO Šentjur

MASKE NAGRAJENE!

Vstop prost!

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehtnicami bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike: za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce!

In še 125 knjižnih nagrad NT.

Odgovorov na prvo vprašanje pri naši novi nagradni igri Naše vprašanje — vaš odgovor smo prejeli presenetljivo veliko; seveda pa vsi odgovori niso bili pravilni. Izmed 164 pravilno izpoljenih kuponov smo torej v uredništvu izžrebali 10 nagrajencev — deset tehtnic tovarne Libela Celje. Tehtnice prejmejo:

- Martin Brglez, Radmirje 69, Ljubno
- Peter Tiselj, Vinska gorca, Buče
- Pepca Koje, Gregorčičeva 1, Šoštanj
- Jelka Voga, Gorica n. h., Gorica pri Slivnici
- Bogdan Cede, Sempeter v Sav. dolini 128
- Milica Črešnar, Tepanje 5, Slovenske Konjice
- Franc Podkrižnik, Smartno ob Paki 114
- Angela Pintarič, Vrhovo 17, Radeče
- Helena Bončina, UI, Prekomorske brigade 15, Celje
- Franc Perko, Ljubljanska 2, Volenje

Nagrajenci — oglasite se v ponedeljek, 14. februarja ob 17 uri v našem uredništvu (Gregorčičeva 5, Celje), kjer vam bomo podelili nagrade, vi pa boste izžrebali 10 novih dobitnikov — deset tehtnic Libele in pet knjižnih nagrad.

V uredništvu pa so izmed vseh nepravilnih odgovorov izžrebali tudi pet nagrad — knjižnih, katere prejmejo: Milena Kolar, Trubarjevo nabrežje 9, Laško; Milka Pašk, Petrovče

17; Urška Jager, Laze 30, Svetelka — Dramlje; Anton Inkret, Šentvid 21, Grobelno in Jakob Dobršek, Pečovje 5 Štore. Knjige bomo poslali po pošti.

Vsem izžrebanecem naše iskrene čestitke, pri reševanju odgovorov čimveč sreče. Enako tudi pri prihodnjem žrebul

Vaša današnja naloga: napišite imena in priimke treh znanih bratov — skladateljev iz Šentjurja, katerim bo šentjurska občina letos postavila spomenik.

In še pravilen odgovor na vprašanje prvega kola: pravilen odgovor je tretji, ki navaja, da je bilo 220.000 prebivalcev. Zdaj pa pogumno na delo!

KUPON

2

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Ze gram odvečne teže vam lahko skazi vaše telo. Kmalu bo pomlad in poletje, torej čas, ko bo vaše telo bolj izpostavljeno pogledom ljudi. Zato čimprej poskrbite za vitko linijo. Vrnila vam bo samozavest in občudovanje v očeh mnogih ljudi, sicer pa je že od nekdaj bila vitka linija telesa neizčrpna inspiracija mnogih umetnikov. Kdo vam bo pomagal? Libelina tehtnica NEVA vendar!

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____

PRIMEK _____

TOČEN NASLOV _____

POSTA _____

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem, da bom redno plačeval(a) naročnino. Podpis _____

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

Pogled na del Polzele z novimi enodružinskimi hišami in bloki. V bližnji prihodnosti se bo Polzele še širila.

Foto: T. Tavčar

Velenje

NOVA POSEBNA ŠOLA?

Zahteva po graditvi nove posebne šole v Velenju postaja čedalje bolj aktualna. Sedanja je premajhna, pa tudi neprimerna za preureditev. Svet za kulturo in prosveto je sprejel pobudo za gradnjo novega šolskega objekta. Člani istega organa pa so se razpravljali o združitvi kulturnega doma, knjižnice in rudarskega muzeja. To je bila le prva razprava. Vprašanje bodo podrobno proučili in ga po določenem času spet obravnavali.

sosed-sosedu

HALO, KDO JE TAM...?

Telefon je pač dokaj priročna in v današnjih časih, ko nas na vsakem koraku baše stiska za čas, neobhodno potrebna zadeva. Vse več je družin, ki so si 'o napravo dale napeljavati tudi v svoja stanovanja, da bi tako hitreje in ob vsakem času vzpostavili stik z vnanjim svetom, poklicali zdravnika, poklepali s prijateljem z drugega konca mesta.

Takle telefon doma je res velika pridobitev, in kdor se ga navadi, se mu bo težko odrekal. Postane del vsakodnevnih potreb in brez njega enostavno več ne gre. Prinaša mnoge koristi, prihrani precej korakov in potov, prinaša pa, da, da, tudi mnoge jeze...

Saj ne gre, da bi bili malenkostni, da bi se razburjali za vsako najmanjšo stvar, toda včasih človeku le zavre. Na primer ob takšnih primerih. Cin, cin, zavoni telefon nekaj minut po šesti uri (ob prosti soboti), dvigne slušalko, pa trešči vate robati glas: »Halo, kdo je tam...?« Lepo mu razložiš, da je tu stanovanje in te družine, čeprav bi ga najprej pobaral, če morda le ni na njem vrsta, da vsaj pove, kdo je. Požreš in molčiš. Pričakuješ, da bo vsaj rekel »prostite«, saj se je očitno zmotil. Na drugi strani žice pa nič. Klok in že je veza prekinjena. Zlezeš nazaj v posteljo. Kmalu zadremiš pa zopet CIN, CIN, CIN. Oklevaš. Bi? Ne bi? Morda je isti, morda pa kliče kdo drug, morda je kaj važnega. Morda kliče dežurni iz podjetja? Nič več ne oklevaš, pomaneš si oči, planeš k slušalki, jo dvigneš

in začuješ: »Halo, kdo je tam...?« Isti glas, isti tip. Zopet mu poveš, da se je zmotil. Oni pa NIC! Klak in že je prekinil zvezo...

Le kdo je učil ljudi uporabe telefona? Ko bi vsaj bleknil tisti oguljeni oprostite, pa nič. Kaj pa njega briga, če tebe meče ob prostih sobotah iz postelje. On hoče vendar telefonirati, da bi se opravičeval za pomoto? Kje pa! To je malomeščansko, s tem pa smo opravili, dragi tovariš. Stare, oguljene stvari smo likvidirali...

Ali pa nekoliko drugače. Cin, cin... zavoni beli aparat. Dvigneš slušalko in rečeš lepo »prosim«. Oni, z druge strani žice pa: »Halo, ali je tam pri Peteršičkovih?« »Ne, tukaj ta in ta«. Oni z druge strani pa nič, zopet nič. KLIK in zveza je prekinjena...

No, poglavje zase so »lepo vzgojeni otroci, ki menda ponekod komaj čakajo, da stara kam gresta, potem pa hajd nad telefon. Pa tem človek še oprostite, čeprav bodo nekoč tudi oni veliki. To človek razume, mladost je norost... toda odrasli, ti se tudi ne znajo vesti tako, kot bi bilo potrebno in čisto jih poslušajo tudi otroci.

Nič čudnega torej, ko vas takole tretjič vržejo iz postelje s vprašanjem: »Halo, kdo tam...?« — da mu mirno odgovorite, da je tu norišnica, odložite slušalko, izklopite telefon in si mislite svoje...

Telefon je res v redu stvar. Koristna in potrebna naprava. Ne jezi se nanj, on ni kriv, krivi so LJUDJE...!

SAVINSEK L.

Referendum v Rim. Toplicah

SAMOPRISPEVEK ZA NOVO ŠOLO

- RIMSKÉ TOPLICE S SVOJIM OKOLIŠEM SO DOBESEDO OBKOLJENI Z OBMOČJI USPEŠNIH REFERENDUMOV ZA SAMOPRISPEVEK
- KER SO PERECI TUDI KOMUNALNI PROBLEMI, ZLASTI CESTE, NAJ BI ZA TE POTREBE ZBRALI V PETIH LETIH SE POL MILIJONA.

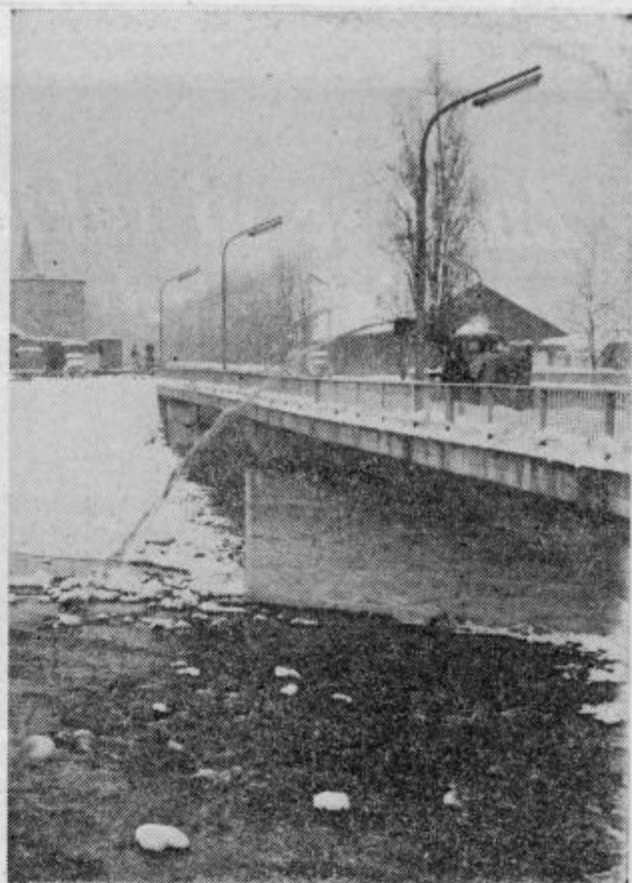
Če je kje na območju laške občine, potem je bila nova šola v šolskem okolišu Rimske Toplice najbolj potrebna, potem ko so bile razmere v laškem in radeškem okolišu na silo sanirane. Del nove zgradbe je zgrajen že do strehe in težko pričakovana šolska stavba iz dneva v dan kaže nove obrise. Toda težave so se kar sproti pojavile. Okoli 6 in pol milijonov novih dinarjev, kolikor jih je bilo moč zbrati v občini in v republiškem skladu, je premalo, da bi bila šola letos popolnoma nared za sprejem otrok.

Spodbujeni z uspehom v sosednjih Radečah, v Hrastniku, bližnjem Celju in Sentjurju so se tudi krajevne skupnosti na območju šolskega okoliša Rimskih Toplic odločile za uvedbo samoprispevka, za katerega je referendum razpisan za 27. februar. V območje osnovne šole Rimske Toplice spadajo krajevne skupnosti Rimske Toplice, Sedraž, Jurklošter ter zasečki Konc, Zabrež in Laziše v krajevni skupnosti Marijagradec. Ker pa so krajevne potrebe v vseh teh krajevnih skupnostih tudi zelo pereče, so se občani na stankih političnih organizacij odločili za povečanje samoprispevka, in sicer tako, da bi za šolo prispevali en od-

stotek dohodkov, za krajevne komunalne potrebe pa nadaljnjo polovico odstotka.

Po izračunih občine bi v petih letih občani, ki bi plačevali samoprispevek za šolo zbrali okoli 850.000 novih dinarjev, za krajevne skupnosti pa približno 425.000 dinarjev. Ker bi ta polovica prispevka ostala krajevnim skupnostim, bi po izteku petih let, sicer pa vsako leto sproti, dobile; krajevna skupnost Rimske Toplice 176.000 dinarjev, Jurklošter 132.000 in Sedraž prav tako 132.000 dinarjev.

Na zborih volivcev, ki v tem delu občine že potekajo, so se odločili za enake kriterije kot v Radečah, in sicer, da bodo samoprispevek, če bo referendum to potrdil, plačevali tisti občani, katerih osebni dohodki presega 800 novih dinarjev mesečno. Največji delež bodo seveda prispevali občani, ki so v delovnem razmerju in teh je okoli 800. Le-ti bi v petih letih prispevali okoli 1.225.000 dinarjev. Zavezanici s področja kmetijstva bi prispevali le okoli 37.200 dinarjev, obrtniki 11.000 in upokojenci okoli 50.000 dinarjev. Treba je dodati, da bi po predlaganih merilih prispevek plačalo 324 kmetov od 848, kolikor jih na tem območju je.

Ciščenje snega v Celju. Kaj bi brez Savinje?

(Foto: D. Medved)

Slov. konjice

ZBORI VOLILCEV

Predsednik občinske skupščine v Slovenskih Konjicah dipl. inž. Franjo Tepej je za prihodnje dni sklical zbere volivcev, na katerih ne bodo samo predlagali in določevali kandidate za volitve poslanca v republiški zbor republiške skupščine, marveč se tudi pogovorili o predlogu resolucije gospodarskega in družbenega razvoja občine za leto ter o politiki prispevkov in davkov občanov. Vrh tega bo beseda tekla še o letošnjem občinskem proračunu. V vseh primerih gre torej za aktualna vprašanja; zbori volivcev v okviru volilnih enot oziroma za posamezna naselja znotraj volilnih enot bodo od 13. do 20. februarja.

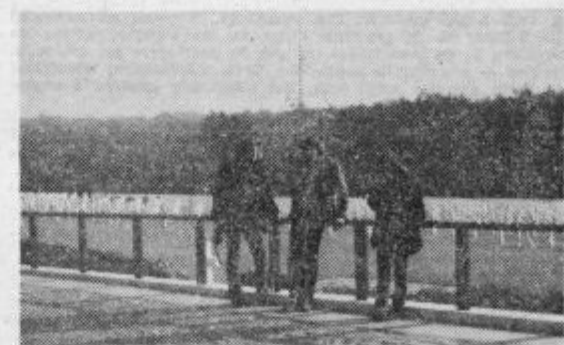
ŠTIRJE V KOMBIJU

S STARIM AVTOMOBILOM PO EVROPI
Piše: Branko Stamejčič

Kot zakleto nam je isti dan pošla tudi zaloga špirita, suhe hrane pa že davno ni bilo več. Čez celo Belgijo smo se peljali, ne da bi našli kaj za pod zob. Šele v Bastogni, ki slovi po znanih bitkah v drugi svetovni vojni, smo našli odprto pekarno. Ste že kdaj poskusili, kako dober je kruh s kocko sladkorja in požirkom vode? S polnimi želodci se je seveda vrnila tudi dobra volja in ob zvokih dveh kitar (dobrih), enega motorja (skoraj celega), treh glasov (zahripanih) in glavnika (manjkalo mu je polovico zob) smo se peljali skozi luksembourško mejo, ne da bi se ustavili. Corku se pač ni ljubilo pritisniti na zavore, nam pa se tudi ni ljubilo iskati potnih listov med vso kramo, ki je v neredu ležala po kombiju. Cariniki nas verjetno niti opazili niso, saj smo noč prespali le nekaj kilometrov od meje in nobeno tuljenje siren nam ni motilo sna.

Zjutraj nas je poleg običajnega mraza spreletelo še spoznanje, da dneva mrtvih ne praznujemo le v Sloveniji. Vse trgovine so bile zaprte, mi pa brez špirita in kruha. Kljub vsemu smo

našli še dovolj moči, da smo si ogledali Luxembourg, ki je precej veliko mesto, zgrajeno na obeh straneh zelo globoke grape, po kateri teče nekaj,

Luxemburg — ameriško vojaško pokopališče

čemur pravijo domačini reka. Mi smo tisto imenovali kar luža. Oba dela mesta povezujejo med seboj veliki mostovi, ki so poleg vojvodove palače in cerkve, ki s svojimi številnimi zvonovi vsako uro zaigra lepo melodijo, največja znamenitost mesta. Pred vojvodovo palačo smo si seveda ogledali menjava straže in se sladko nasmejali naravnost akrobatskim obratom stražarja, ki mu je očitno zelo prijala prisotnost celega razreda deklet, ki so bila tu na

izletu in se je zato še bolj trudil. Corka smo le z veliko težavo odveliki od vseh tistih deklet, toda ko smo mu omenili, da smo odkrili hrano, je

terih sta upodobljena delfin in želva kot simbola svobode in večnega življenja. Križi so bele barve in enkrat tedensko jih čistijo, vse skupaj pa stoji na negovani angleški travi. Res enkratni spomenik. Popoldne nas je vse lačne našlo v Saarbrücken, kjer je celo mesto dišalo po hot-dogih, pekarne pa so bile zaprte. Le Pajo je imel še nekaj denarja in revež je naravnost trpel, ko je moral prenašati naše sestradane poglede in prošnje, naj nam kupi vsaj en hot-dog. Zal pa smo morali spoznati, da je imel Meš povsem prav, ko je trdil, da je Pajo daljni potomec Jehove in McGregorje.

Kaj storiti? Ali se bo naša slavna ekspedicija res končala z neslavno smrtjo od lakote? O, ne! Nikar naj vas ne bo strahl! Zvečer se je Pajo odkupil za svojo skopost, saj se mu je posvetila čudovita ideja. Zakurili smo pravi taborni ogenj in si skuhal kar celo kilo makaronov. Kako so bili dobri!

Nadaljevanje sledi

Nadaljevanje sledi

Nadaljevanje sledi

Nadaljevanje sledi